Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

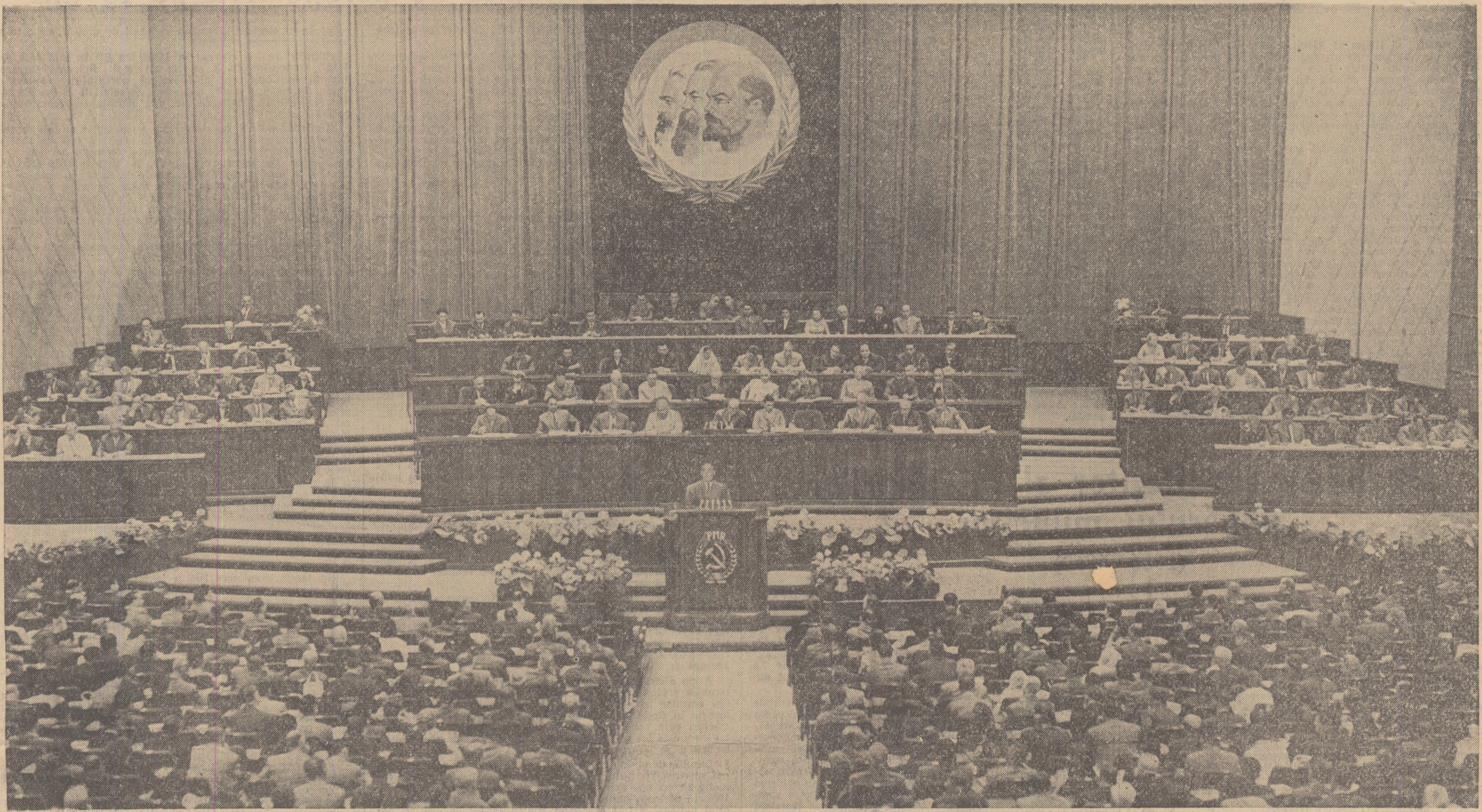
Anul VII — Nr. 642
Miercuri 22 iunie 1960

8 pagini
Prețul 40 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Luni au început lucrările Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P.M.R., a prezentat Raportul C. C. al P.M.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960 — 1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.

Prezidiul Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Deschiderea Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

Luni 20 iunie, la ora 9, în sala congreselor din Palatul Republicii, s-a deschis cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres iau parte delegații aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

In sală se află de asemenea, ca invitați, fruntași în muncă din industrie și agricultură, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești frățești din 46 de țări.

Delegații întîmpină cu aplauze prelungite pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekaș, la intrarea lor în sală.

Delegații la Congres salută cu aplauze puternice delegațiile Partidelor Comuniste și muncitorești frățești.

In sală răsună chemările: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn în frunte cu Comitetul său Central! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn! Trăiască puternicul lagăr al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică! Trăiască unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești!

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostește cuvîntul de deschidere a Congresului:

Tovarăși și tovarășe,

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn declar deschise lucrările celui de al III-lea Congres al partidului și salut călduros pe delegații la Congres.

In mijlocul nostru se află delegații ale partidelor comuniste și muncitorești din 46 de țări.

Ingăduiți-mi să salut în numele Congresului pe scumpii noștri oaspeți. **(Aplauze puternice, urale)**

Salutăm din toată inima delegația gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. **(Aplauze puternice, urale).**

Salutăm cu căldură:

Delegația Partidului Muncii din Albania, în frunte cu tovarășul Hysni Kapo, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central; **(Aplauze)**

Delegația Partidului Comunist Bulgar, în frunte cu tovarășul Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar; **(Aplauze)**

Delegația Partidului Comunist din Cehoslovacia, în frunte cu tovarășul Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Cehoslovace; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarășul Pîn Cijen, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, membru al Secretariatului Comitetului Central; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu tovarășul Kim Cian Man, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, membru al Prezidiului Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Socialist Unit din Germania, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu tovarășul Dugursurun, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarășul Edward Ochab, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, în frunte cu tovarășul János Kádár, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar; **(Aplauze).**

Delegația Partidului celor ce muncesc din Vietnam, în frunte cu tovarășul Le Duan, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Algeria; **(Aplauze)**

Delegația Partidului Comunist din Argentina, în frunte cu tovarășul Paulino Alberdi, membru al Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Argentina; **(Aplauze)**

Delegația Partidului Comunist din Austria, în frunte cu tovarășul Friedrich Hexmann, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Belgia, în frunte cu tovarășul Georges Glineur, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Belgia, prim-secretar al Federației de partid din Charleroi; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Marea Britanie, în frunte cu tovarășul Peter Kerrigan, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Marea Britanie; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Chile, în frunte cu tovarășul Luis Corvalan, secretar general al Partidului Comunist din Chile; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Progresist al poporului muncitor din Cipru, în frunte cu tovarășul Ezechil Papaioanu, secretar general al Partidului Progresist al poporului muncitor din Cipru; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Columbia, în frunte cu tovarășul Filiberto Barrero, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Socialist Popular din Cuba, tovarășul Kalcines Ramon, membru supleant al Biroului Executiv al Comitetului Național al Partidului Socialist Popular din Cuba; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Danemarca, în frunte cu tovarășa Petra Peterssen, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Danemarca; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Muncii din Elveția în frunte cu tovarășul Etiènne Lentillon, membru al Conducerii Partidului Muncii din Elveția; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Finlanda, în frunte cu tovarășul Ville Pessi, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist Francez, în frunte cu tovarășul Leo Figueres, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Germania în frunte cu tovarășul Alfred Kubin, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Germania; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Grecia, în frunte cu tovarășul Apostolos Grozos, președinte al Comitetului Central al Partidului Comunist din Grecia; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din India, în frunte cu tovarășul Bhupesh Gupta, secretar al Consiliului Național al Partidului Comunist din India; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Indonezia, în frunte cu tovarășul Djokosudjono, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist Italian, în frunte cu tovarășul Arturo Colombi, membru al Conducerii Partidului Comunist Italian; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Irak; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Popular din Iran, în frunte cu tovarășul Tabary Ehsan, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Popular din Iran; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Izrael, în frunte cu tovarășul Samuil Mikunis, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Izrael; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Japonia, tovarășul Itaru Yonehara, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Liban, în frunte cu tovarășul Hassan Kravtem, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Liban; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Luxemburg, în frunte cu tovarășul Dominique Urbany, secretar general al Partidului Comunist din Luxemburg; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Maroc, tovarășul Ali Yata, secretar general al Partidului Comunist din Maroc; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Norvegia, în frunte cu tovarășul Henry Hoff, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Olanda, tovarășul Pieter Bakker, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Siria, tovarășul Haled Bagdaș, secretar general al Partidului Comunist din Siria; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Spania, în frunte cu tovarășul Enrique Lister, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii, tovarășa Elisabeth Flynn, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Suedia, în frunte cu tovarășul Hilding Hagberg, președintele Partidului Comunist din Suedia; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Turcia; **(Aplauze).**

Delegația Partidului Comunist din Uruguay, în frunte cu tovarășul Jose Massera, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist din Uruguay; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Venezuela, tovarășul Humberto Arrietti membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Venezuela; **(Aplauze).**

Delegatul Partidului Comunist din Noua Zeelandă, tovarășul John Manson, membru al Comitetului Național al Partidului Comunist din Noua Zeelandă; **(Aplauze).**

Le aducem tuturor calde mulțumiri pentru că au răspuns invitației noastre venind să ia parte la lucrările Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

In perioada care s-a scurs de la Congresul al II-lea am suferit o grea pierdere prin încetarea din viață a tovarășului Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, fiu credincios al poporului nostru, luptător devotat pentru făurirea și întărirea regimului democrat-popular.

Am pierdut din rîndurile noastre pe tovarășul Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, militant de seamă al partidului nostru.

A încetat din viață tovarășul Teodor Iordăchescu, membru al Comitetului Central al Partidului, care a adus o contribuție de preț la înfăptuirea unității clasei muncitoare din țara noastră.

In memoria lor propunem să păstrăm un moment de reculegere.

(Intreaga asistență în picioare păstrează un minut de reculegere).

★

Delegații au ales apoi în unanimitate **PREZIDIUL CONGRESULUI**, compus din tovarășii: **Apostol Gheorghe, Bodnăraș Emil, Boghină Ana, Borilă Petre, Ceaușescu Nicolae, Chivu Stoica, Coliu Dumitru, Csupor Ludovic, Dănălache Florian, Drăghici Alexandru, Fazekaș Janos, Furdui Petru, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghiu Dumitru, Hudițeanu Nicolae, Ionescu Manea, Isac Martin, Joja Atanase, Maurer Gheorghe Ion, Moghioroș Alexandru, Necula Gheorghe, Pantelie Maria, Pas Ion, Rădoi Gheorghe, Răutu Leonte, Roșianu Mihail, Sălăjan Leontin, Stoica Gheorghe, Trofin Virgil, Vaida Vasile, Voitec Ștefan.**

In aplauzele puternice ale asistenței, tovarășii aleși iau loc în Prezidiu. Alături de ei, la invitația Prezidiului, ia loc tovarășul **N. S. Hrușciov.**

Congresul a ales apoi în unanimitate Comisia de validare, Secretariatul și Comisia de redactare.

Din **COMISIA DE VALIDARE** fac parte tovarășii: **Bolojan Victor, Bughici Simion, Crăciun Constanța, Golea Petre, Lascu Elena, Matei Ștefan, Uglar Iosif, Verdeț Ilie, Vîlcu Vasile.**

Din **SECRETARIAT** fac parte tovarășii: **Balalia Dumitru, Găzdoiu Stan, Gere Mihai, Petre Lupu, Patilineț Vasile.**

Din **COMISIA DE REDACTARE** fac parte tovarășii: **Marinescu Teodor, Marchian Nicolae, Niculescu-Mizil Paul, Roșu Gheorghe, Voicu Ștefan.**

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. **Raportul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.**
2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.
3. Alegerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Comisiei Centrale de Revizie.

De asemenea a fost aprobat regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Chivu Stoica, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru a prezenta raportul Comitetului Central. Intreaga asistență în picioare aclamă îndelung. In sală răsună urale. Se strigă: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, în frunte cu Comitetul său Central! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn!

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de delegați și invitați prin aplauze puternice și ovații.

După încheierea raportului, participanții la Congres, în picioare, au ovaționat îndelung.

(Textul raportului se publică în paginile 2—7 ale ziarului).

Ședința s-a încheiat la ora 15.

Raportul C. C. al P. M. R.

prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej

cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea şi Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 şi la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani

Tovarăşi,

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn constituie un eveniment de importanță deosebită în viața partidului și poporului nostru. Prin realizările obținute în cinstea Congresului, oamenii muncii din fabrici, uzine, șantiere și de pe ogoare își manifestă dragostea și încrederea nețărmurită față de partid, convingerea lor că hotărîrile Congresului vor deschide noi perspective luminoase pentru înfăptuirea năzuințelor poporului spre progres, bunăstare și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste.

Congresul va face bilanțul activității rodnice și multilaterale desfășurate de partid, al mărețelor succese obținute de oamenii muncii în anii care au trecut de la cel de-al II-lea Congres și va trasa sarcinile pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră.

Realizările de însemnătate istorică din această perioadă ilustrează imensa forță creatoare a poporului muncitor eliberat de exploatare, conștient că este singurul stăpîn al bogățiilor țării și că muncește pentru binele său propriu. **(Aplauze).**

Ceea ce caracterizează politica partidului este ofensiva neîntreruptă a socialismului, înfăptuirea consecventă a industrializării țării, a transformării socialiste a agriculturii, a revoluției culturale. Au crescut continuu forțele de producție ale țării, s-au lărgit și consolidat relațiile de producție socialiste în toate ramurile economiei naționale.

A sporit în ritm susținut producția industriei socialiste, s-au construit numeroase întreprinderi, s-au creat noi ramuri industriale, s-a înfăptuit înainte de termen planul de 10 ani de electrificare a țării ; crește an de an greutatea specifică a industriei în ansamblul economiei naționale.

Procesul de transformare socialistă a agriculturii a cuprins aproape întreaga țărănime, care a urmat cu încredere calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită. **(Aplauze).**

Chiaburimea — ultima clasă exploatatoare — a fost lichidată ; odată cu aceasta, s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră exploatării omului de către om.

Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit, iar în agricultură peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești.

Astfel, în Republica Populară Romînă a fost creată baza economică a socialismului ; aceasta constituie o măreață victorie a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Eroica noastră clasă muncitoare s-a dovedit a fi la înălțimea misiunii sale istorice de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste ; alianța muncitorească-țărănească s-a întărit continuu ; statul democrat-popular își îndeplinește cu succes rolul de instrument principal al clasei muncitoare în făurirea noii orînduiri ; poporul romîn, oamenii muncii de toate naționalitățile muncesc umăr la umăr pentru prosperitatea patriei.

Victoriile obținute de oamenii muncii în opera de construire a socialismului se datoresc faptului că avem o călăuză sigură — Partidul Muncitoresc Romîn. **(Aplauze puternice, prelungite).** Credincios atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, urmat cu hotărîre de masele largi ale poporului datorită liniei politice juste, principialității și combativității sale, partidul nostru se prezintă la cel de-al III-lea Congres mai unit și mai puternic ca oricînd **(Aplauze puternice, prelungite).**

Toate realizările în dezvoltarea economiei și culturii, în ridicarea nivelului de trai, sînt rodul muncii eroice a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, care prin activitatea lor creatoare înalță tot mai sus edificiul măreț al socialismului.

De la această înaltă tribună le trimitem un cald salut tovărășesc și urări de noi victorii. **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

I

Un bilanț însuflețitor al înfăptuirilor poporului muncitor

(1956—1960)

Tovarăşi,

După cum s-a arătat în proiectul de Directive, **SARCINILE TRASATE DE CONGRESUL AL II-LEA AL PARTIDULUI NOSTRU PENTRU DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE AU FOST ÎNFĂPTUITE CU SUCCES.**

Planurile economice au fost îndeplinite și depășite an de an, planul producției globale industriale în primele 5 luni ale anului 1960 fiind depășit cu 3 la sută.

După datele preliminare, există perspectiva ca pînă la sfîrșitul anului 1960, producția industrială să fie cu circa 67 la sută mai mare, comparativ cu anul 1955, în loc de 60—65 la sută cît era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Ritmul de creștere a producției globale industriale a fost în anii 1956—1960 de 10,8 la sută ; creșterea medie anuală a fost de 12,7 la sută în industria mijloacelor de producție (grupa A) și de 7,7 la sută în industria bunurilor de consum (grupa B). Ritmul intens al industrializării țării noastre, ca și al celorlalte țări ale lagărului nostru, reflectă superioritatea economiei socialiste asupra economiei capitaliste și confirmă că ritmul rapid de dezvoltare este o lege generală a socialismului, care-i asigură victoria în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. **(Aplauze).**

Producția principalelor produse industriale crește în 1960 față de 1955 la :

Energie electrică	de circa 1,8 ori
Minereuri de fier	de 2,2 ori
Cocs metalurgic	de 5,6 ori
Fontă	de 1,7 ori
Oțel	de 2,2 ori
Laminate finite (inclusiv țevi)	de 2,6 ori
Motoare cu combustie internă	de 2,1 ori
Motoare electrice	de 3,7 ori
Tractoare	de 4,6 ori
Semănători cu tracțiune mecanică pentru păioase și porumb	de 9,8 ori
Vagoane de marfă și cisterne	de 4,3 ori
Autocamioane	de 2,8 ori
Sodă caustică	de 3,2 ori
Acid sulfuric	de 2,3 ori
Îngrășăminte chimice	de 6,6 ori
Ciment	de circa 1,6 ori
Mobilă	de 2,5 ori
Aparate de radio	de circa 1,8 ori
Textile	de circa 1,3 ori
Încălțăminte	de circa 1,6 ori
Carne și preparate de carne	de circa 1,4 ori
Lapte și produse lactate	de circa 2 ori
Grăsimi	de circa 2,2 ori
Zahăr	de 2,5 ori
Conserve de legume	de 1,6 ori

Succesele deosebite obținute în ramurile industriale hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale — siderurgia, construcția de mașini, chimia, energia electrică — confirmă justețea politicii partidului, care, călăuzindu-se după învățătura leninistă cu privire la construcția socialismului, înfăptuiește industrializarea țării pe baza dezvoltării cu precădere a industriei grele. În 1960, producția mijloacelor de producție va fi cu 82 la sută mai mare decît în 1955, în loc de 70—75 la sută cît era prevăzut în Directivele Congresului al II-lea.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie au muncit cu entuziasm și elan pentru realizarea sarcinilor trasate de partid, **îndeplinind planul de producție în patru ani, în loc de cinci, la o serie de produse principale** cum sînt : laminate și țevi, motoare electrice, transformatori, instalații de foraj, vagoane de marfă, tractoare, îngrășăminte chimice, geamuri, mobilă, aparate de radio, încălțăminte și alte produse.

Unul din cele mai pozitive rezultate ale activității noastre economice, în această perioadă, este **realizarea cu un an mai devreme a sarcinilor industriei constructoare de mașini**, a cărei producție este în 1960 de peste 2 ori mai mare decît în 1955 și de 10 ori mai mare decît în 1938. Au fost create noi subramuri pentru producția de utilaj petrolier, construcții navale, tractoare, mașini agricole, camioane, mașini unelte, utilaj tehnologic pentru industria minieră, siderurgică, chimică, alimentară, ușoară, rulmenți, mașini și transformatori electrici ; a început producția de linii tehnologice complecte pentru diferite ramuri ale economiei ; s-a organizat fabricația de serie a numeroase bunuri de consum metalice și electrotehnice. Industria construcțiilor de mașini asigură în cea mai mare parte mașinile și utilajele necesare industriei, agriculturii și transporturilor.

Prin lărgirea bazei de materii prime și reutilarea combinatelor cu instalații și agregate de înalt nivel tehnic și de mare capacitate, producția de oțel crește de la 766.000 tone în 1955 la 1.700.000 tone în 1960, față de numai 284.000 tone în 1938.

S-a dezvoltat în ritm susținut **industria chimică** ; au fost construite întreprinderi noi dotate cu utilaje moderne ; s-a dezvoltat producția de îngrășăminte chimice, fire și fibre sintetice, mase plastice, medicamente ; sînt în construcție întreprinderi pentru chimizarea produselor petroliere și a gazelor.

În 1960 producția industriei chimice va fi de peste 2,3 ori mai mare decît în 1955, depășind de 11 ori nivelul din 1938.

Corespunzător cu cerințele creșterii producției industriale și agricole, dezvoltării construcțiilor și transporturilor, s-a lărgit **baza energetică** : producția de cărbuni, țiței, gaze naturale, energie electrică. Producția de combustibili a acoperit pe deplin cerințele dezvoltării ramurilor economiei naționale; industria cărbunelui a asigurat în măsură sporită cerințele crescînde de huilă pentru cocsul metalurgic ; a sporit extracția lignitului și cărbunelui brun și au fost puse în evidență importante rezerve. Producția industriei petroliere și a gazelor a crescut an de an și s-au pus în funcțiune noi instalații pentru valorificarea superioară a țițeiului.

După naționalizarea principalelor mijloace de producție, partidul nostru și statul democrat-popular au desfășurat o vastă muncă pentru reorganizarea pe baze noi, socialiste, a economiei naționale. În același timp s-a trecut la pregătirea planului economic pe anii 1951—1955 și a planului de electrificare a țării pe o perioadă de 10 ani. În elaborarea planului de electrificare pe o perioadă mai îndelungată, partidul nostru s-a condus după indicația marelui Lenin privind necesitatea dezvoltării producției de energie electrică cu un pas înaintea celorlalte ramuri ale economiei. **Planul de 10 ani de electrificare a țării, aprobat de plenara Comitetului Central al partidului din octombrie 1950, a fost realizat și depășit. (Aplauze).** În 1960 producția de energie electrică va fi de 7,7 miliarde kWh, față de 1,1 miliarde kWh în 1938 și de 2,1 miliarde kWh în 1950 ; a fost construit sistemul energetic național care reunește toate centralele electrice, legîndu-le de centrele de consum.

Trebuie să subliniem că depășirea producției de energie electrică se realizează cu un volum de investiții mai mic cu circa 5,5 miliarde de lei decît prevederile inițiale, datorită îmbunătățirilor aduse planului pe parcursul realizării lui. S-a pus accentul pe construcția de termocentrale care, în condițiile țării noastre, constituie soluția cea mai economică. Creșterea producției de energie electrică a avut o importanță deosebită pentru industrializarea socialistă a țării, pentru introducerea tehnicii avansate și trecerea la mecanizarea și automatizarea unor procese de producție, pentru dezvoltarea întregii economii naționale.

În perioada 1956—1960 au fost obținute realizări importante **în industria bunurilor de consum.**

Dezvoltarea bazei de materii prime, noile construcții industriale și progresele obținute în reutilarea și modernizarea unor întreprinderi au asigurat creșterea de 1,3 ori a producției industriei ușoare și de 1,5 ori a industriei alimentare în 1960 față de 1955. Industria bunurilor de consum și-a lărgit și îmbogățit sortimentele, a îmbunătățit calitatea produselor ; fabricăm mărfuri mai bune și mai frumoase, care satisfac într-o măsură tot mai mare cerințele de consum ale oamenilor muncii. Au fost realizate sarcinile stabilite de plenara din noiembrie 1958 a Comitetului Central al partidului privind mărirea producției de ulei și zahăr, care a ajuns în 1960 de aproape două ori și jumătate mai mare decît în 1955, asigurînd pe deplin nevoile crescute de consum ale populației.

Industria noastră socialistă valorifică la un nivel din ce în ce mai înalt resursele naturale ale țării. Comparativ cu anul 1955, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de țiței prelucrat a crescut în 1960 cu circa 17 la sută, dintr-o tonă de metal prelucrat — cu 32 la sută, iar dintr-un metru cub de masă lemnoasă — cu peste 66 la sută.

Cît de mult a crescut puterea economică a țării se vede din faptul că **în 1960 realizăm în numai 11 săptămîni întreaga producție industrială din 1938 (Aplauze);** la fontă — în șapte săptămîni, la oțel — în opt săptămîni, la ciment — în zece săptămîni.

În 1960, producția calculată pe locuitor la energie electrică va fi de aproape 6 ori mai mare decît în 1938 ; la fontă de peste 6 ori, la oțel de peste 5 ori, la laminate și țevi de aproape 4 ori, la ciment de peste 5 ori, la țesături de aproape 2 ori, la zahăr de aproape 3 ori, la ulei de 5,5 ori.

În agricultură, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului, de a se asigura preponderența sectorului socialist ca suprafață și ca producție marfă, a fost îndeplinită încă la sfîrșitul anului 1959. (Aplauze). Cooperativizarea agriculturii a creat condiții favorabile pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

A crescut **producția de cereale,** mai ales de grîu și porumb. La grîu, producția totală anuală realizată în medie în anii 1955—1959 a fost de 3.212.000 tone, față de 2.630.000 tone în anii 1934—1938.

Ca urmare a măsurilor luate de partid, suprafața cultivată cu porumb s-a mărit de la circa 2.900.000 hectare în 1953 la 3.660.000 hectare în 1959 ; producția totală anuală, realizată în medie în anii 1955—1959, a fost de 5,1 milioane tone față de circa 4 milioane tone în anii 1934—1938 ; comparativ, pe aceleași perioade, producția de floarea-soarelui a crescut de la 48.000 tone la 314.000 tone ; la sfeclă de zahăr de la 392.000 tone la 2.148.000 tone ; la cartofi de la 1.318.000 tone la 2.803.000 tone.

În același timp a crescut șeptelul ; la sfîrșitul anului 1959 numărul bovinelor a fost de 4.450.000 față de 3.747.000 în 1938, iar al porcinelor de 4.300.000 față de 2.520.000.

Gospodăriile agricole de stat au obținut realizări importante mai ales la producția de cereale. În 1959 ele au livrat statului peste 532 mii tone de grîu, depășind cu 24 la sută sarcinile planificate, precum și cantități sporite de floarea-soarelui, lapte, carne, lînă și alte produse.

Succesele obținute în creșterea producției vegetale și animale au asigurat o tot mai bună aprovizionare a populației cu pîine, carne, grăsimi, zahăr, legume și alte produse agroalimentare, precum și aprovizionarea industriei cu materii prime agricole ; au crescut continuu rezervele de produse agricole ale statului.

Tovarăşi,

Datorită progreselor realizate în toate ramurile producției materiale, au crescut continuu acumulările, ceea ce a permis ca în anii 1956—1960 să se investească în economia națională fonduri de circa 84 miliarde lei, cu 47 la sută mai mult decît în perioada 1951—1955. În industrie s-au investit aproape 48 miliarde lei, din care peste 88 la sută au fost alocate industriei producătoare de mijloace de producție.

În anii 1956—1959 au fost construite 101 întreprinderi noi, 93 secții noi, iar 294 de întreprinderi au fost reutilate și dezvoltate. Între principalele obiective intrate în funcțiune se numără două baterii la uzina cocsochimică, un furnal modern, o oțelărie Martin, un bluming și un laminor — construite la combinatul siderurgic Hunedoara ; laminorul de țevi de la Roman ; noi grupuri electrogene în termocentrale ; fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești, noi secții la fabricile chimice de la Făgăraș, Victoria, Rîșnov și Chiscani-Brăila ; în vederea dezvoltării producției bunurilor de consum s-au construit, lărgit și modernizat, în perioada anilor 1956—1959, 28 fabrici și secții noi de textile și încălțăminte și 144 fabrici și secții noi de produse alimentare.

Pretutindeni, în țară, au fost construite noi unități industriale care au mărit avuția națională, au ridicat la o viață nouă regiuni aflate înainte în stare de înapoiere, au schimbat înfățișarea țării noastre.

Introducerea tehnicii noi, calificarea mai înaltă a muncitorilor, organizarea mai bună a producției și extinderea pe scară mai largă a metodelor de muncă avansate, au determinat ridicarea **productivității muncii** în industrie. Calculată pe un muncitor, ea crește în 1960 față de 1955 cu 48 la sută, corespunzător cu un ritm anual de peste 8 la sută. Din sporul producției industriale, mai mult de trei pătrimi s-a realizat pe seama creșterii productivității muncii.

În anii 1956—1959, **prețul de cost** în industrie a scăzut cu 12 la sută. Oamenii muncii, însuflețiți de partid, desfășoară o largă acțiune pentru valorificarea imenselor rezerve de reducere a prețului de cost, îndeplinindu-și cu cinste angajamentele de a obține însemnate economii peste plan. În perioada 1956—1959, suma totală a economiilor realizate reprezintă aproape 21 miliarde de lei.

Avem o circulație bănească sănătoasă ; balanța de plăți externe se prezintă echilibrată ; bugetul statului asigură finanțarea nevoilor legate de dezvoltarea economiei naționale și se încheie în fiecare an cu excedente ; volumul vînzărilor de mărfuri prin comerțul socialist asigură aprovizionarea populației ; crește tot mai mult puterea de cumpărare a oamenilor muncii și se întărește continuu moneta națională.

Rezultatele obținute în toate ramurile economiei au determinat sporirea **venitului național,** care în 1960 va fi de aproximativ 2,7 ori mai mare decît în anul 1938 și de 1,4 ori față de 1955. În perioada anilor 1956—1960 peste patru cincimi din venitul național a fost repartizat pentru fondul de consum, iar aproape o cincime pentru fondul de acumulare necesar reproducției socialiste lărgite.

Pe măsura dezvoltării forțelor de producție, a creșterii productivității muncii și a venitului național, partidul și guvernul au luat măsuri de sporire a veniturilor oamenilor muncii.

Au fost mărite salariile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, cadrelor didactice, medicilor și funcționarilor, precum și pensiile ; s-a introdus alocația de stat pentru copii. În anul 1959, impozitul pe salarii pînă la 500 de lei a fost desființat, iar la salariile pînă la 1.500 lei lunar impozitul a fost simțitor redus ; s-au efectuat însemnate reduceri de prețuri, de care a beneficiat întreaga populație.

Salariul real a crescut în 1959 cu 33 la sută față de 1955, îndeplinindu-se cu un an mai devreme sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului. (Aplauze). Veniturile bănești totale, realizate de salariați și pensionari, sînt cu peste 12,3 miliarde lei mai mari în 1960 comparativ cu 1955.

Creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii se reflectă în sporirea de peste 1,5 ori în acest an față de 1955 a volumului de mărfuri desfăcute prin comerțul socialist cu amănuntul. Desfacerile vor crește, în 1960 față de 1955, cu circa 68 la sută la carne și preparate de carne, cu aproape 70 la sută la grăsimi, cu 63 la sută la zahăr și produse zaharoase, cu circa 136 la sută la lapte, cu circa 31 la sută la țesături și confecții de bumbac și lînă, cu peste 116 la sută la încălțăminte de piele, iar la principalele bunuri de uz casnic, de 3 ori.

În anii 1956—1960 au fost vîndute populației de la orașe și sate cantități însemnate de materiale de construcții a căror valoare se ridică la circa 4,5 miliarde lei.

În aceeași perioadă statul a alocat pentru construcții de locuințe fonduri în sumă totală de circa 5 miliarde lei, din care s-au construit aproximativ 94.000 de apartamente, depășindu-se cu peste 16.000 apartamente prevederile Congresului al II-lea al partidului ; la acestea trebuie adăugate și locuințele construite la orașe de oamenii muncii din venituri proprii.

S-au îmbunătățit substanțial condițiile de viață ale țărănimii. După datele bugetelor de familie, consumul țărănimii a crescut, în 1959 față de 1955, cu 34 la sută la făină de grîu, cu peste 40 la sută la carne și grăsimi, cu 24 la sută la lapte, cu 16 la sută la brînzeturi, cu 30 la sută la cartofi, de 3,3 ori la zahăr. Desfacerile de textile și încălțăminte la sate, numai prin comerțul cooperatist, cresc în 1960 față de 1955 de două ori la confecții, de 2,6 ori la tricotaje și de 2,3 ori la încălțăminte. O expresie puternică a creșterii bunăstării țărănimii este amploarea pe care au luat-o construcțiile de locuințe la țară ; în ultimii patru ani s-au construit în mediul rural peste 330.000 de locuințe, față de 200.000 în 1951—1955.

În țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste, nivelul de trai al oamenilor muncii este determinat nu numai de veniturile lor bănești, ci și de importantele mijloace puse la dispoziția lor de către stat, gratuit sau cu plată redusă, pentru nevoile social-culturale. În perioada 1956—1960 cheltuielile statului pentru învățămînt, cultură, ocrotirea sănătății, prevederi sociale, asigurări sociale de stat, odihna oamenilor muncii și alocații pentru copii însumează peste 55 miliarde lei.

S-a lărgit baza materială a învățămîntului de toate gradele ; numărul de elevi din școlile elementare a crescut de la 1.575.000 în anul școlar 1938—1939 la peste 2.135.000 în 1959—1960, din școlile medii de cultură generală de la 29.000 la peste 200.000, iar din școlile profesionale și tehnice de la 54.000 la 149.000. În învățămîntul superior, numărul facultăților a crescut de la 33 în 1938 la 88 în acest an, iar al studenților de la 26.000 la 62.000.

A luat extindere radiodifuziunea și radioficarea, s-a introdus televiziunea, a crescut numărul cinematografelor, teatrelor și bibliotecilor — precum și al căminelor culturale și caselor de citit care a ajuns de la 3.500 în 1938 la peste 12.000 în 1960 ; tirajul anual al cărților este de circa 35 milioane exemplare, iar al presei de peste 900 milioane exemplare. Toate acestea au adus o mare contribuție la ridicarea nivelului de cultură al poporului muncitor.

S-a lărgit considerabil rețeaua de spitale, policlinici, maternități și alte instituții de asistență medicală. Rezultatele măsurilor în domeniul ocrotirii sănătății se oglindesc în scăderea mortalității generale și infantile, în creșterea duratei medii a vieții. Condițiile igienico-sanitare din întreprinderi au fost simțitor îmbunătățite ; pentru măsurile de protecție a muncii statul a cheltuit în anii 1956—1959 peste 1,6 miliarde lei.

Anual, aproape 400.000 de oameni ai muncii și 100.000 de copii și-au petrecut concediul de odihnă și au mers la tratament în stațiunile balneo-climaterice.

Acesta este, tovarăși, tabloul principalelor realizări. Țara noastră a făcut un uriaș pas înainte în dezvoltarea sa economică și socială, ceea ce creează condițiile pentru progresul ei continuu, într-un ritm și mai înalt. **(Aplauze puternice).**

II

Sarcinile planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965

Tovarăşi,

Comitetul Central supune Congresului spre dezbatere proiectul de Directive pentru planul economic pe anii 1960—1965 și pentru programul de perspectivă, elaborat pe baza unei analize temeinice a posibilităților și necesităților dezvoltării economiei noastre naționale.

La lucrările pregătitoare, desfășurate sub îndrumarea nemijlocită a conducerii de partid și de stat, au participat, în afară de Comitetul de Stat al Planificării și ministere, comitetele de partid și sfaturile populare regionale, raionale, orășenești, peste 20.000 de specialiști, ingineri, oameni de știință, fruntași în producție din industrie și agricultură.

Lucrările efectuate timp de doi ani au contribuit la creșterea nivelului de pregătire economică a lucrătorilor de partid și de stat din organele centrale și locale, au scos în evidență noi posibilități de perfecționare a conducerii economiei. În activitatea numeroaselor colective organizate pentru pregătirea materialului documentar s-a îmbinat rodnic competența organelor de conducere centrală a economiei naționale cu inițiativa și experiența acumulată de organele locale de partid, de stat și economice, ca și de cele mai valoroase cadre din rîndurile maselor largi de oameni ai muncii, legate direct de producție.

Proiectul de Directive, dezbătut și adoptat de plenara din mai a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a fost primit cu o deosebită satisfacție de oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării.

În plenarele lărgite ale comitetelor regionale și raionale de partid, în cadrul adunărilor din întreprinderi industriale, de pe șantiere, din transporturi, gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective, instituții de știință și cultură, în cadrul adunărilor cetățenești de la orașe și sate, au luat parte aproape 4.850.000 oameni ai muncii ; au luat cuvîntul mai mult de 285.000 oameni ai muncii și s-au făcut peste 65.000 de propuneri, menite să ducă la îmbunătățirea procesului de producție, la valorificarea pe o scară mai largă a resurselor interne, introducerea tehnicii noi, reducerea consumurilor specifice de materii prime și materiale și altele.

Din numărul total al propunerilor, peste 31.500 privesc probleme ale dezvoltării industriei, construcțiilor și transporturilor, aproape 15.000 — probleme ale agriculturii, peste 8.000 — domeniul social-cultural.

Numeroase colective de întreprinderi au propus soluții practice pentru mărirea eficacității economice a investițiilor. Siderurgiștii Combinatului de la Hunedoara și ai Uzinelor Calan, analizînd posibilitățile de ridicare a productivității furnalelor, și-au luat angajamentul să depășească cu încă 15—20 la sută sarcina de creștere cu 40 la sută a indicilor de utilizare, prevăzută în proiectul de Directive pentru anul 1965 ; le urăm, din toată inima, succes în munca pentru îndeplinirea angajamentului. **(Aplauze).**

În întreprinderile constructoare de mașini s-au făcut numeroase propuneri concrete de înlocuire a unor piese confecționate din oțel și metale neferoase cu altele din mase plastice care permit reducerea greutății mașinilor, creșterea productivității muncii și ieftinirea produselor. Oamenii muncii din agricultură au subliniat în mod deosebit existența unor mari rezerve de sporire a producției agricole în toate unitățile socialiste. S-au făcut numeroase propuneri concrete pentru îmbunătățirea legăturii dintre cercetările științifice și practică, dintre institutele de cercetări și de învățămînt superior și marile întreprinderi industriale și agricole.

Trebuie subliniat că multe din măsurile propuse de oamenii muncii au fost prevăzute în materialele documentare ale planului de șase ani și ale schiței programului de perspectivă. Aceasta confirmă caracterul realist al proiectului de Directive, precum și spiritul creator al maselor.

Raportăm Congresului că din totalul propunerilor primite din partea oamenilor muncii pînă la data de 14 iunie, un număr de peste 700 au și fost acceptate pentru a fi puse imediat în aplicare de către organele economice centrale, celelalte propuneri urmînd a fi studiate în continuare.

Dezbaterea proiectului de Directive, caracterizată printr-un înalt simț de răspundere, a demonstrat adeziunea unanimă a întregului popor la programul de dezvoltare a economiei naționale, elanul și hotărîrea neclintită a oamenilor muncii de la orașe și sate de a realiza sarcinile mărețe trasate de partid. (Aplauze puternice).

Tovarăşi,

OBIECTIVUL PRINCIPAL AL PLANULUI ECONOMIC PE ANII 1960—1965 ESTE DEZVOLTAREA BAZEI TEHNICO-MATERIALE A SOCIALISMULUI, ÎNCHEIEREA PROCESULUI DE FĂURIRE A RELAȚIILOR DE PRODUCȚIE SOCIALISTE ÎN ÎNTREAGA ECONOMIE, ÎN VEDEREA DESĂVÎRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISMULUI. (Aplauze puternice).

Planul economic pe șase ani are următoarele sarcini de bază :

1. Continuarea în ritm susținut a industrializării țării, acordîndu-se prioritate industriei grele cu pivotul ei, industria constructoare de mașini.

2. Încheierea colectivizării agriculturii, dezvoltarea multilaterală și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective ; creșterea considerabilă a producției agricole vegetale și animale, pentru a se crea în cel mai scurt timp posibil un belșug de produse agroalimentare.

3. Extinderea mecanizării și automatizării producției, reutilarea întreprinderilor existente și înzestrarea noilor întreprinderi cu utilaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii ; aplicarea în producție în măsură tot mai largă a proceselor tehnologice moderne.

4. Îmbunătățirea în continuare a repartizării teritoriale a forțelor de producție, creșterea potențialului economic al regiunilor, raioanelor și orașelor mai puțin dezvoltate.

(Continuare în pag. 3-a)

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

5. Creșterea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii prin sporirea salariului real, a veniturilor bănești, îmbunătățirea continuă a condițiilor de locuit, dezvoltarea învățămîntului, culturii și a măsurilor de ocrotire a sănătății și de prevederi sociale, mărirea consumului de produse alimentare și industriale, astfel ca la principalele produse să ne apropiem de consumul pe locuitor al țărilor înaintate din punct de vedere economic.

Industria

Proiectul de Directive prevede creșterea producției industriale în 1965 de aproximativ 2,1 ori față de 1959.

Se prevăd următoarele niveluri de creștere a principalelor produse industriale:

	Unitatea de măsură	1959	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Energie electrică	mil. kWh	6.824	18.500	2,7 ori
Cărbune extras	mil tone	7.977	11.500–12.500	1,4–1,6 ori
Gaz metan	mil. m³	5.782	13.300	2,3 ori
Cocs metalurgic	mii tone	609	1.600	2,6 ori
Minereu de fier	mii tone	1.064	4.000	3,8 ori
Oțel	mii tone	1.419	3.300	2,3 ori
Aluminiu	mii tone	–	20–30	–
Tractoare	bucăți	11.000	25.000	2,3 ori
Autocamioane și autobuze	bucăți	8.008	16.000	2 ori
Locomotive Diesel electrice de 2100 C.P.	bucăți	–	95	–
Vagoane-marfă	bucăți	3.384	6.000	1,7 ori
Mașini-unelte de așchiere a metalelor	bucăți	3.116	7.500–8.000	2,4–2,6 ori
Instalații de foraj	bucăți	72	135–140	1,9 ori
Motoare electrice	MW	467	1.100	2,4 ori
Excavatoare	bucăți	52	400	7,7 ori
Sodă calcinată și caustică	mii tone	171	500	2,9 ori
Îngrășăminte minerale 100%	mii tone	82	500	9,6 ori
Cauciuc sintetic	mii tone	–	50	–
Mase plastice și rășini sintetice	mii tone	6,6	peste 95	peste 14 ori
Fibre și fire sintetice	mii tone	0,3	13	43 ori
Anvelope	mii bucăți	312	1.100	3,5 ori
Hîrtie	mii tone	127	374	2,9 ori
Ciment	mii tone	2.850	6.500	2,3 ori
Plăci din particole aglomerate și fibro-lemnoase	mii tone	17	peste 300	18 ori
Mobilă	mil. lei	811	2.480	3,1 ori
Aparate de radio	mii buc.	167	300	1,8 ori
Televizoare	mii buc.	–	130	–
Biciclete	mii buc.	157	450	2,9 ori
Frigidere	mii buc.	3,8	50	13 ori
Țesături (total)	mil. m.p.	287	540–550	1,9 ori
Tricotaje (total)	mil. buc	30,5	peste 70	peste 2,3 ori
Încălțăminte (total)	mil. per.	28,2	45	1,6 ori
Carne	mii tone	241	610	2,5 ori
Lapte și produse lactate	mii hl.	5.800	21.500	3,7 ori
Ulei comestibil	mii tone	60	200	3,3 ori
Zahăr	mii tone	242	460	1,9 ori

Ritmul mediu anual de creștere va fi în industrie de circa 13 la sută, față de ritmul de aproximativ 10 la sută în anii 1954–1959. Avîntul oamenilor muncii, însuflețiți de obiectivele stabilite de partid, amploarea tot mai mare a întrecerii socialiste, sînt o chezășie a realizării acestui ritm ridicat.

Nivelul de dezvoltare la care va ajunge industria noastră poate fi ilustrat prin faptul că producția ei din anul 1965 va reprezenta trei pătrimi din producția totală obținută în cursul primului cincinal. Un spor de 1 la sută al producției industriei socialiste în 1965 va reprezenta 1 miliard 450 milioane lei față de 695 milioane lei în 1959 și 220 milioane lei în 1950.

Se prevede dezvoltarea mai puternică – peste creșterea medie a industriei – a principalelor ramuri producătoare de mijloace de producție:

producția de oțel	de 2,3 ori
extracția de minereu și metalurgia neferoasă	de 2,2 ori
construcții de mașini	de 2,2 ori
chimie, cauciuc, celuloză și hîrtie	de 3,3 ori
energie electrică și termică	de 3,3 ori

Creșterea producției în ramurile producătoare de bunuri de consum – în industria ușoară de circa 2,1 ori, iar în industria alimentară de aproape 2 ori – va asigura satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor mereu crescînde ale populației.

Ritmul prevăzut pentru dezvoltarea diferitelor ramuri industriale are în vedere respectarea unor proporții juste, asigurînd mărirea ponderii industriei producătoare de mijloace de producție (Grupa A) în totalul producției industriale de la circa 63 la sută în 1959 la circa 66 la sută în 1965.

Progresul multilateral al industriei – temelia unei economii complexe și echilibrate – este posibil datorită condițiilor naturale favorabile ale țării noastre, care dispune de o bază variată de resurse de materii prime; la procesul de industrializare a țării contribuie dezvoltarea colaborării economice cu țările lagărului socialist, ținînd seama de diviziunea internațională socialistă a muncii, precum și extinderea relațiilor de schimb cu celelalte țări.

Dezvoltarea producției industriale se bazează pe lărgirea continuă și însemnată a pieții interne, care face necesară creșterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producție și sporirea cantității și sortimentului bunurilor de consum.

Un element caracteristic al industrializării în această perioadă este trecerea la **valorificarea superioară a resurselor naturale.**

Prin prelucrarea superioară a țițeiului, dezvoltarea petrochimiei și a chimizării gazelor naturale, se vor obține produse petroliere și chimice de mare valoare economică. În industria construcțiilor de mașini, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de metal prelucrat va crește cu aproape 30 la sută, ca urmare a micșorării greutății, perfecționării tipurilor de mașini și a trecerii la producția unor mașini și aparate de tehnicitate mai ridicată. În industria lemnului, dintr un metru cub de masă lemnoasă se vor obține în 1965 produse prelucrate de o valoare cu 80 la sută mai mare decît în anul 1959.

Capacitățile de producție necesare creșterii producției industriale vor fi asigurate în primul rînd prin modernizarea, reutilarea, reorganizarea și dezvoltarea întreprinderilor existente, acestea fiind căile cele mai eficiente de sporire în termen scurt a producției și productivității muncii. Astfel, prin lărgirea capacității uzinei de la Năvodari, investiția pe o tonă de îngrășăminte fosfatice se reduce la 440 lei față de 820 lei cît a fost pînă acum, ceea ce reprezintă în cazul de față o economie de 70 milioane lei. Prin introducerea la fabricile de ciment existente a unor linii noi cu capacități și randamente superioare, investiția specifică se reduce la 310 lei/tonă față de 760 lei/tonă realizată în medie la fabricile de la Medgidia și Bicaz. Înlocuirea în proporție însemnată a utilajelor cu uzură fizică și morală avansată din industria textilă, cu utilaje moderne, va permite obținerea unei producții de fire de 2–3 ori mai mare pe metru pătrat de suprafață construită, asigurînd creșterea productivității muncii de 2,2 pînă la 2,8 ori.

Din totalul producției industriale a anului 1965, peste 50 la sută se va realiza pe seama capacităților actuale, peste 30 la sută prin reutilarea, reconstrucția și dezvoltarea întreprinderilor existente și circa 18 la sută pe seama întreprinderilor noi.

În unele ramuri, ponderea producției care va fi obținută în 1965 pe baza noilor întreprinderi va fi mai mare. Astfel:

în ramura energiei electrice și termice ea va reprezenta 46 la sută;

în industria chimică, a cauciucului, hîrtiei și celulozei	41 la sută;
în industria materialelor de construcții . . .	20 la sută;
prelucrarea lemnului	38 la sută;
în industria alimentară	20 la sută;

Întreprinderile noi vor fi înzestrate cu utilaje de mare capacitate, la nivelul tehnicii mondiale, pentru a obține o investiție specifică redusă și cheltuieli de producție cît mai scăzute.

Prin concentrarea eforturilor pentru dezvoltarea continuă a industriei constructoare de mașini, aproximativ două treimi din cantitatea de utilaje necesare dotării economiei se vor obține din producție internă; în același timp vom continua să importăm cele mai perfecționate mașini, instalații și echipamente complecte.

Tovarăși,

Proiectul de Directive conține datele principale ale planului de șase ani de dezvoltare a economiei naționale.

Mă voi opri asupra unora din sarcinile și aspectele esențiale ale planului.

Mersul înainte al economiei naționale este condiționat de creșterea corespunzătoare a **BAZEI ENERGETICE.** Folosirea rațională a resurselor energetice și gospodărirea judicioasă a rezervelor de combustibili au o importanță deosebită pentru mărirea eficacității întregii economii, deoarece investițiile pentru creșterea producției de energie cer eforturi foarte însemnate, iar prețul de cost al acesteia constituie un element esențial al costurilor în principalele ramuri de producție.

Ținînd seama de importanța crescîndă a gazelor și țițeiului pentru industria chimică și siderurgică, balanțele sînt întocmite astfel încît să asigure nevoile economiei noastre pe o perioadă îndelungată, avînd în vedere nu numai consumul întreprinderilor existente și al celor care urmează să fie construite, dar și extinderea utilizării acestor materii prime și combustibili.

Pentru acoperirea nevoilor de combustibil va trebui dezvoltată treptat extracția lignitului, care va fi consumat în proporție de 60–65 la sută în termocentrale situate în apropierea locului de extracție.

Este necesară intensificarea studiilor și încercărilor pentru punerea la punct a fabricației unor cazane de tip industrial, consumînd ligniți și combustibili superiori, cu randamente ridicate.

Direcțiile tehnice din ministerele mari consumatoare de energie, directorii tehnici ai întreprinderilor și energeticienii șefi trebuie să dea o atenție mai mare economiei de energie, recuperării căldurii conținute în gazele de evacuare și refolosirii energiei din resurse secundare.

Trebuie acordată o atenție deosebită îmbunătățirii randamentului cu care se folosesc combustibilii, carburanții și energia prin ridicarea nivelului tehnic al instalațiilor producătoare și consumatoare de energie, astfel încît consumurile specifice de combustibil să scadă în cursul planului de 6 ani în medie cu 19 la sută, iar cele de energie electrică cu 11 la sută.

Concentrarea marilor consumatori de căldură și energie în jurul centralelor de termoficare va permite ca în anul 1965 să realizăm o economie de 3 milioane tone de combustibil convențional în valoare de circa 500 milioane lei.

Prin aplicarea ansamblului de măsuri de economisire a combustibililor și lubrefianților, se va realiza în 1965 față de 1959 o economie de aproximativ 7 milioane tone combustibil convențional în valoare de peste 1 miliard lei.

Obiectivele ce ni le propunem necesită dezvoltarea **extracției de cărbuni** la un nivel de 11,5–12,5 milioane tone, din care cel puțin 6 milioane tone huilă. Creșterea producției se va realiza prin dezvoltarea minelor existente, prin construirea de noi mine în Valea Jiului și deschiderea bazinului de lignit din Oltenia.

Sarcina principală a industriei cărbunelui constă în asigurarea siderurgiei cu cărbuni de calitate superioară, destinați cocsificării și termocentralelor cu ligniți și alte sorturi de cărbuni inferiori.

Lucrătorii din industria cărbunelui au tras concluzii sănătoase din criticile aduse de cel de-al II-lea Congres și au reușit ca, printr-o mai bună organizare a muncii, să sporească productivitatea pe post cu 45 la sută față de anul 1955. În centrul preocupărilor lor trebuie să fie în continuare creșterea productivității muncii, rămasă încă în urmă îndeosebi la abataje, precum și accelerarea lucrărilor de deschidere a noilor mine. Aceasta cere să se acorde cea mai mare atenție însușirii și introducerii de noi utilaje și metode de exploatare adaptate condițiilor de zăcămînt, care să asigure o mecanizare avansată a proceselor de lucru, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al cărbunilor.

Pentru consolidarea și dezvoltarea mai departe a **industriei petrolului**, sarcina principală în perioada 1960–1965 este creșterea rezervelor de țiței. Stabilirea cifrelor de producție în toate ramurile industriei extractive la nivelul permis de rezervele cunoscute constituie o orientare permanentă dată de partid și guvern.

Volumul lucrărilor de prospecțiuni și al forajului de explorare de mare adîncime va crea condițiile necesare pentru asigurarea cu rezerve industriale a extracției și îmbunătățirea raportului între nivelul extracției și rezerve.

Perspectivele geologice actuale și intensificarea lucrărilor de prospecțiuni trebuie să asigure creșterea eficienței forajului de explorare în anul 1965 cu aproape 100 la sută față de realizările din 1959.

Ca urmare a măsurilor luate de plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din noiembrie 1958, prețul de cost al forajului a scăzut; este necesar să fie aplicate în continuare măsuri pentru reducerea timpilor neproductivi și a avariilor și pentru creșterea cu cel puțin 40 la sută a vitezei de foraj.

Prin aplicarea unor metode avansate va trebui să fie intensificată extracția în schelele existente, asigurîndu-se astfel creșterea procentului de recuperare a țițeiului din zăcămînt.

Activitatea organizațiilor de prospecțiuni, explorare și extracție trebuie apreciată înainte de toate după contribuția fiecăreia la creșterea și exploatarea rațională a rezervelor de țiței.

În domeniul prelucrării țițeiului ne propunem să facem un efort deosebit pentru reutilarea tehnică a rafinăriilor; în afară de complexul de reformare catalitică și extracție a aromatelor de 1 milion de tone/an, ce se va pune în funcțiune anul viitor la Ploești, se vor construi noi instalații, bazate pe cele mai moderne procedee cunoscute de reformare catalitică, hidrocracare, hidrofinare și altele la rafinăriile de la Brazi, Borzești, Teleajen, ceea ce va permite îmbunătățirea calității tuturor produselor, sporirea producției de motorină, ridicarea considerabilă a calității benzinelor și uleiurilor, asigurînd totodată materiile prime necesare industriei petrochimice.

În viitorii 6 ani electrificarea țării va cunoaște un nou și puternic avînt, creșterea producției de **energie electrică** precedînd mereu pe a celorlalte ramuri ale industriei. Sporul mediu anual al producției de energie electrică va fi în perioada 1960–1965 de 18 la sută, față de sporul de 13 la sută al producției industriale; aceasta asigură creșterea continuă a electrificării tuturor proceselor din economie și a consumului de energie la orașe și sate.

Dezvoltarea în ritm susținut a economiei naționale, introducerea pe scară largă a energiei electrice în toate ramurile economiei, extinderea mecanizării și automatizării, a proceselor de electrochimie și a electrometalurgiei ca: producția de oțeluri speciale, aluminiu și a altor metale neferoase, cer o creștere însemnată a producției de energie electrică, care va trebui să ajungă în anul 1965 la 18,5 miliarde kWh, adică la un nivel de 2,7 ori față de 1959.

Puterea instalată în centrale electrice va crește de la 1.600 MW în 1959 la 3.900 MW, adică cu circa 2.300 MW — ceea ce înseamnă de peste 3 ori puterea instalată în toată perioada de existență a regimului burghezo-moșieresc.

Din sporul de putere instalată, circa 80 la sută va fi instalat în centrale termoelectrice, folosind gaze de joasă presiune în apropierea zăcămîntului, ligniți și deșeuri de cărbune, iar restul de 20 la sută va fi obținut în centrale hidroelectrice prin echiparea complectă a hidrocentralei „V. I. Lenin" și amenajarea în continuare a potențialului hidroenergetic al rîului Bistrița.

Corespunzător creșterii puterii instalate, va fi dezvoltat sistemul electroenergetic național, prin extinderea rețelelor de transport și a stațiilor de transformare, astfel încît gradul de interconexiune a puterii instalate în centrale electrice să crească pînă la 95 la sută în 1965, realizîndu-se astfel o alimentare sigură și economică a consumatorilor de energie de pe întreg cuprinsul țării.

Sarcina principală a lucrătorilor din domeniul energeticii este reducerea continuă a prețului de cost al energiei prin perfecționarea și automatizarea proceselor termice, asigurarea funcționării centralelor și rețelelor electrice fără avarii, repararea la timp și menținerea în perfectă stare a mașinilor și instalațiilor, instruirea temeinică și ridicarea calificării personalului de exploatare.

În cadrul planului de 6 ani, partidul nostru va acorda în continuare o atenție deosebită **INDUSTRIEI SIDERURGICE**, condiție esențială pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Producția de fontă urmează să crească în anul 1965 la circa 2 milioane tone; cea de oțel la 3.3 milioane tone; a laminatelor la peste 2 milioane tone, producția de țevi la peste 500.000 tone.

Se vor face eforturi deosebite pentru creșterea bazei proprii de materii prime; extracția minereurilor de fier va ajunge la circa 4 milioane tone, vor fi construite noi mine și cariere cu o capacitate de producție anuală de 1,4 milioane tone minereuri, instalații de preparare și de concentrare a minereurilor de diferite tipuri.

Producția de cocs metalurgic se va dezvolta în continuare pînă la 1,6 milioane tone în 1965, prin construirea unei noi uzine de cocs, care va folosi în principal cărbuni din Valea Jiului; se va reduce pe toate căile consumul de cocs pe tona de fontă, prin extinderea folosirii gazului metan în furnale, îmbunătățirea mai departe a calității cocsului, precum și a materialului de încărcare a furnalelor.

Determinarea capacității și a volumului rațional al noilor furnale se va face ținînd seama de resursele de minereu de fier și cărbuni cocsificabili, precum și de calitatea cocsului brichete ce se va obține în instalația în curs de construcție la Calan.

Se va crea în țara noastră industria feroaliajelor care, folosind minereuri proprii, va contribui la lărgirea bazei de materii prime necesare producției de oțel.

Sporul producției de oțel va fi obținut în principal prin dezvoltarea oțelăriei de la Hunedoara și construirea de noi cuptoare electrice. Oțelarii vor trebui să sporească productivitatea cuptoarelor Martin, în medie cu 40 la sută față de anul 1959, să-și însușească și să extindă producția de noi tipuri de oțeluri pentru rulmenți, pentru industria electrotehnică, producția de oțeluri inoxidabile pentru utilaje chimice și petroliere, concentrîndu-și eforturile pentru îmbunătățirea calității oțelului, în vederea reducerii greutății mașinilor, a construcțiilor metalice și economisirii metalului.

Sectorul de laminoare va fi dezvoltat pentru asigurarea prelucrării oțelurilor și lărgirea sortimentelor de laminate.

Anul acesta va începe la Hunedoara construirea unei noi secții de laminoare de sîrmă, profile ușoare, mijlocii și benzi cu o capacitate de circa 1.000.000 tone pe an, care va intra în funcțiune treptat în anii 1961 și 1962 și va satisface necesitățile economiei la aceste produse pe o perioadă de 5–6 ani. Planul prevede construirea unui laminor de benzi la rece. Creșterea producției de țevi se va realiza prin construirea unor instalații de țevi sudate cu o capacitate totală de 130.000 tone pe an, precum și prin instalarea a încă unui laminor la uzina „Republica".

Cea mai mare parte a sporurilor de producție se va realiza prin dezvoltarea întreprinderilor existente pînă la capacitatea lor economică maximă, ceea ce va asigura o eficiență ridicată a investițiilor. Astfel, cu cheltuieli de investiții de 400 lei/tona de oțel față de 780 lei în perioada 1954–1959, se va spori producția de oțel Martin la Combinatul siderurgic Hunedoara de la 700.000 tone în 1959 la circa 2 milioane tone în 1965.

Tovarăși,

În planul de 6 ani, peste 4 miliarde lei, adică mai mult de o treime din totalul fondurilor repartizate industriei siderurgice, sînt alocate noului Centru siderurgic de la Galați **(Aplauze).** Pentru prelucrarea celor 4 milioane de tone de oțel, pe care le va produce acest combinat în etapa finală, vor intra treptat în funcțiune un laminor de semifabricate cu o capacitate de 3,3 milioane tone, precum și laminoare de tablă și profile cu o capacitate totală de circa 3 milioane tone/an.

În cadrul combinatului vor fi puse în funcțiune în anii 1963–1964 o turnătorie și o forjă pentru piese mari, necesare construcțiilor de mașini grele.

Centrul siderurgic de la Galați — obiectiv principal pe viitorii 10 ani ai programului de perspectivă — va avea un rol de cea mai mare importanță în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei la nivelul cerut de sarcinile desăvîrșirii construcției socialismului. Construirea acestei grandioase lucrări, prevăzută în proiectul de Directive, a fost primită cu deosebită însuflețire de întregul nostru popor.

Pentru construirea și aprovizionarea combinatului în timpul necesar dezvoltării bazei proprii de minereu, Uniunea Sovietică acordă sprijin țării noastre prin:

— transmiterea de documentație tehnică pentru organizațiile romîne care vor proiecta combinatul. Sarcinile de proiectare și proiectele tehnice vor fi livrate în anii 1960–1961, în volumul și la termenele ce se vor stabili de comun acord;

— acordarea de consultații institutelor romîne de către organizațiile corespunzătoare sovietice în problemele proiectării noului combinat;

— trimiterea de specialiști sovietici în Republica Populară Romînă, pentru montajul utilajelor și darea în funcțiune a agregatelor;

— primirea în întreprinderile corespunzătoare sovietice de cadre din Republica Populară Romînă, pentru pregătirea tehnică în producție;

— acordarea de consultații în domeniul cercetărilor hidrogeologice pentru punerea în exploatare a unor noi zăcăminte de minereuri de fier; consultații la proiectarea întreprinderilor miniere și de preparare a minereurilor de fier din Republica Populară Romînă și transmiterea în 1960–1962 a desenelor de execuție pentru utilajele miniere și de preparare, care vor fi executate în țara noastră;

— livrarea unui laminor bluming – slebing cu o capacitate anuală de 3,3 milioane tone oțel lingou și a unui laminor semicontinuu de tablă cu o capacitate de producție de circa 1,5 milioane tone tablă/an.

Pentru noul Combinat siderurgic și pentru celelalte uzine siderurgice din Republica Populară Romînă, Uniunea Sovietică va livra cantități însemnate de cărbuni cocsificabili, cocs metalurgic și minereu de fier și va spori treptat livrările de fontă de afinare de la 390.000 tone în 1965 la 1.100.000 tone în 1970.

După cum vă este cunoscut, tovarăși, Comitetul Central al partidului nostru a solicitat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un schimb de păreri cu privire la prevederile principale ale proiectului de plan pentru dezvoltarea economiei naționale.

Consultările și schimburile de păreri deosebit de fructuoase, marele sprijin pe care îl primim în dezvoltarea economiei naționale, ajutorul multilateral acordat pentru construirea noului Centru siderurgic de la Galați, constituie o nouă manifestare a relațiilor de colaborare frățească statornicite între partidele și țările noastre. **(Aplauze puternice).**

Pentru ajutorul prietenesc acordat și cu acest prilej țării noastre, permiteți-mi ca, în numele Congresului și al întregului nostru popor, să aduc calde mulțumiri Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului sovietic și personal tovarășului Hrușciov. (Aplauze puternice, îndelung repetate. Ovații: „Trăiască Uniunea Sovietică!").

Odată cu dezvoltarea siderurgiei, va fi sporită producția **METALELOR NEFEROASE.** Principalul obiectiv în domeniul industriei metalelor neferoase este Combinatul de aluminiu, cu o capacitate de producție anuală de circa 50.000 tone, care va utiliza rezervele de bauxită existente în țară. Prin construirea acestui obiectiv de mare însemnătate pentru economia națională, se creează în țara noastră o nouă bază de materie primă valoroasă pentru industria constructoare de mașini și pentru alte ramuri.

Se vor construi un număr de 5 mine noi și se vor lărgi considerabil minele existente pentru a produce în 1965 circa 4 milioane tone minereuri complexe și cuprifere. Prin înfăptuirea prevederilor planului, în anul 1965 vom acoperi integral necesitățile crescînde de plumb, zinc, aluminiu și cea mai mare parte a nevoilor de cupru.

Ținînd seama de sarcinile importante ale metalurgiei neferoase, este necesară concentrarea lucrărilor de prospecțiuni și explorări în regiuni cu perspective favorabile, precum și efectuarea de cercetări pentru stabilirea celor mai raționale procedee de prelucrare a minereurilor.

Creșterea însemnată a producției de metale neferoase, pe baza rezultatelor și perspectivelor favorabile în domeniul sporirii rezervelor de minereu, arată locul important pe care îl va ocupa această ramură în economia națională, devenind una din principalele ramuri ale industriei grele. Departamentele de extracție și prelucrare, toți lucrătorii din industria metalelor neferoase: geologi, mineri, metalurgiști, trebuie să ia cele mai eficace măsuri tehnico-organizatorice pentru accelerarea deschiderii și lărgirii minelor, mecanizarea muncilor în subteran, reducerea procentului de steril, dezvoltarea capacităților de preparare și îmbunătățirea calității concentratelor, însușirea de tehnologii de mare randament în metalurgia plumbului, zincului, cuprului și altor metale neferoase.

Pentru lărgirea bazei proprii de materii prime, statul nostru a făcut eforturi serioase. Numai în ultimii 6 ani au fost cheltuite pentru **CERCETARI GEOLOGICE** 8 miliarde de lei.

Eforturile depuse au dus la descoperirea a noi regiuni petroliere și la creșterea rezervelor cunoscute de minereuri neferoase; s-au conturat rezerve de bauxită, precum și de alte roci și minerale utile, necesare diferitelor ramuri industriale.

Cu toate aceste rezultate, eficiența cercetărilor geologice nu a fost la nivelul posibilităților create. Lucrările geologice nu au fost concentrate pe obiectivele de primă importanță, cum este minereul de fier, nu au fost suficient studiate structurile geologice prin lucrări prealabile de prospecțiuni, pentru a se reduce volumul lucrărilor sterile de explorare — în special la petrol — și nu s-au precizat rezerve industriale suficiente pentru deschiderea de mine noi — îndeosebi la cărbuni.

Ritmul înalt de dezvoltare a economiei cere sporirea însemnată a rezervelor industriale de substanțe minerale utile și în primul rînd a minereurilor de fier. Este necesar să se intensifice lucrările de prospecțiuni și de pregătiri pentru exploatarea zăcămintelor de minereuri din Poiana Ruscă, Palazu și alte zone. Nu trebuie precupețit nici un efort pentru ca în următorii ani să conturăm zăcămintele și să elaborăm cele mai potrivite metode de exploatare și prepararea minereurilor de fier, în scopul lărgirii considerabile a bazei de materii prime necesare siderurgiei noastre în plină dezvoltare.

Fondurile alocate activității geologice în perioada 1960–1965 se ridică la circa 12 miliarde de lei: din suma alocată activității geologice, circa 2 miliarde sînt destinate înzestrării cu utilaje și aparate moderne.

Este necesar să fie accentuate eforturile pentru creșterea rezervelor de petrol, gaz metan, minereuri neferoase, cărbuni cocsificabili. Organizațiile geologice au datoria să aplice cele mai moderne metode de lucru, pentru a da economiei naționale în termenul cel mai scurt cît mai multe rezerve industriale.

În asigurarea utilajului necesar tuturor ramurilor economiei naționale, un rol deosebit de important revine **INDUSTRIEI CONSTRUCTOARE DE MAȘINI.** De calitatea mașinilor, utilajelor și instalațiilor depinde în cea mai mare măsură nivelul tehnic al proceselor de fabricație în întreprinderile noi și în cele care vor fi reutilate și modernizate.

Industria constructoare de mașini va dezvolta producția de serie și de linii tehnologice complecte, în conformitate cu nevoile economiei naționale și ținînd seama de avantajele economice ale specializării și cooperării cu celelalte țări socialiste.

Se prevede dezvoltarea în principal a producției de instalații de foraj, de utilaje și instalații pentru rafinării și pentru industria chimică, de locomotive Diesel electrice, nave maritime și fluviale, utilaje pentru industria construcțiilor și a materialelor de construcții, mașini-unelte, camioane, tractoare, mașini agricole și altele.

În industria electrotehnică va crește nivelul tehnic, calitatea și sortimentul mașinilor și aparatelor electrice, a conductorilor, cablurilor și a altor materiale electrotehnice. A început construcția unei fabrici moderne de piese de radio și de elemente cu semiconductori, care va intra în funcțiune în anii 1961–1962 și va avea un rol însemnat în dezvoltarea construcției aparatelor electronice și introducerea automatizării.

Producția bunurilor metalice și electrotehnice de uz casnic va spori de circa 3 ori, odată cu lărgirea sortimentului, îmbunătățirea calității și prezentării lor.

Principala sarcină a industriei construcțiilor de mașini este ridicarea continuă a nivelului tehnic, îmbunătățirea calității, creșterea randamentului și a economicității mașinilor și instalațiilor. Pentru aceasta este necesar să se întărească activitatea de cercetări și proiectări, să se dezvolte rețeaua de laboratoare uzinale și a standurilor de probă, a atelierelor de prototipuri și a secțiilor de sculărie, încadrate cu muncitori și personal tehnic de înaltă calificare.

Punerea în fabricație de noi mașini va trebui să fie aprobată pe baza unor studii tehnico-economice temeinice, care să dovedească justețea alegerii tipurilor și economicitatea fabricației.

În cel mai scurt timp, va trebui definitivată profilarea întreprinderilor pe baza adîncirii în continuare a specializării și cooperării, condiție esențială pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor.

Pentru realizarea unor mașini și instalații complexe de nivelul celor mai reușite tipuri din țările industriale dezvoltate, va trebui să fie desemnată cîte o uzină coordonatoare, cu drepturi largi de îndrumare a producției elementelor componente și a subansamblelor fabricate de întreprinderile furnizoare.

Sîntem încredințați că muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini și electrotehnică vor munci cu avînt și perseverență pentru ridicarea nivelului tehnic și calitativ al mașinilor și instalațiilor fabricate, astfel ca această ramură principală a industriei să-și îndeplinească cu cinste misiunea sa de promovare a progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale.

Tovarăși,

La cel de-al II-lea Congres al partidului ne-am ocupat în mod deosebit de dezvoltarea **INDUSTRIEI CHIMICE.**

Marile combinate, dotate cu tehnica cea mai modernă, care se înalță în prezent în diferite regiuni ale țării, permit fabricarea în condiții economice optime a unei mari varietăți de produse chimice, necesare tuturor ramurilor industriale, agriculturii și producției bunurilor de larg consum.

În cadrul planului de 6 ani, industria chimică ocupă un loc de prim ordin, urmînd să-și mărească producția de 3,3 ori, prin alocarea unor fonduri de investiții de circa 20 miliarde lei.

Producția de îngrășăminte va crește în 1965 de aproape 10 ori față de 1959, prin mărirea capacităților fabricilor existente, precum și prin construirea a două combinate de îngrășăminte azotoase la Craiova și Tîrgu Mureș, prin punerea în funcțiune a unor capacități importante de îngrășăminte fosfatice în regiunea Suceava și la uzina de la Năvodari. Se va lărgi producția chimicalelor necesare combaterii eficace a dăunătorilor din agricultură.

(Continuare în pag. 4-a)

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

Pentru dezvoltarea industriei cauciucului sintetic şi a altor produse de sinteză, se prevede, în afara marelui complex petrochimic de la Borzeşti care va intra treptat în funcţiune cu începere din anul acesta, şi pe lîngă lărgirea capacităţilor de producţie în întreprinderile existente, punerea în funcţiune a unui nou complex petrochimic la Ploeşti şi începerea construcţiei unei noi fabrici de cauciuc sintetic, înlocuitor al cauciucului natural. Este în curs de construcţie o fabrică modernă de anvelope la Bucureşti, cu o capacitate de 1 milion anvelope pe an, care, împreună cu capacităţile existente, va acoperi toate nevoile ţării şi va crea disponibilităţi pentru export.

Prin terminarea combinatului de la Săvineşti şi construirea unei fabrici de fibre artificiale la Brăila, se vor lărgi producţia şi sortimentul firelor şi fibrelor chimice, necesare industriei textile, ajungîndu-se în 1965 la 47.000 tone, dintre care 13.000 tone de tip relon şi rolan şi circa 34.000 tone fibre şi fire pe bază de celuloză.

Ţinînd seama de utilizarea tot mai largă a maselor plastice şi a răşinilor sintetice în industriile constructoare de maşini, lemnului, în construcţii, la ambalarea produselor şi la fabricarea bunurilor de consum, producţia acestor materiale va ajunge în anul 1965 la peste 95.000 tone. Va fi dezvoltată producţia unui sortiment variat de asemenea produse, printre care policlorura de vinil, polietilena, acetatul de vinil, polistiren şi altele.

O mare dezvoltare va cunoaşte industria de celuloză şi semiceluloză, a cărei producţie va creşte de peste 4,5 ori, asigurînd integral necesităţile producţiei de hîrtie, celofibră, vîscoză şi cord ; producţia de hîrtie va creşte de aproape 3 ori.

Corespunzător necesităţilor crescînde ale industriei de celuloză şi hîrtie se prevede lărgirea bazei de materii prime cu plante anuale şi lemn de foioase. Se va tripla capacitatea de producţie a Fabricii de celuloză pe bază de stuf ce va intra în funcţiune anul acesta la Brăila ; se va construi încă o fabrică de celuloză şi hîrtie pe bază de paie, în afară de cea de la Constanţa, care a început recent să producă, precum şi o fabrică de celuloză şi hîrtie din lemn de foioase. Prin punerea în funcţiune a fabricii de celuloză şi hîrtie din lemn de răşinoase de la Suceava, în curs de construcţie, şi prin realizarea unei capacităţi de încă 100.000—120.000 tone celuloză, se vor putea obţine variatele sortimente de hîrtie cerute de economia naţională.

În **ECONOMIA FORESTIERĂ** obiectivul principal este refacerea şi valorificarea cît mai înaltă a patrimoniului forestier, care constituie una din cele mai preţioase bogăţii ale patriei noastre.

Nevoile sporite de material lemnos ale economiei vor fi asigurate prin gospodărirea raţională a fondului forestier, prin valorificarea superioară şi complexă a masei lemnoase, precum şi prin reducerea consumurilor exagerate şi neraţionale în toate ramurile economice. Se vor mări resursele de lemn prin intensificarea operaţiunilor de îngrijire a pădurilor, extinderea culturilor de specii repede crescătoare şi mai ales prin reducerea simţitoare a pierderilor în procesul de exploatare şi industrializare.

Vor fi executate lucrări de împădurire pe o suprafaţă de peste 400.000 hectare, luîndu-se măsuri de îmbunătăţire a calităţii şi de reducere a costului lucrărilor şi concentrîndu-se activitatea în perimetrele silvice, fără diminuarea suprafeţelor păşunilor şi fineţelor.

Pierderile în exploatări vor trebui reduse sub 4 la sută, prin aplicarea de măsuri organizatorice, folosirea mijloacelor mecanice şi dezvoltarea căilor de transport forestier.

Industrializarea lemnului va fi concentrată în combinate cu profil complex, care, pe lîngă prelucrarea lemnului rotund în cherestea, placaj, furnir, parchete, mobilă, vor valorifica deşeurile provenite de la aceste produse, precum şi lemnul de mici dimensiuni şi de calităţi inferioare, în vederea fabricării plăcilor aglomerate şi fibrolemnoase, — produse valoroase cu o largă întrebuinţare.

Planul de 6 ani prevede dublarea producţiei **INDUSTRIEI UŞOARE ŞI ALIMENTARE.**

Producţia de ţesături va creşte la 540—550 milioane metri pătraţi (de 1,9 ori faţă de 1959), de tricotaje la peste 70 milioane bucăţi (de peste 2,3 ori), de încălţăminte la 45 milioane perechi (de 1,6 ori), de confecţii de peste 2,4 ori.

Vor fi construite şi reutilate un număr însemnat de întreprinderi textile, de confecţii, încălţăminte şi altele.

Capacităţile filaturilor de bumbac vor creşte cu circa 65 la sută, iar producţia lor se va mări de la 48.000 tone fire în 1959 la 80 000 tone fire în 1965, faţă de numai 16.500 tone fire în anul 1938.

În filaturile de lînă pieptănată, capacităţile vor creşte de 2,3 ori faţă de anul 1959, eliminîndu-se strangularea care frîna producţia de ţesături de lînă ; producţia va spori de la 4.700 tone fire la circa 12.000 tone în anul 1965, în timp ce în 1938 ea era de numai 1.200 tone.

Capacităţile ţesătoriilor de bumbac, lînă, mătase şi in vor spori de 1,7 ori faţă de 1959 şi vor produce de 4,2 ori mai multe ţesături decît în 1938.

În industria tricotajelor, capacităţile vor creşte de 2,2 ori faţă de cele existente la sfîrşitul anului 1959.

Se prevede instalarea a 26 linii tehnologice moderne pentru producţia încălţămintei de piele, astfel ca 45 la sută din producţia prevăzută în anul 1965 să fie realizată cu utilaje moderne de înaltă productivitate.

Industria uşoară va fi înzestrată cu utilaj modern, care va asigura mărirea producţiei, creşterea importantă a productivităţii muncii, prelucrarea în produse finite superioare a materiilor prime naturale şi sintetice, îmbogăţirea sortimentului şi îmbunătăţirea în continuare a calităţii produselor.

În vederea sporirii consumului de produse alimentare al populaţiei şi îmbunătăţirii structurii lui, producţia industrială de carne va trebui să crească la peste 600.000 tone, (de circa 2,5 ori), de peşte la 70.000 tone (de 3,5 ori), de ulei comestibil la 200.000 tone (de 3,3 ori), de unt la 30.000 tone (de 2,7 ori), de lapte de consum la peste 5 milioane hectolitri (de peste 4 ori), de zahăr la 460.000 tone (de 1,9 ori).

În cursul planului de 6 ani, industria alimentară va deveni, practic, o industrie nouă, la nivelul ultimelor realizări ale tehnicii, cu un grad avansat de automatizare. Vor intra în producţie 4 fabrici de zahăr, din care două în toamna aceasta, precum şi fabrici de ulei, bere, abatoare moderne, înzestrate cu secţii de preparate de carne, noi linii automate de conserve de legume şi fructe, fabrici pentru industrializarea laptelui, mori şi fabrici de pîine, instalaţii moderne de vinificare şi de conservare a vinului şi altele.

Ţinînd seama că ţara noastră dispune de un fond piscicol de peste 700.000 ha., prevederile planului cu privire la dezvoltarea **pisciculturii** sînt pe deplin realizabile prin înfăptuirea unor măsuri de amenajare şi exploatare raţională a bunurilor piscicole, trecîndu-se la o piscicultură dirijată, care să permită obţinerea unei producţii sporite an de an.

Întrucît în prezent circa 80 la sută din producţia de peşte provine din lunca inundabilă şi Delta Dunării, este necesar să se întocmească, pînă la sfîrşitul anului 1960, schiţa planului de amenajare complexă a acestora, ţinînd seama de interesele diverselor sectoare — piscicol, agricol, stuficol şi silvic — şi să se treacă la executarea lucrărilor.

Vor trebui luate măsuri pentru punerea în valoare a iazurilor, bălţilor şi eleşteelor, a căror suprafaţă totală depăşeşte 40 mii hectare, asigurîndu-se întreţinerea lor sistematică şi furajarea peştelui într-un număr cît mai mare de eleştee şi iazuri. Se vor realiza noi amenajări pe terenuri nepotrivite pentru agricultură.

Totodată, trebuie să se amenajeze pepiniere pentru furnizarea puietului de peşte necesar populării tuturor bunurilor piscicole.

Prin aplicarea metodelor de piscicultură avansate şi prin folosirea în mod cît mai judicios a fondurilor de investiţii de aproximativ 500 milioane lei, prevăzute în planul de 6 ani, se vor pune în valoare posibilităţile însemnate ale acestui sector, pentru îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei.

Pentru a se asigura conservarea şi menţinerea calităţii produselor alimentare, se prevede dezvoltarea considerabilă a **reţelei frigorifice**, alocîndu-se în acest scop suma de 1,3 miliarde lei.

Se vor construi noi antrepozite frigorifice generale şi spaţii frigorifice pe lîngă fabrici şi depozite de produse alimentare, în suprafaţă totală de circa 100.000 metri pătraţi.

Parcul de vagoane izoterme va creşte de la circa 490 bucăţi la circa 2.000 bucăţi ; fabricile de prelucrare a laptelui şi a cărnii vor primi peste 1.000 bucăţi cisterne şi autodube izoterme şi frigorifice pentru deservirea reţelei comerciale.

Magazinele de desfacere, precum şi creşele, căminele, spitalele vor fi înzestrate pînă în 1965 cu circa 24.000 agregate, dulapuri şi vitrine frigorifice. Producţia de frigidere casnice va ajunge la 50.000 bucăţi în 1965.

Întreprinderile producătoare vor trebui să dea cea mai mare atenţie însuşirii de tipuri perfecţionate şi economice de agregate şi instalaţii frigorifice. Pentru a preveni pagubele însemnate pe care economia le-ar putea suferi din cauza unei insuficiente dezvoltări a reţelei frigorifice, vor trebui găsite posibilităţi, pe măsura îndeplinirii planului, în vederea accentuării efortului în acest sector.

În industria producătoare de bunuri de consum este necesar să existe o preocupare permanentă pentru lărgirea considerabilă a sortimentelor şi îmbunătăţirea lor, pe baza cunoaşterii gustului şi cerinţelor consumatorilor, introducerea semifabricării şi a preambalării produselor alimentare şi prezentarea lor într-o formă cît mai atrăgătoare.

O problemă centrală a întregii economii, căreia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenţie în etapa actuală, este îmbunătăţirea permanentă a calităţii produselor. În perioada 1956—1959 au fost obţinute succese însemnate în domeniul îmbunătăţirii calităţii oţelurilor aliate şi a laminatelor, a maşinilor, materialelor de construcţii şi altele. În industria bunurilor de consum s-a îmbunătăţit calitatea unor produse textile şi alimentare, lărgindu-se sortimentul şi creîndu-se un mare număr de articole şi modele noi.

În acelaşi timp însă, trebuie spus că se mai fabrică o serie de produse de calitate slabă, cu durabilitate redusă, care au adus greutăţi şi pagube economiei naţionale şi care provoacă nemulţumirea îndreptăţită a oamenilor muncii.

Din păcate, se mai găsesc cadre de conducere din economie care nu cunosc şi nu se interesează de performanţele, calitatea şi aspectul produselor fabricate în alte întreprinderi şi în străinătate, dau dovadă de conservatorism în loc să aibă o atitudine critică faţă de producţia realizată, nesocotesc disciplina de stat şi interesele superioare ale economiei naţionale, cît şi cerinţele oamenilor muncii de a se fabrica produse de înaltă calitate şi durabile.

Conducerile ministerelor şi ale întreprinderilor sînt datoare să înfăptuiască un complex de măsuri pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, ca preocupare imediată şi permanentă în toate ramurile industriale.

Este necesar să lucrăm în aşa fel încît mărfurile fabricate în întreprinderile noastre să dea o mare satisfacţie oamenilor muncii care le-au produs sau le folosesc, iar buna calitate a produselor, „marca fabricii", să devină un titlu de onoare pentru colectivele tuturor întreprinderilor din ţara noastră.

Agricultura

Tovarăşi,

Profunde schimbări social-economice au avut loc în ultimii ani în viaţa satelor. **SECTORUL SOCIALIST DIN AGRICULTURA CUPRINDE PESTE 81 LA SUTA DIN NUMARUL GOSPODARIILOR ŢARANEŞTI ŞI DIN SUPRAFAŢA ARABILA A ŢARII.** **(Aplauze puternice).** **A FOST LICHIDATA CHIABURIMEA, CEA MAI NUMEROASA CLASA EXPLOATATOARE, DESFIINŢINDU-SE ASTFEL ULTIMELE FORME DE PROPRIETATE CAPITALISTA IN AGRICULTURA.** **(Aplauze).**

Numărul familiilor ţărăneşti cuprinse în sectorul socialist a crescut de la 382.000 în 1955, la 2.920.000. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole deţin astăzi o suprafaţă de 8 milioane hectare teren arabil. Folosind condiţiile naturale şi economice favorabile dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii, mecanizării complexe a lucrărilor, unităţile agricole socialiste obţin an de an recolte bogate.

Au mai rămas în afara sectorului socialist aproximativ 680.000 familii, mai puţin de o cincime din totalul familiilor ţărăneşti, cu o suprafaţă de 1,8 milioane hectare, îndeosebi în localităţile de munte. Datorită puternicei atracţii exercitate de sectorul socialist-cooperatist în plină dezvoltare, şi aceste gospodării individuale se îndreaptă spre agricultura socialistă.

În procesul acestor transformări revoluţionare, care au schimbat din temelii înfăţişarea satului, se formează o clasă nouă, ţărănimea colectivistă, prietenă şi aliată de nădejde a clasei muncitoare, se dezvoltă conştiinţa socialistă a maselor ţărăneşti, se întăreşte şi se ridică pe o treaptă mai înaltă alianţa muncitorească-ţărănească. **(Aplauze puternice).**

Hotărîtor pentru rezultatele obţinute în construcţia socialistă în agricultură şi în primul rînd în dezvoltarea sectorului colectivist, a fost puternicul sprijin acordat ţărănimii de statul democrat-popular prin mijloacele mecanizate ale staţiunilor de maşini şi tractoare, cadre de ingineri şi tehnicieni agricoli, prin credite, materiale de construcţii, seminţe selecţionate, material săditor pomi-viticol, animale de rasă şi altele. Numai în anii 1956—1959 investiţiile pentru agricultură din fondurile statului s-au ridicat la 8,6 miliarde de lei.

Pentru ca intensificarea mecanizării agriculturii — care este însoţită de reducerea numărului de vite de muncă — să nu ducă la scăderea numărului de bovine, partidul şi guvernul au luat măsuri de sporire a cointeresării ţărănimii în creşterea animalelor de producţie, ceea ce a dus la mărirea şeptelului.

Rezultatele obţinute de gospodăriile agricole colective, şi îndeosebi de gospodăriile fruntaşe, în creşterea producţiei şi ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor, exercită o puternică influenţă asupra întovărăşirilor şi grăbesc transformarea acestora în gospodării colective.

Este suficient să arătăm că numai în cursul anului 1959 şi în primele 5 luni ale anului 1960 au trecut la gospodării colective un număr de 2.516 întovărăşiri, cu o suprafaţă totală de 1.026.000 hectare.

Totodată, în ultimii ani, se manifestă tendinţa gospodăriilor colective mici de a se uni în gospodării colective mai mari, care creează condiţii mai bune pentru folosirea raţională a pămîntului, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, utilizarea mai eficace a mijloacelor mecanizate şi dezvoltarea multilaterală a producţiei agricole vegetale şi animale. În toate regiunile ţării există astfel de gospodării colective, iar numărul lor este în creştere.

Experienţa arată că cele mai bune rezultate economice sînt obţinute de gospodăriile colective care au o suprafaţă în jurul a 1.500—2.000 hectare, în funcţie de zonele naturale şi economice, de condiţiile locale şi caracterul producţiei. Aceste gospodării colective au o productivitate ridicată la hectar, obţin recolte bogate, dezvoltă avutul obştesc şi asigură creşterea continuă a veniturilor colectiviştilor.

Transformarea întovărăşirilor agricole în gospodării colective, unirea gospodăriilor colective mici în gospodării colective mai mari, întărirea economico-organizatorică şi dezvoltarea lor multilaterală, constituie un proces unic neîntrerupt, care consolidează şi lărgeşte relaţiile de producţie socialiste la sate.

Se poate aprecia că procesul de colectivizare a agriculturii se va încheia pînă în 1965.

Terminarea colectivizării va deschide posibilităţi nelimitate pentru un avînt continuu al forţelor de producţie în agricultura noastră. **(Aplauze).**

În dezvoltarea agriculturii, un rol important l-a avut aplicarea principiului cointeresării materiale a ţărănimii în sporirea producţiei agricole. Începînd încă din toamna anului 1953 s-a introdus treptat, la o seamă de produse agricole, sistemul de contractări şi achiziţii. Pe baza rezultatelor pozitive obţinute în înfăptuirea acestor măsuri şi a experienţei acumulate, plenara din decembrie 1956 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a hotărît desfiinţarea sistemului cotelor obligatorii şi înlocuirea lui prin sistemul de contractări şi achiziţii. Acest sistem, întemeiat pe cointeresarea materială a ţărănimii, a contribuit la creşterea însemnată a producţiei agricole, care în 1957 a depăşit cu aproape 23 la sută, iar în 1959 cu peste 30 la sută producţia anului 1956.

Sporirea producţiei agricole şi livrarea către stat a unor cantităţi mai mari de produse la preţuri remuneratorii au contribuit la mărirea veniturilor ţărănimii. În 1959, ţărănimea a primit din livrarea către stat a produselor agricole, 7,5 miliarde de lei, cu 1,7 miliarde lei mai mult decît în 1955 — în afară de veniturile realizate din vînzările de produse direct pe piaţă şi de creşterea însemnată a consumului propriu.

Ca rezultat al măsurilor de cointeresare materială amintite, cantităţile de produse agricole intrate în fondul central al statului au sporit an de an, asigurînd satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populaţiei cu pîine, carne, lapte, grăsimi şi cu alte produse agroalimentare, aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, precum şi creşterea continuă a rezervelor de stat.

După cum se arată în proiectul de Directive pentru planul de dezvoltare economică pe anii 1960—1965, ne propunem ca **producţia globală agricolă să crească pînă la sfîrşitul acestei perioade cu 70—80 la sută faţă de 1959, asigurînd un belşug de produse agroalimentare pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populaţiei. Sporirea producţiei agricole vegetale şi animale se va realiza pe calea dezvoltării intensive şi multilaterale a agriculturii, prin îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producţie, ţinînd seama de condiţiile economice şi pedoclimatice.**

Organele şi organizaţiile de partid, sfaturile populare trebuie să pună în centrul activităţii lor sprijinirea gospodăriilor colective, mobilizînd consiliile de conducere, pe toţi colectiviştii să folosească la maximum mijloacele proprii şi ajutorul dat de stat, pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, sporirea producţiei la cereale, plante tehnice şi alimentare, mărirea producţiei de furaje, pe baza cărora creşterea animalelor din turma obştească să fie ridicată la nivelul unei ramuri principale de producţie.

Sînt create condiţiile necesare ca în timpul cel mai scurt toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntaşe ; trebuie dusă o muncă politică şi organizatorică perseverentă pentru realizarea cu succes a acestei sarcini de mare însemnătate.

Eforturi deosebite vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare şi chimizare a agriculturii. Pînă la sfîrşitul perioadei 1960—1965, staţiunile de maşini şi tractoare şi gospodăriile agricole de stat vor dispune de un număr de circa 100.000 de tractoare fizice (150.000 tractoare convenţionale de 15 C.P.), de trei ori mai multe decît în 1959, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 de combine pentru recoltatul cerealelor păioase, peste 8.000 de combine de porumb, precum şi alte maşini agricole. În anul 1965, vor reveni pe un tractor fizic 100 hectare teren arabil, faţă de 270 hectare în 1959.

Înzestrarea agriculturii cu un număr mare de tractoare şi maşini perfecţionate va da posibilitatea ca termenul de executare a lucrărilor de însămînţare să se scurteze la 8—10 zile şi al celor de recoltat la 7—8 zile. Agricultura va primi an de an cantităţi mai mari de îngrăşăminte chimice, care vor ajunge în 1965 la peste 2 milioane de tone (500.000 de tone substanţă activă), de peste 8 ori mai mult decît în 1959, precum şi cantităţi însemnate de substanţe insectofungicide şi ierbicide.

Este de datoria organelor şi organizaţiilor de partid, a sfaturilor populare să mobilizeze pe inginerii şi mecanizatorii din staţiunile de maşini şi tractoare pentru executarea lucrărilor la timpul potrivit şi la un nivel agrotehnic ridicat şi realizarea unor recolte bogate, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective ; pentru sporirea randamentului anual pe tractor reducerea consumurilor de carburanţi şi de piese de schimb, scăderea preţului de cost al lucrărilor.

Sarcini de mare răspundere revin organelor şi organizaţiilor de partid în munca lor politică şi organizatorică pentru a asigura ca **gospodăriile agricole de stat** să contribuie din ce în ce mai mult la realizarea obiectivelor care stau astăzi în faţa agriculturii. Fiind dotate cu mijloace tehnice înaintate, primind cantităţi sporite de îngrăşăminte chimice, folosind seminţe de mare productivitate, gospodăriile de stat trebuie să dea, an de an, recolte bogate de cereale, să dezvolte creşterea animalelor, să sprijine şi mai activ gospodăriile colective cu seminţe de soi selecţionate, cu reproducători de animale de rasă şi altele.

Este necesar ca în timpul cel mai scurt să se termine lucrările de organizare a teritoriului şi de comasare a parcelelor răzleţe, de profilare a producţiei pentru fiecare gospodărie în parte. Gospodăriile agricole de stat trebuie să folosească construcţii zootehnice ieftine, care să permită mecanizarea cu mijloace simple a proceselor de producţie, să mecanizeze lucrările de producere şi preparare a furajelor, de recoltare şi însilozare a porumbului.

Prin aplicarea metodelor agrozootehnice înaintate şi a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei, consiliile gospodăriilor de stat, muncitorii, inginerii, tehnicienii au datoria să asigure creşterea continuă a producţiilor la hectar, să mărească productivitatea muncii şi să scadă preţul de cost al produselor, încît gospodăriile de stat să devină model de gospodărire socialistă pentru întreaga agricultură din ţara noastră

Sarcina principală în domeniul producţiei agricole este sporirea considerabilă a producţiei de cereale, mai ales de grîu şi de porumb, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii şi în special creşterea animalelor.

Producţia de cereale va spori prin mărirea producţiei la hectar la toate culturile. Suprafaţa cultivată cu porumb se va extinde în anii următori la peste 4.000 000 hectare, reprezentînd peste 40 la sută din suprafaţa arabilă a ţării.

Pînă în anul 1965 trebuie să ajungem ca, în condiţii climatice normale, să producem anual 14—16 milioane de tone de cereale, din care grîu 5—5,4 milioane tone, iar porumb boabe 8—9 milioane tone.

Pentru sporirea producţiei de cereale se impune să ne preocupăm mult mai îndeaproape de folosirea deplină şi raţională a mijloacelor mecanizate şi a îngrăşămintelor chimice şi organice, de generalizarea în producţie a soiurilor selecţionate de mare productivitate, de executarea lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic — factori din cei mai de seamă ai creşterii randamentului la hectar şi reducerii preţului de cost în agricultură.

În anii care urmează este necesar să ne concentrăm forţele în mod deosebit în direcţia **dezvoltării creşterii animalelor.** În centrul preocupărilor noastre va sta mărirea numărului şi a productivităţii vacilor de lapte. Pînă la sfîrşitul anului 1965 numărul bovinelor trebuie să ajungă la 5.800.000, din care vaci de lapte 2.900.000 — realizîndu-se o producţie anuală de peste 50 milioane hectolitri de lapte. Gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective au datoria să se ocupe îndeaproape de creşterea tineretului bovin din cele mai bune şi mai productive rase de lapte, spre a asigura creşterea efectivelor din matcă proprie.

Pentru acoperirea complectă a nevoilor de lînă ale industriei, numărul oilor va spori de la 11.200.000 în 1959 la 13 milioane în 1965, iar producţia de lînă va ajunge la 37.000 de tone, din care 27.000 tone lînă fină şi semifină.

Numărul porcinelor va creşte pînă în anul 1965 de la 4.300.000 la circa 7.500.000, dîndu-se o atenţie deosebită dezvoltării raselor precoce de carne. Pentru aprovizionarea populaţiei din oraşele mari şi din centrele industriale, se vor organiza în apropierea acestora crescătorii mecanizate de păsări pentru carne şi ouă, cu o mare capacitate de producţie.

Condiţia principală pentru realizarea sarcinilor mari în domeniul dezvoltării creşterii animalelor şi ridicării productivităţii lor este asigurarea unei bogate baze furajere. Porumbul pentru siloz, recoltat în faza de lapte-ceară, trebuie să devină furajul principal pentru sporirea producţiei animale şi mai ales de lapte şi carne.

Este necesar să se organizeze executarea sistematică a lucrărilor de îngrijire şi îngrăşare a păşunilor şi fîneţelor naturale, astfel ca producţia lor să crească în anii următori la cel puţin 10.000 kilograme masă verde la hectar, pentru a asigura o hrană bogată unui număr mult mai mare de animale pe timpul verii.

Se va acorda şi în anii viitori o deosebită atenţie măririi producţiei **plantelor tehnice, legumelor şi cartofilor.** La aceste culturi, eforturile vor fi îndreptate spre sporirea producţiei la hectar, prin mărirea suprafeţelor irigate şi prin folosirea unor însemnate cantităţi de îngrăşăminte organice şi minerale. Pînă în 1965 producţia de sfeclă de zahăr trebuie să ajungă la circa 25.000 kilograme la hectar, de floarea soarelui la cel puţin 1.500 kilograme, de cartofi la peste 15.000 kilograme, iar la legume să se realizeze o producţie globală de 3.300.000 de tone.

Pentru mărirea producţiei de **fructe şi struguri** se prevede ca pînă în 1965 să fie extinse plantaţiile de pomi fructiferi şi de viţă de vie la 300.000 hectare fiecare ; astfel producţia de fructe va putea ajunge în 1965 la circa 1.700.000 tone, iar producţia de struguri la 1.400.000 tone. La plantarea noilor livezi se va urmări îmbunătăţirea raportului dintre specii, dîndu-se extindere mai ales soiurilor valoroase. La refacerea şi lărgirea plantaţiilor de viţă de vie se vor folosi numai soiuri raionate, acordîndu-se o atenţie deosebită varietăţilor care asigură o aprovizionare bogată a populaţiei cu struguri de masă şi producerea unor vinuri de calitate superioară.

Noile plantaţii se vor amplasa în primul rînd în bazinele pomicole şi viticole, pe baza lucrărilor de zonare a producţiei agricole şi a raionării soiurilor, şi numai pe terenuri în pantă, erodate, pe terenurile nisipoase care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi.

Oamenilor de ştiinţă din agricultură le revine sarcina să creeze într-un timp scurt hibrizi de porumb, soiuri de grîu şi alte plante de cultură productive şi de calitate superioară, să adîncească studiul aplicării diferenţiate a metodelor agrotehnice, pe zone pedoclimatice, să stabilească mijloacele folosirii cu randament sporit a maşinilor agricole, îngrăşămintelor, irigaţiei ; cercetătorii din domeniul zootehniei trebuie să amelioreze rasele de animale, să stabilească noi metode de creştere şi hrănire a animalelor, care să ducă la sporirea producţiei de lapte, carne, lînă, ouă şi la scăderea preţului de cost al acestora.

Sîntem convinşi că oamenii muncii din agricultură nu-şi vor precupeţi forţele pentru a îndeplini cu cinste sarcinile în domeniul sporirii producţiei agricole, pentru a asigura un belşug de produse agroalimentare, în interesul ridicării continue a nivelului de viaţă al populaţiei muncitoare de la oraşe şi sate. **(Aplauze puternice).**

Transporturi şi telecomunicaţii

Planul de 6 ani prevede creşterea capacităţii de transport corespunzător ritmului susţinut de dezvoltare a economiei, precum şi schimbări esenţiale în înzestrarea tehnică a transporturilor de deservire generală.

Se va înfăptui în mare măsură **reînzestrarea tehnică a transportului feroviar prin introducerea tracţiunii Diesel şi electrice, prin mecanizarea şi automatizarea proceselor de exploatare.** Calea ferată va fi dotată cu 330 locomotive Diesel şi cu locomotive electrice, astfel că în 1965 se va putea efectua cu mijloace de tracţiune moderne 45—50 la sută din totalul traficului feroviar. Economiile în cheltuielile de exploatare la liniile pe care se introduc noile locomotive vor fi de aproape 1,3 miliarde lei, adică circa jumătate din suma investiţiilor necesare în această perioadă pentru electrificarea şi introducerea tracţiunii Diesel. Pentru folosirea cît mai eficace a puterii de remorcare a locomotivelor Diesel şi electrice şi reînnoirea parcului, calea ferată va primi 11.000 vagoane marfă şi se vor reface circa 2.500 km. linii cu şine de tip greu.

Se prevede extinderea considerabilă a centralizării electrodinamice, a blocului automat şi a conducerii centralizate prin dispecer pe liniile de trafic intens, în vederea creşterii capacităţii de transport, sporirii siguranţei circulaţiei şi reducerii cheltuielilor de exploatare.

Avînd în vedere avantajul **transporturilor auto** pe distanţe scurte, se prevede dezvoltarea de peste 3 ori a traficului de deservire generală şi dotarea economiei cu peste 50.000 camioane şi 13.000 remorci. Fabricarea de autocamioane cu performanţe ridicate, concentrarea transporturilor auto în puternice unităţi de exploatare şi îmbunătăţirea componenţei parcului prin scoaterea din funcţiune a autovehicolelor vechi şi neeconomicoase, trebuie să ducă la o mai bună folosire a parcului auto şi la reducerea preţului de cost al transportului rutier.

Corespunzător dezvoltării transporturilor auto, se vor moderniza peste 4.300 km. de drumuri, dîndu-se prioritate drumurilor cu trafic intens, şi luîndu-se măsuri perseverente pentru reducerea costului pe kilometru şi pentru îmbunătăţirea calităţii lucrărilor.

O dezvoltare importantă va cunoaşte **transportul maritim.** Traficul efectuat de flota noastră va creşte în 1965 de 7,5 ori faţă de 1959, prin dotarea ei cu un număr de 12 vase a 4.500 tone, 8 vase de 10.000—12.000 tone şi altele.

Va continua extinderea telefoniei automate, a reţelei telefonice interurbane, prin instalarea de linii de radiorelee pe arterele magistrale ale ţării, precum şi de cabluri subterane.

Vor fi construite noi posturi de radio şi televiziune, care vor putea acoperi cu emisiunile lor întreaga suprafaţă a ţării.

Pentru dezvoltarea şi înzestrarea cu mijloace tehnice moderne a transporturilor şi telecomunicaţiilor, se vor investi circa 16 miliarde lei, de 2 ori mai mult decît în ultimii 6 ani.

Investiţiile

Tovarăşi,

Prevederile proiectului de Directive privitoare la investiţii reflectă politica consecventă a partidului de dezvoltare a forţelor de producţie, precum şi capacitatea crescîndă a economiei noastre de a consacra mijloacele necesare înfăptuirii unor obiective de însemnătate tot mai mare, pe baza creşterii continue a acumulărilor statului.

Volumul şi orientarea investiţiilor în perioada 1960—1965 va fi :

	1960—1965		Nivel de creştere în 1960—1965 faţă de 1954—1959
	volum în miliarde lei	%	
Investiţii economice, social-culturale	170—180	100	198—209
din care :			
Industria	100—105,8	58,8	210—222
din care :			
Grupa A	(89,3—94,5)	(89,3)	212—225
Grupa B	(10,7—11,3)	(10,7)	195—206
Agricultura (fondurile statului)	22,1—23,4	13	191—202
Transporturi	15,6—16,6	9,2	198—211
Social-culturale	19,7—20,9	11,6	184—195
din care :			
locuinţe	12,9—13,7	7,6	243—259

IN ANII 1960-1965 SE PREVEDE UN VOLUM DE INVESTIŢII DIN FONDURILE STATULUI DE 170—180 MILIARDE DE LEI, APROXIMATIV DE 2 ORI MAI MULT DECIT IN PERIOADA DE 6 ANI PRECEDENTA. Aceasta înseamnă că în următorii 6 ani vom investi în economie cu cca. 40 la sută mai mult decît în cursul ultimilor 10 ani. Se poate aprecia că în afară de aceasta investiţiile din fondurile proprii ale gospodăriilor agricole colective, ale cooperaţiei meşteşugăreşti şi de consum se vor ridica la peste 11 miliarde de lei. Investiţiile destinate dezvoltării industriei se vor ridica la peste 100 miliarde de lei, ceea ce reprezintă aproape 59 la sută din totalul investiţiilor economice şi social-culturale, faţă de circa 55 la sută în ultimii 6 ani.

Pentru ramurile hotărîtoare ale industriei grele (energetică, metalurgie, construcţii de maşini, chimie) sînt destinate trei pătrimi din totalul investiţiilor din industrie, ceea ce reflectă preocuparea pentru creşterea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producţie.

În acelaşi timp, creşterea de circa 2,7 ori a investiţiilor în industria uşoară şi alimentară asigură sporirea continuă a producţiei şi lărgirea sortimentelor bunurilor de consum.

Dezvoltarea puternică a industriei se oglindeşte în faptul că valoarea fondurilor fixe industriale ce vor fi puse în funcţiune în perioada planului de 6 ani depăşeşte întreaga valoare a fondurilor fixe existente în industrie la sfîrşitul anului 1959.

IN INDUSTRIA REPUBLICANA VOR INTRA IN FUNCŢIUNE PESTE 180 DE INTREPRINDERI NOI ŞI APROAPE 300 SECŢII NOI, VOR FI LARGITE ŞI REUTILATE APROAPE 400 DE INTREPRINDERI DIN TOATE RAMURILE INDUSTRIEI, LA ACEASTA ADAUGINDU-SE INTREPRINDERILE CE SE VOR CONSTRUI IN INDUSTRIA LOCALA.

În vederea dezvoltării bazei materiale a agriculturii socialiste, se prevede numai din fondurile statului un volum de investiţii de circa 23 miliarde de lei, de două ori mai mult decît în perioada de 6 ani precedentă.

Pe măsura întăririi lor economice, gospodăriile colective vor aduce o contribuţie crescîndă la investiţiile necesare dezvoltării lor multilaterale.

Valoarea utilajelor principale pentru mecanizarea agriculturii şi construcţiilor, precum şi a mijloacelor de transport pentru deservire generală reprezintă aproximativ 25 miliarde de lei.

O preocupare permanentă a partidului nostru este **creşterea continuă a eficienţei economice a investiţiilor,** îndreptarea fondurilor către obiective de mare importanţă pentru dezvoltarea economiei. Gospodărirea cît mai judicioasă a fondurilor de investiţii, folosirea suprafeţelor construite şi a capacităţilor existente, fundamentarea temeinică şi justificarea economică a fiecărei investiţii, reducerea continuă a costurilor şi scurtarea termenului de punere în funcţiune a construcţiilor constituie sarcini de căpetenie ale tuturor ministerelor şi sfaturilor populare, ale organizaţiilor de proiectare şi execuţie.

Eficienţa investiţiilor industriale depinde în mare măsură de alegerea amplasamentului şi stabilirea capacităţii optime de producţie a întreprinderilor, de adoptarea unor procese tehnologice şi soluţii constructive moderne. Prevederea unor utilaje cu caracteristici tehnice ridicate, reducerea construcţiilor în volumul total de investiţii, montarea utilajelor în aer liber ori de cîte ori este posibil, precum şi limitarea lucrărilor auxiliare la strictul necesar vor asigura micşorarea apreciabilă a investiţiilor pe unitate de capacitate.

La mărirea eficacităţii economice a investiţiilor va contribui în mare măsură reducerea substanţială a duratei de execuţie a construcţiilor. Pe baza experienţei cîştigate de constructori şi proiectanţi, în perioada 1960—1965 se prevăd — faţă de trecut — termene de dare în funcţiune mult mai scurte. Astfel, primul grup al termocentralei de la Ploeşti va intra în funcţiune după un an şi jumătate de la începerea lucrării, în timp ce la centralele Doiceşti, Sîngeorgiu şi Paroşeni, primul grup a intrat în funcţiune după 2 ani şi jumătate ; fabrica de zahăr de la Livezi a fost construită în 4 ani, pe cînd cele de la Luduş şi Bucecea — de capacitate mai mare — vor fi construite într-un an şi jumătate.

În realizarea planului de 6 ani va trebui urmărit cu perseverenţă ca termenul de punere în funcţiune a primelor capacităţi la cele mai mari întreprinderi să nu depăşească de regulă 24 de luni de la începerea construcţiei.

Este locul să subliniem lipsurile serioase care există încă la unele ministere şi sfaturi populare în folosirea judicioasă şi chibzuită a fondurilor de investiţii. Sînt încă destul de numeroase lucrările începute fără un studiu aprofundat, din care să rezulte justificarea economică în ceea ce priveşte alegerea amplasării, a soluţiilor tehnologice, aprovizionarea cu materii prime, posibilităţile de desfacere a producţiei. Insuficienta coordonare şi colaborare între unităţi industriale şi între departamente pentru folosirea în comun a unor instalaţii şi construcţii duce la risipirea unor importante fonduri materiale şi băneşti. Este încă destul de răspîndită practica schimbării destinaţiei fondurilor alocate, cheltuirea nejustificată la sfîrşitul anului a unor sume provenite din nerealizarea lucrărilor planificate ca şi începerea unor lucrări fără obţinerea prealabilă a aprobării legale.

(Continuare în pag. 5-a)

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 4-a)

Trebuie combătută cu toată hotărîrea atitudinea de ușurință de care mai dau dovadă conducerile unor organe economice centrale și locale în folosirea fondurilor de investiții, acumulate prin eforturile întregului popor.

Organele și organizațiile de partid trebuie să exercite un control permanent asupra utilizării judicioase și eficiente a fiecărui ban alocat pentru investiții, îndrumînd organele beneficiare, pe proiectanți și constructori spre găsirea unor soluții optime cu minimum de cheltuieli și cu efecte cît mai rapide asupra dezvoltării producției și îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii.

Constructorii noștri au dovedit că pot să realizeze lucrări mari în termene scurte, printr-o rațională organizare a șantierelor și prin asigurarea ritmică a acestora cu materiale de construcție.

În domeniul lucrărilor de **construcții-montaj**, al căror volum va crește în 1965 de circa 2 ori față de 1959, se va trece la extinderea metodelor industriale de execuție prin dezvoltarea mecanizării lucrărilor, folosirea pe scară largă a prefabricatelor și a metodelor de lucru rapide. Ținînd seama de volumul important și în continuă creștere al construcțiilor din țara noastră, munca pe șantiere trebuie să se transforme din ce în ce mai mult în procese de montaj a elementelor confecționate pe cale industrială în fabrici, dotate cu utilaje perfecționate. Volumul de investiții prevăzut pentru industria construcțiilor va fi aproape de 1,9 ori mai mare decît în perioada de 6 ani precedentă, din care circa 95 la sută va fi destinat dotării cu utilaje.

Pentru mărirea eficacității economice a metodelor industriale trebuie să se extindă tipizarea construcțiilor și elementelor de construcții și să se treacă la o producție industrială, de mare serie a acestora. Metodele de execuție industrială vor fi aplicate cu precădere la locuințe, astfel ca durata de execuție a unui bloc mediu să se reducă la 4—5 luni.

Creșterea gradului de mecanizare, sporirea importantă a producției de prefabricate și de materiale ușoare de zidărie, introducerea în construcții a maselor plastice creează condiții pentru accelerarea ritmului de execuție, reducerea consumului la principalele materiale, îmbunătățirea calității și scăderea continuă a costului lucrărilor.

O premiză importantă pentru realizarea acestor sarcini o constituie elaborarea completă și la un nivel tehnic ridicat a proiectelor înainte de deschiderea șantierelor, astfel încît să se cunoască și să se asigure din timp mijloacele de lucru și măsurile organizatorice necesare pentru cea mai rațională execuție a lucrărilor.

Comitetul de Stat pentru Arhitectură și Construcții are datoria să îndrume institutele de proiectare spre folosirea materialelor cu întreaga lor eficiență, extinderea largă a prefabricatelor și oțelurilor speciale ; aceste măsuri, precum și gospodărirea rațională a materialelor pe șantiere și lichidarea hotărîtă a risipei trebuie să ducă în 1965 la o reducere a consumului de oțel beton cu 20 la sută și de cherestea cu 40 la sută.

Ministerelor și sfaturilor populare regionale și orășenești le revine o răspundere deosebită pentru întărirea organizațiilor de construcții și proiectare, în vederea realizării sarcinilor importante care stau în fața acestora.

Corespunzător volumului de construcții, producția **materialelor de construcție** va crește de 2 ori față de 1959. Producția de ciment va ajunge la 6,5 milioane tone ; producția prefabricatelor de beton armat se va mări de peste 6 ori.

În viitorii 2 ani va trebui asigurată satisfacerea pe deplin a nevoilor de materiale pentru instalații și finisaj, care au un rol hotărîtor în îmbunătățirea calității și aspectului construcțiilor și îndeosebi a locuințelor. În 1961—1962 vor fi puse în funcțiune linii moderne pentru producția de radiatoare, armături, articole de lăcătușerie, instalații sanitare și altele, ieftine, frumoase și în sortimente variate.

Una din preocupările de seamă ale partidului nostru este ridicarea economică și social-culturală a regiunilor rămase în urmă și îmbunătățirea continuă a repartizării teritoriale a forțelor de producție.

Principalele criterii după care ne vom orienta în amplasarea noilor obiective industriale sînt :

— obținerea eficienței economice maxime, prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni ;

— ridicarea economică a regiunilor mai puțin dezvoltate ;

— crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate ;

— folosirea cît mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

În determinarea pe localități a amplasării noilor construcții, va trebui să se țină seama și de folosirea unor spații existente, care în prezent sînt neutilizate, de gruparea întreprinderilor pentru folosirea în comun a unor instalații, construcții administrative și social-culturale ; noile întreprinderi industriale mari consumatoare de energie termică și electrică vor trebui să fie construite în apropierea centralelor de termoficare. În acest fel se vor realiza importante economii de investiții, precum și reducerea cheltuielilor de producție.

Pentru o mai judicioasă amplasare a industriei în cadrul orașelor, trebuie să se stabilească zona industrială a fiecărui oraș, în cadrul schițelor sau planurilor de sistematizare. Așezarea industriei în zone industriale dinainte stabilite permite sistematizarea lucrărilor edilitare, desfășurarea rațională a lucrărilor de construcții, rezolvarea unitară a problemelor comune mai multor întreprinderi și orașului, economii de teren agricol.

Amplasarea concretă a noilor obiective industriale ce urmează a fi construite în perioada 1960—1965 se va stabili pentru fiecare caz în parte pe bază de studii tehnico-economice aprofundate, care să justifice eficiența economică, precum și încadrarea în profilul economic al regiunii.

Introducerea tehnicii noi. Creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost

Tovarăși,

Ritmul rapid de creștere a productivității muncii — caracteristică esențială a orînduirii socialiste — este determinat, înainte de toate, de nivelul tehnic al mijloacelor de producție, cu care este înzestrată economia. Lenin arăta că „Socialismul nu e conceput fără tehnica marii industrii... fără o tehnică bazată pe ultimul cuvînt al științei moderne...".

Socialismul asigură un cîmp nelimitat de aplicare a cuceririlor științei și tehnicii. **Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă, sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neîncetată a productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne.**

Statul nostru depune eforturi stăruitoare pentru înzestrarea economiei cu mașini și instalații dintre cele mai perfecționate realizate în tehnica mondială. În ultimii ani a fost pus în funcțiune un număr însemnat de linii tehnologice moderne care au determinat creșteri însemnate ale productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Nivelul tehnicii și eficacitatea economică a acesteia trebuie să constituie criterii principale în elaborarea planului, în soluționarea diferitelor probleme legate de dezvoltarea economiei naționale cum sînt : construcția de obiective noi, introducerea în fabricație a unor mașini și materiale noi, reutilarea unităților economice.

Este necesar ca la alegerea soluțiilor tehnico-economice să se țină seama nu numai de realizările actuale, ci și de tendințele cele mai noi de dezvoltare a științei și tehnicii.

Tehnica nouă pătrunde în producție prin aplicarea proceselor tehnologice avansate, ca forajul cu turbină în industria petrolieră, armarea metalică a abatajelor frontale în industria cărbunelui, prin extinderea metodelor avansate de turnare, forjare și presare și reducerea prelucrărilor prin așchiere în industria construcțiilor de mașini, prin folosirea procedeelor continue de fabricație în producția de celuloză, ulei, zahăr și alte produse.

Mecanizarea și automatizarea producției vor trebui să fie intensificate și orientate îndeosebi spre acele ramuri în care se poate obține cea mai mare eficacitate economică, concretizată prin ridicarea productivității muncii și prin reducerea prețului de cost.

O atenție deosebită va trebui acordată mecanizării lucrărilor grele din industria minieră, din exploatarea lemnului, în construcții, la lucrările de încărcări și descărcări în transporturi, precum și a muncilor auxiliare, a transporturilor interne din întreprinderi. În anul 1965 o serie de operații grele cu volum mare de muncă vor fi aproape complect mecanizate, iar altele vor atinge un grad înalt de mecanizare.

Odată cu intensificarea mecanizării, ne propunem să desfășurăm — în mod treptat — automatizarea proceselor de producție în toate cazurile în care nivelul producției și condițiile de lucru o justifică. Automatizarea va cuprinde o mare parte a producției în siderurgie, în centrale termo și hidroelectrice, în industria chimică, a cimentului, în industria prelucrării petrolului, la transportul gazelor, în industria alimentară și altele.

În industriile prelucrătoare se vor introduce treptat mașini automate individuale și linii automate ; în industria construcțiilor de mașini se vor introduce mașini de copiat, mașini unelte cu program, mașini agregate, linii automate și semiautomate. Cu aceste utilaje se vor produce elemente tipizate de mașini și piese de mare serie pentru autocamioane, tractoare, aparate electronice, organe de asamblare și altele.

Industria textilă va fi dotată cu războaie automate de țesut bumbac și mătase, ponderea acestora ajungînd în 1965 la 50 la sută. În toate ramurile industriale se va extinde automatizarea regimurilor termice ale principalelor instalații consumatoare de căldură.

Pentru a crea condițiile necesare introducerii mai intense a automatizării în diferitele ramuri ale economiei, a fost înființată recent și trebuie dezvoltată întreprinderea „Automatica", avînd un profil mixt de cercetare și proiectare de utilaj și instalații automatizate, de montare a acestora și de instruire a personalului de exploatare.

Va începe folosirea mașinilor electronice de calcul și a altor sisteme de programare electronică pentru automatizarea complexă a unor procese de producție la rafinării, instalații ale industriei chimice, precum și automatizarea unor lucrări de calcule economice și de statistică. Un rol important în această direcție revine Institutelor de Fizică Atomică și de Fizică ale Academiei Republicii Populare Romîne care vor trebui să colaboreze cu industria, în special în problema proiectării și folosirii mașinilor electronice de calcul, în aplicarea izotopilor radioactivi, în realizarea prototipurilor de aparate electronice cu tehnicitate ridicată.

Tovarăși,

Proiectul de Directive prevede o creștere însemnată a productivității muncii, izvor principal al reproducției socialiste lărgite și condiție esențială pentru ridicarea nivelului de trai.

Creșterea productivității muncii în industrie va fi de 60—65 la sută, pe această cale urmînd să se obțină peste 70 la sută din sporul producției industriale. Sarcini importante în această privință sînt prevăzute și în celelalte ramuri ale economiei naționale.

Ritmul înalt de creștere se bazează, în primul rînd, pe introducerea progresului tehnic, ridicarea rapidă și continuă a productivității muncii.

Totodată, o mare importanță pentru sporirea productivității muncii au ridicarea calificării muncitorilor, îmbunătățirea indicilor de folosire a utilajelor, adîncirea specializării și cooperării între întreprinderi.

Aplicînd neabătut principiul leninist al cointeresării materiale, al repartiției după cantitatea și calitatea muncii, trebuie să consolidăm rezultatele bune obținute în perfecționarea sistemului de salarizare și normare a muncii, prin extinderea normelor tehnice și perfecționarea calității lor și prin stimularea mai eficientă a oamenilor muncii pentru introducerea tehnicii noi, îmbunătățirea calității produselor și realizarea de economii.

Odată cu ridicarea productivității muncii vor crește an de an și forțele de muncă — principala forță de producție a societății. În perioada 1950—1959, numărul total al salariaților din sfera producției materiale și din domeniul social-cultural s-a mărit de la 2 milioane la 3 milioane ; în viitorii șase ani se prevede o nouă creștere de circa 1 milion. Necesarul de forțe de muncă, cerut de ritmul de dezvoltare a economiei, se va acoperi prin sporul populației apte de muncă și prin încadrarea în rîndul salariaților a unui număr de 400—500 mii de persoane din populația rurală, ceea ce va fi posibil datorită terminării colectivizării, creșterii înzestrării tehnice și sporirii productivității muncii în agricultură.

Înfăptuirea programului de dezvoltare a economiei naționale impune mărirea corespunzătoare a resurselor financiare, prin sporirea acumulărilor pe calea scăderii sistematice a prețului de cost și a cheltuielilor de circulație.

Conștienți de însemnătatea pe care reducerea cheltuielilor de producție o are pentru dezvoltarea economiei și îmbunătățirea condițiilor de viață, oamenii muncii, mobilizați de partid, au obținut prin micșorarea prețului de cost însemnate economii care au servit în mare măsură la îmbunătățirea salarizării între anii 1956—1959.

Proiectul de Directive prevede **reducerea prețului de cost** cu 15—16 la sută în industria republicană, cu cel puțin 30 la sută la principalele produse în gospodăriile agricole de stat, micșorarea cu circa 40 la sută a costurilor la hectar de arătură normală în stațiunile de mașini și tractoare și cu circa 25 la sută a cheltuielilor de circulație în comerț. Prin aceste reduceri se vor obține acumulări de 80—82 miliarde lei, ceea ce reprezintă peste 45 la sută din totalul fondurilor de investiții.

Lupta pentru scăderea prețului de cost capătă o importanță din ce în ce mai mare, odată cu creșterea producției, datorită faptului că fiecare procent de reducere reprezintă un volum tot mai însemnat de economii ; dacă în 1955 un procent de micșorare a cheltuielilor de producție se exprima în economii de 315 milioane lei, iar în 1959 de 490 milioane, în 1965 această sumă va ajunge la 890 milioane lei.

Ministerele, organele economice centrale, comitetele executive ale sfaturilor populare, conducerile întreprinderilor trebuie să ia măsuri pentru preîntîmpinarea pierderilor și a cheltuielilor neproductive, reducerea consumurilor specifice, creșterea rentabilității tuturor unităților și la toate produsele, astfel ca activitatea lor gospodărească să se reflecte în sporirea beneficiilor și a veniturilor bugetare.

Organele de finanțe și de credit trebuie să acționeze cu mai multă operativitate, să folosească mai intens pîrghiile sistemului financiar-bancar pentru întrebuințarea eficientă a resurselor materiale și bănești și practicarea unui regim strict de economii în toate sectoarele vieții economice și sociale.

Creșterea venitului național și a bunăstării oamenilor muncii

Proiectul de Directive prevede **CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL** de 1,7 — 1,8 ori ; la crearea lui, industria și construcțiile contribuie din ce în ce mai mult, ajungînd în 1965 la o pondere de peste 60 la sută ; fondul de consum va spori de 1,6—1,7 ori față de anul 1959, reprezentînd peste trei pătrimi din întregul venit național.

Pe această bază trainică, **SALARIUL REAL va crește pînă în 1965 cu 40—45 la sută față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, prin sporirea salariilor nominale și reducerea treptată a prețurilor de desfacere la mărfurile de consum, iar VENITURILE REALE ALE ȚĂRĂNIMII vor spori cu circa 40 la sută, în principal prin mărirea însemnată a producției agricole și prin valorificarea produselor către stat pe calea contractărilor și achizițiilor.**

Creșterea puterii de cumpărare a populației va determina un consum mult sporit de mărfuri alimentare și industriale. **Cantitatea de mărfuri pe care o va desface comerțul de stat și cooperatist va fi de 2 ori mai mare.** La principalele produse, desfacerile vor crește în 1965 față de 1959 de 2,5 — 2,7 ori la carne, de 4 — 4,5 ori la lapte de consum, de 2,1 — 2,3 ori la zahăr, de două ori la țesături, inclusiv confecții, de 1,7 ori la încălțăminte, de 2—2,3 ori la biciclete, de circa 9,4 ori la frigidere.

Nivelul de trai se îmbunătățește continuu în societatea socialistă atît prin creșterea veniturilor populației și, pe această bază, a consumului, cît și prin cheltuielile din ce în ce mai mari pe care le face statul pentru nevoile social-culturale. Fondurile alocate din buget în acest scop contribuie la ridicarea bunăstării populației, prin satisfacerea pe cheltuiala statului a unor nevoi atît de vitale ca locuințele, învățămîntul, ocrotirea sănătății, odihna, pensiile etc.

Pentru dezvoltarea învățămîntului, așezămintelor culturale, ocrotirii sănătății, cercetărilor științifice, construcțiilor de locuințe, precum și pentru alte acțiuni social-culturale statul va investi aproape de două ori mai mult decît în anii 1954—1959.

Cheltuielile social-culturale, în afară de investiții, vor crește continuu, ajungînd în 1965 la o sumă de aproape 20 miliarde lei.

În domeniul **ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII** se vor construi circa 15 mii de săli de clasă, noi spații de școlarizare pentru învățămîntul superior, cămine studențești cu peste 15 mii locuri, noi așezăminte de cultură și artă.

În domeniul **OCROTIRII SĂNĂTĂȚII** populației, capacitatea de spitalizare va crește cu circa 18 mii paturi, se vor construi circa 100 policlinici orășenești și raionale și se va îmbunătăți continuu asistența medicală.

Ca urmare a sporirii fondurilor de investiții alocate pentru construcții și amenajări în stațiunile balneo-climaterice, numărul celor care vor fi trimiși la odihnă și cură va crește în 1965 cu peste 30 la sută față de anul 1959 ; se vor crea condiții mai bune pentru turism, recreație și sport.

Una din problemele cele mai importante pe care le avem de rezolvat este **PROBLEMA LOCUINȚELOR LA ORAȘE.**

Populația noastră orășenească a crescut între 1948—1959 de la 3,7 milioane locuitori la aproape 6 milioane și va continua să crească atît prin sporul natural, cît și prin atragerea a noi forțe de muncă din mediul sătesc. Ritmul construcțiilor de locuințe a rămas în urma creșterii populației urbane, ceea ce impune sporirea continuă a eforturilor pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit. **Asigurarea oamenilor muncii cu locuințe corespunzătoare va constitui și pe viitor o preocupare permanentă de cea mai mare importanță a partidului și guvernului nostru.**

Proiectul de Directive prevede pentru 1960—1965 construirea de locuințe noi din fondurile statului, cu o suprafață totală de peste 9 milioane metri pătrați — echivalent cu circa 300 mii apartamente, de peste 3 ori mai mult decît s-a realizat în cei 6 ani precedenți — de o calitate mai bună și cu un grad mai înalt de confort.

Statul alocă circa 13 miliarde lei pentru realizarea acestui program de construcții. Înfăptuirea unui volum atît de mare de lucrări pune în fața organelor de partid și de stat, a ministerelor și sfaturilor populare, a tuturor celor care au o răspundere în acest sector — de la proiectant pînă la executant — sarcina de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice pentru **a construi cît mai mult, mai repede, mai bine și mai ieftin,** introducînd sisteme și metode avansate de construcții, materiale noi și economicoase.

Sarcinile organelor locale ale puterii de stat

În realizarea politicii partidului de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al maselor un rol deosebit de important revine **organelor locale ale puterii de stat.** Ele au în administrarea lor directă o parte însemnată a activității economice și social-culturale : industria locală, rețeaua comercială și de alimentație publică, organizațiile de construcții și proiectări, gospodăria comunală, învățămîntul de cultură generală, așezămintele culturale, de ocrotire a sănătății populației. Sfaturile populare administrează în prezent prin bugetele lor fonduri bănești în valoare de peste 9 miliarde lei.

Trecerea unui mare număr de întreprinderi industriale în subordinea sfaturilor populare a dus la creșterea producției **industriei locale,** care complectează sortimentul de mărfuri al industriei republicane. Valoarea producției industriei locale se ridică în 1960 la peste 7 miliarde lei și va ajunge în 1965 la aproape 10 miliarde lei.

Uneori în industria locală s-au produs mărfuri de calitate nesatisfăcătoare, la prețuri de cost ridicate, netinîndu-se seama că scopul producției locale trebuie să fie îmbogățirea aprovizionării orașelor și satelor cu mărfuri cerute de populație, corespunzătoare calitativ și ca preț, fără a se crea paralelisme nejustificate cu industria republicană.

Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să stabilească nomenclatorul producției și profilul întreprinderilor, bazîndu-se, în primul rînd, pe valorificarea resurselor locale, examinînd multilateral posibilitățile de desfacere, nivelul prețurilor și calitatea produselor în comparație cu industria republicană, consultîndu-se cu ministerele de resort.

În ceea ce privește **gospodăria comunală,** sînt prevăzute investiții de aproape 5 miliarde lei ; aceste mijloace vor fi destinate realizării unor importante lucrări tehnico-edilitare, de alimentare cu apă, canalizare, transporturi orășenești, iluminat public, salubritate și altele. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să ia măsuri pentru executarea acestui volum însemnat de lucrări, să îndrume îndeaproape activitatea întreprinderilor de gospodărie orășenească și să combată neglijența și risipa, în vederea îmbunătățirii continue a deservirii populației.

Creșterea substanțială a volumului de mărfuri pune în fața Ministerului Comerțului, sfaturilor populare, cooperației de consum sarcina de ridicare a activității comerciale la un nivel corespunzător rolului important pe care **comerțul socialist** îl are în viața economică. Este necesar să fie studiată permanent cererea de consum a populației și sporită exigența față de industria producătoare de bunuri de larg consum, astfel ca în rețeaua comercială să se găsească în permanență mărfurile în sortimentele solicitate de consumatori.

Ministerul Comerțului va elabora norme de organizare și repartizare judicioasă a rețelei de desfacere cu amănuntul, precum și criterii de profilare și specializare a unităților comerciale corespunzător cu necesitățile populației. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să extindă rețeaua unităților de desfacere și să le înzestreze cu utilaj comercial și frigorific.

Se vor construi noi depozite moderne pentru comerțul cu ridicata, amplasate astfel încît să elimine transporturile nejustificate și verigile de prisos.

Sfaturile populare au obținut rezultate remarcabile. Ele dau dovadă de inițiativă și spirit gospodăresc, de grijă pentru utilizarea cu chibzuință a mijloacelor sporite de care dispun, atrag în forme multiple masele largi de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești. Totodată, în activitatea lor mai au loc manifestări de îngustime locală, încălcări ale disciplinei de stat, ale hotărîrilor și directivelor organelor superioare. Asemenea manifestări trebuie combătute cu toată tăria, respectîndu-se cu strictețe principiile centralismului democratic, care asigură îmbinarea inițiativei organelor locale cu conducerea centrală unitară coordonată a activității economice și social-culturale.

Ministerele sînt chemate să dea un sprijin sistematic, în domeniul lor de specialitate, comitetelor executive ale sfaturilor populare.

Este de datoria comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid să asigure conducerea organelor locale ale puterii de stat, acordîndu-le ajutor, zi de zi, pentru îmbunătățirea activității lor.

În fața organelor centrale de stat și a sfaturilor populare stau sarcini tot mai complexe, pentru a căror rezolvare se cere elaborarea de măsuri practice care să asigure înfăptuirea hotărîrilor și directivelor partidului și guvernului, perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei.

Pentru realizarea cu maximum de eficiență a prevederilor planului de 6 ani, organele centrale economice trebuie să cunoască temeinic problemele tehnice și economice ale fiecărui sector și ale fiecărei întreprinderi, să combată spiritul departamental, călăuzindu-se după interesele generale ale economiei.

Acestea sînt trăsăturile și sarcinile principale ale planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. **(Aplauze puternice).**

Forțele de producție de care dispune țara noastră, creșterea conștiinței socialiste și a experienței acumulate de oamenii muncii, de cadrele de partid și de stat, entuziasmul și puternicul avînt în muncă cu care poporul nostru a primit proiectul de Directive, ne îndreptățesc să exprimăm convingerea întregului nostru partid că hotărîrile ce vor fi luate de Congres pentru dezvoltarea economiei naționale vor fi îndeplinite cu succes. (Aplauze puternice, îndelungate).

III

Liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă

Tovarăși,

ÎNFĂPTUIREA PREVEDERILOR PLANULUI DE 6 ANI, PRIMA ETAPĂ A PROGRAMULUI DE PERSPECTIVĂ, A CĂRUI SCHIȚĂ A FOST ÎNTOCMITĂ ÎN ULTIMII DOI ANI, VA DESCHIDE ÎN FAȚA POPORULUI NOSTRU NOI ORIZONTURI ȘI MAI LUMINOASE : DESĂVÎRȘIREA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ȘI PERSPECTIVA TRECERII TREPTATE LA CONSTRUIREA COMUNISMULUI. (Aplauze furtunoase, îndelung repetate).

Liniile directoare pe baza cărora urmează să se elaboreze programul de perspectivă sînt prezentate în proiectul de Directive. Schița-program prevede intensificarea industrializării socialiste a țării, astfel ca într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la nivelul țărilor mai avansate din punct de vedere al producției și consumului calculat pe locuitor. **(Aplauze puternice).**

Avîntul puternic al întregii economii va fi determinat de creșterea cu precădere a industriei grele și a ramurii ei conducătoare, construcția de mașini, condiție fundamentală pentru dezvoltarea neîntreruptă a economiei naționale.

Din studiile efectuate pînă acum rezultă **posibilitatea creșterii producției industriale globale în următorii 15 ani de peste 6 ori.**

Redăm în tabelul de mai jos nivelul de producție ce se prevede a fi atins la principalele produse industriale :

Produsul	Unitatea de măsură	1959	1975	Nivelul anului 1975 față de 1959
Energie electrică	mld. kWh	6,8	65—70	9,5—10,3 ori
Oțel	mil. tone	1,4	7,5*	cca. 5,3 ori
Îngrășăminte chimice (subst. activă)	mii tone	52	1.500—2.000	29—38 ori
Ciment	mil. tone	2,85	14—15	4,9—5,3 ori
Țesături total	mil. m.p.	287	1.200—1.300	4,2—4,5 ori
Încălțăminte total (inclusiv încălțăminte cauciuc)	mil. per.	28,2	80—85	2,8—3,0 ori
Carne	mii tone	241	1.200—1.400	5,0—5,8 ori
Lapte de consum (inclusiv lapte praf)	mii hl.	1.235	13.000—15.000	10,5—12,1 ori
Ulei comestibil	mii tone	60	350—400	5,8—6,7 ori
Zahăr	mii tone	242	1.100—1.300	4,5—5,4 ori

*) în 1970.

Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale va fi în această perioadă de aproximativ 12 la sută ; un procent al producției industriale în 1975 va reprezenta peste 4 miliarde lei.

Caracteristic în dezvoltarea industriei este preocuparea pentru valorificarea materiilor prime din țară prin dezvoltarea în continuare a industriei prelucrătoare. Intensificînd producția industriei extractive — în condiții de exploatare rațională a rezervelor — pentru asigurarea cît mai deplină a nevoilor economiei naționale, partidul nostru pune un accent și mai puternic pe dezvoltarea unei industrii prelucrătoare moderne, de înaltă tehnicitate și productivitate, creatoare de produse finite superioare.

În 1970 vom ajunge la o producție de circa 7,5 milioane tone **OȚEL,** ceea ce va permite Republicii Populare Romîne să se numere printre țările cu un nivel ridicat de dezvoltare industrială. În 1970 vom produce în mai puțin de 14 zile o cantitate de oțel egală cu producția anului 1938, iar producția pe locuitor va crește în acel an de 20 ori față de 1938, ajungînd la aproximativ 360 kilograme. În vederea lărgirii continue a bazei de materii prime a siderurgiei, vor trebui depuse eforturi deosebite pentru creșterea însemnată a extracției de minereuri de fier și cărbuni cocsificabili, pentru însușirea în producția de oțel a noilor procese tehnologice bazate pe utilizarea gazului metan și a energiei electrice.

Sporirea producției de oțel și laminate, precum și a metalurgiei neferoase, pe baza lărgirii previzibile a rezervelor de minereu, va asigura metalul necesar pentru dezvoltarea **INDUSTRIEI CONSTRUCTOARE DE MAȘINI,** care trebuie să înzestreze cu cea mai nouă tehnică diferitele ramuri ale economiei naționale. Producția în această ramură va crește pînă în 1975 de aproximativ 7 ori față de anul 1959.

Se va pune accentul în continuare pe creșterea fabricației de serie a mașinilor necesare înzestrării agriculturii, transporturilor, industriei extractive și construcțiilor.

Prin adîncirea continuă a specializării și cooperării întreprinderilor și prin construcția de noi întreprinderi, va fi extinsă producția de linii tehnologice complecte, de mașini și aparate electrice moderne.

INDUSTRIA CHIMICĂ are un rol deosebit în asigurarea economiei naționale cu materii prime și materiale de mare importanță pentru îmbunătățirea calității, lărgirea sortimentelor și ieftinirea produselor industriale și de bunuri de consum. Noile produse sintetice realizate de chimia modernă devin din ce în ce mai mult elementele progresului tehnic și se introduc cu rapiditate în toate ramurile economiei și în viața de fiecare zi. Creșterea rolului chimiei în economie se va reflecta în sporirea ponderii industriei chimice în totalul producției industriale de la peste 7 la sută în 1959, la peste 16 la sută în 1975.

Producția industriei chimice va spori de 13—14 ori ; se vor produce 1,5—2 milioane tone îngrășăminte, calculate în substanță activă, reprezentînd 150—200 kg. la hectarul arabil.

Resursele de materii prime pentru industria cauciucului sintetic, a maselor plastice, a fibrelor și firelor sintetice, a celulozei și hîrtiei, ne permit să întrevedem posibilitatea de a realiza în 1975 o producție pe locuitor la nivelul țărilor avansate, acoperind nevoile crescînde ale economiei și ale populației și livrînd pentru export cantități însemnate de produse finite și intermediare valoroase. **(Aplauze).**

În perioada 1960 — 1975 producția **INDUSTRIEI ALIMENTARE** va crește de 4,5 — 5 ori, iar a **INDUSTRIEI UȘOARE** de 6—7 ori. În anul 1975 se va realiza în mai puțin de o lună producția din anul 1938 a industriei ușoare și alimentare, acoperind integral nevoile interne și creînd disponibilități pentru export.

Sprijinindu-se pe o industrie dezvoltată, capabilă să-i furnizeze din plin mașinile, îngrășămintele și alte mijloace necesare, **AGRICULTURA** noastră socialistă își va putea mări producția de aproximativ 3 ori. Pe ogoarele țării vor lucra 150.000 tractoare fizice, precum și alte mașini agricole moderne. Vor fi satisfăcute nevoile de îngrășăminte și de alte produse chimice și va fi generalizată folosirea semințelor de soi de înaltă productivitate. Realizarea pe întregul teritoriu al țării a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, folosirea rațională a apelor pentru irigarea unei suprafețe de două milioane de hectare, vor asigura condiții pentru sporirea însemnată a producției la hectar și atenuarea efectelor nefavorabile ale secetei.

În următorii 15 ani producția de cereale, baza dezvoltării întregii producții agricole, va putea ajunge într-un an normal la 20—22 milioane tone.

Dezvoltarea producției de cereale și în special a porumbului pentru siloz, precum și ridicarea productivității pășunilor și fînețelor naturale vor determina un puternic avînt al creșterii animalelor.

Se consideră posibil ca **PRODUCȚIA ANIMALĂ** să sporească de peste 4 ori prin creșterea numerică și îmbunătățirea calității șeptelului, care va putea ajunge la 8—9 milioane bovine — din care 4—4,5 milioane vaci — 10 milioane porci ; din numărul total de ovine circa 80 la sută vor fi cu lînă fină și semifină.

Producția vegetală și animală prevăzută va asigura pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și industriei cu produse agroalimentare, precum și cantități sporite pentru export.

Înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnico-materiale moderne, generalizarea metodelor agrotehnice avansate, introducerea în practica agricolă a cuceririlor științei în continuă dezvoltare, numărul mare de specialiști cu pregătire superioară care vor lucra în agricultură, ridicarea nivelului tehnic și cultural al țărănimii, vor apropia condițiile de muncă din agricultură de cele existente în industrie.

Creșterea producției industriale și agricole, dezvoltarea transporturilor și a construcțiilor, ridicarea nivelului de trai material și cultural în ritmurile și în condițiile pe care orînduirea noastră socială le poate realiza, implică utilizarea unor cantități din ce în ce mai mari de energie electrică, pentru a face posibilă folosirea în toate domeniile a realizărilor științei și tehnicii.

(Continuare în pag. 6-a)

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 5-a)

Partidul nostru va continua să acorde electrificării întregii ţări un rol de prim rang în programul de dezvoltare a bazei tehnico-materiale necesare desăvîrşirii construcţiei socialismului şi trecerii la comunism. În anul 1975 producţia de **ENERGIE ELECTRICA** va ajunge la 65–70 miliarde kWh, revenind la 3000—3200 kWh pe locuitor, ceea ce va asigura un pas uriaş înainte în dezvoltarea forţelor de producţie.

Pentru acoperirea balanţei de energie primară la nivelul cerut de dezvoltarea economiei naţionale, se prevede sporirea extracţiei de combustibili, precum şi folosirea energiei nucleare pe măsura creşterii eficacităţii economice a acesteia în comparaţie cu resursele clasice de energie.

În această perioadă, cuceririle ştiinţei şi tehnicii celei mai înaintate vor fi larg răspîndite în toate domeniile de activitate ; va fi terminată mecanizarea lucrărilor grele şi cu volum mare de muncă în toate sectoarele, vor lua un mare avînt mecanizarea complexă şi automatizarea proceselor tehnologice, uşurînd munca şi condiţiile de viaţă ale omului.

Industria, agricultura, transporturile şi celelalte ramuri de activitate vor cere sporirea însemnată a numărului de specialişti cu o înaltă calificare, absolvenţi ai institutelor de învăţămînt superior şi ai şcolilor tehnice de specialitate, muncitori cu un nivel de pregătire tehnică superioară, ceea ce va crea condiţiile pentru dispariţia treptată a deosebirilor esenţiale dintre munca fizică şi munca intelectuală.

Cuprinderea în învăţămîntul general cu o durată de şcolarizare prelungită a tuturor tinerilor de la oraşe şi sate, lărgirea considerabilă a învăţămîntului de toate gradele, creşterea numărului de absolvenţi ai institutelor de învăţămînt superior vor juca un rol esenţial în formarea omului societăţii noi, cu o cultură generală multilaterală şi un înalt nivel de pregătire profesională.

Creşterea productivităţii muncii, ca urmare a progresului tehnic şi a ridicării calificării muncitorilor, reducerea duratei zilei de muncă în toate sectoarele de activitate, mărirea sistematică a veniturilor reale prin sporirea veniturilor băneşti şi reducerea preţurilor şi impozitelor, sporirea cheltuielilor social-culturale finanţate din bugetul statului, vor asigura ridicarea însemnată a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Se prevede un consum anual pe locuitor de 60—70 kilograme carne, 350—380 litri lapte şi produse lactate, 35—40 kilograme zahăr şi produse zaharoase, 3,5—4 perechi încălţăminte, 50—55 metri pătraţi textile, ceea ce corespunde nivelului de consum al ţărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Pentru a se rezolva problema locuinţelor, în perioada 1960—1975 va trebui să fie construită o suprafaţă locuibilă mai mare decît întreaga suprafaţă existentă în prezent în oraşe şi centre muncitoreşti.

Prin dezvoltarea construcţiilor de locuinţe, a instituţiilor culturale şi sanitare, prin electrificarea şi dotarea satelor cu instalaţii necesare uşurării muncii şi creşterii confortului, viaţa ţărănimii se va ridica la un nivel din ce în ce mai înalt, apropiind satele noastre de condiţiile de viaţă din oraşe.

Programul de perspectivă, care va fi întocmit pe baza unor studii şi documentaţii tehnico-economice multilaterale, în conformitate cu Directivele date de Congresul nostru, va crea condiţii favorabile alegerii şi adoptării celor mai judicioase soluţii pentru dezvoltarea economiei naţionale şi va trebui considerat drept un cadru ce se va preciza şi se va îmbunătăţi continuu, odată cu elaborarea planurilor economice. Progresul ştiinţei şi tehnicii, cunoaşterea mai temeinică a resurselor naturale, experienţa cîştigată în conducerea economiei vor aduce, desigur, corective prevederilor schiţei-program. Principalele ritmuri, proporţii şi niveluri pe care ni le propunem corespund posibilităţilor şi necesităţilor economiei noastre în continuă creştere.

INFAPTUIND ACEST PROGRAM, PATRIA NOASTRA VA DEVENI IN URMATORII 10—15 ANI O ŢARA INDUSTRIALA DEZVOLTATA, CU O AGRICULTURA MULTILATERALA ŞI DE INALTA PRODUCTIVITATE ; BOGAŢIILE EI, PUSE IN VALOARE DE OAMENII MUNCII, VOR PERMITE TRECEREA TREPTATA DE LA PRINCIPIUL REPARTIŢIEI DUPA MUNCA LA REPARTIŢIA DUPA NEVOI, ASIGURIND INTREGULUI POPOR CONDIŢII DE VIAŢA DEMNE DE EPOCA SOCIALISMULUI VICTORIOS SI A CONSTRUCŢIEI COMUNISMULUI. (Aplauze furtunoase, urale ; asistenţa, în picioare, ovaţionează îndelung).

IV

Partidul

Activitatea organizatorică a partidului

Tovarăşi,

În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea, s-au obţinut succese deosebit de însemnate în creşterea numerică şi calitativă a partidului, în activitatea sa ideologică, în întărirea continuă a unităţii sale politico-organizatorice. **(Aplauze puternice).**

S-au dezvoltat necontenit legăturile partidului cu masele largi ale celor ce muncesc, s-a cimentat şi mai mult unitatea poporului muncitor în jurul partidului. Milioanele de oameni ai muncii de la oraşe şi sate urmează cu dragoste şi încredere partidul nostru, cu convingerea nestrămutată că linia sa politică exprimă interesele lor vitale.

Creşterea rolului conducător al partidului în toate domeniile activităţii sociale, întărirea continuă a rîndurilor sale, vasta muncă organizatorică şi politică pe care a desfăşurat-o în mase, au constituit factorul hotărîtor care a dus la obţinerea de către poporul muncitor a victoriei de însemnătate istorică — construirea bazei economice a socialismului în ţara noastră.

Numărul membrilor şi candidaţilor de partid era la 1 iunie anul acesta de 834.600 — din care 148.000 candidaţi ; aceasta înseamnă o creştere de 239.200, adică cu peste 40 la sută faţă de 1955. Este important de subliniat faptul că din totalul membrilor şi candidaţilor de partid, peste 72 la sută lucrează nemijlocit în întreprinderile industriale şi în unităţile socialiste din agricultură, sectoarele hotărîtoare ale producţiei bunurilor materiale.

Schimbări deosebit de însemnate s-au produs în compoziţia socială a partidului. Numărul muncitorilor, membri şi candidaţi de partid, a crescut de la 253.000 în 1955 la 426.000 la 1 iunie 1960, reprezentînd astăzi 51,05 la sută din totalul efectivului partidului, faţă de 42,60 la sută cît reprezenta în momentul Congresului al II-lea. Dacă adăugăm şi pe membrii şi candidaţii de partid muncitori, care deţin diferite funcţii în aparatul de stat şi economic, procentul total al muncitorilor în partid este de fapt 54,64 la sută.

În acest fel sarcina trasată de Congresul al II-lea de a asigura preponderenţa muncitorilor în partidul nostru, a fost îndeplinită cu succes. **(Aplauze puternice).**

În agricultură — sectorul de stat şi cooperatist — activează aproximativ 280.000 de membri şi candidaţi de partid, peste o treime din efectivul total al partidului. Aproape toţi membrii de partid ţărani, al căror număr a crescut cu peste 37.000, fac parte din gospodării colective şi întovărăşiri agricole, fiind în primele rînduri ale luptei pentru dezvoltarea şi consolidarea acestora.

Numărul membrilor şi candidaţilor de partid intelectuali este de 93.000 — cu 23.000 mai mare decît în 1955 ; dintre ei, aproape 31 la sută sînt ingineri şi tehnicieni, care lucrează în producţia industrială şi agricolă. Peste 17 la sută dintre învăţători şi profesori şi circa 27 la sută dintre oamenii de ştiinţă, cercetători şi cadrele didactice din învăţămîntul superior fac parte din partid.

Prin constituirea de noi organizaţii de partid în unităţi productive şi instituţii, numărul organizaţiilor de bază a crescut cu 5.600, ajungînd la peste 35.000.

Datele de mai sus demonstrează că în ultimii patru ani forţele partidului nostru au crescut cu un mare număr dintre cei mai înaintaţi muncitori, ţărani colectivişti şi întovărăşiţi, ingineri, tehnicieni şi alţi intelectuali, luptători de frunte pentru înfăptuirea sarcinilor construcţiei socialiste.

În domeniul creşterii rîndurilor partidului va trebui să punem şi pe viitor accentul principal pe calităţile politico-morale şi profesionale ale celor ce solicită primirea în partid ; să veghem cu stricteţe la respectarea prevederilor Statutului partidului şi a Directivelor Comitetului Central cu privire la examinarea individuală a fiecărei cereri de primire în partid ; să acordăm calitatea de membru de partid numai celor mai buni dintre cei mai buni oameni ai muncii, care prin întreaga lor activitate şi comportare se dovedesc demni de înaltul titlu de comunist.

Trebuie să continuăm primirea în partid, cu prioritate, a celor mai înaintaţi muncitori din industria de bază, din locurile cheie ale producţiei ; în vederea sporirii forţelor partidului la sate, să acordăm atenţie mai mare decît pînă acum primirii în partid a ţăranilor muncitori colectivişti şi întovărăşiţi, care s-au dovedit a fi dintre cei mai activi în lupta pentru consolidarea şi dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii şi pentru creşterea continuă a producţiei agricole ; de asemenea, să ne preocupăm de primirea în partid a celor mai buni ingineri şi tehnicieni din întreprinderi, profesori, învăţători şi alţi intelectuali care s-au identificat cu ţelurile partidului, şi-au însuşit ideologia sa şi-şi consacră întreaga lor capacitate cauzei construcţiei socialiste. Din totalul membrilor şi candidaţilor de partid, femeile reprezintă numai 17 la sută. Este necesar să întărim munca politico-educativă în rîndurile femeilor, în vederea primirii în partid a unui număr mai însemnat dintre cele mai înaintate muncitoare, ţărănci şi intelectuale, care iau parte activă la viaţa economică, culturală şi obştească.

O problemă asupra căreia vrem să atragem atenţia este atitudinea birocratică şi uşurinţa manifestată de unele organe locale de partid, care de multe ori iau hotărîri de excludere, sau retragere a calităţii de membru sau candidat de partid, fără motive întemeiate.

Organele şi organizaţiile de partid sînt datoare să trateze cu grijă tovărăşească şi cu cea mai mare răspundere problema calităţii de membru sau candidat de partid. Ele trebuie să curme cu hotărîre orice manifestare de uşurinţă şi pripeală, să nu recurgă la excluderea din partid decît numai atunci cînd cel în cauză a săvîrşit fapte grave, care îl fac nedemn de a rămîne în partid. Trebuie să ne preocupăm cu perseverenţă de educarea partinică a membrilor şi candidaţilor de partid, de înarmarea lor cu principiile, Statutul şi linia politică a partidului, să ridicăm neîncetat calitatea de membru de partid la înălţimea sarcinilor de mare răspundere, a nemărginitei încrederi şi prestigiului de care se bucură partidul nostru în popor. **(Aplauze).**

Comitetul Central a asigurat aplicarea consecventă a principiilor şi normelor leniniste în conducerea şi viaţa de partid, respectarea strictă a centralismului democratic, cel mai de seamă principiu al construcţiei organizatorice a partidului. S-au dezvoltat continuu democraţia internă de partid, conducerea colectivă ; masa membrilor de partid participă activ la dezbaterea şi rezolvarea problemelor de bază ale politicii partidului.

Partidul a acordat o deosebită atenţie educării cadrelor şi membrilor săi în spiritul vigilenţei, fermităţii şi combativităţii politice faţă de abaterile de la linia politică şi principiile sale organizatorice, a demascat şi respins orice manifestări antipartinice, fracţioniste, a luat măsuri hotărîte împotriva elementelor cu stări de spirit mic burgheze, anarhice, carieriste, purtătoare ale influenţelor străine de clasă şi duşmănoase. Partidul veghează neobosit la apărarea şi întărirea necontenită a unităţii şi coeziunii rîndurilor sale.

În lumina evenimentelor ce au avut loc în ultimii ani, apare şi mai clar cît de just a procedat partidul nostru, curăţindu-se de elementele antipartinice, oportuniste, străine de clasă.

Partidul nostru este astăzi mai omogen şi mai unit în jurul Comitetului său Central, cum n-a fost niciodată în cei aproape 40 de ani de existenţă. (Aplauze puternice, ovaţii ; asistenţa, în picioare, aplaudă îndelung).

Va trebui şi pe viitor să acordăm atenţie respectării stricte a normelor leniniste, atragerii şi mai active a masei membrilor de partid la dezbaterea principalelor probleme ale politicii partidului, dezvoltării criticii şi autocriticii şi mai ales a criticii de jos, îndreptată spre dezvăluirea lipsurilor şi greşelilor.

Să întărim necontenit disciplina, unitatea partidului, chezăşia tăriei sale de neînvins !

Măsurile luate pentru perfecţionarea metodelor şi stilului de muncă, îmbunătăţirea structurii organizatorice a organelor şi aparatului de partid, mai buna repartizare a forţelor în diferite sectoare de muncă au contribuit la îmbunătăţirea activităţii organelor şi organizaţiilor de partid în conducerea industriei şi agriculturii şi la creşterea capacităţii lor de organizare şi mobilizare a maselor, la înfăptuirea hotărîrilor partidului şi guvernului. În elaborarea acestor măsuri Comitetul Central s-a călăuzit după indicaţia leninistă că formele organizatorice nu sînt dogme date odată pentru totdeauna, că ele trebuie create şi modificate în aşa fel, încît să servească de fiecare dată înfăptuirii liniei politice şi sarcinilor concrete ce stau în faţa partidului în perioada dată.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti cuprind mai bine diferitele domenii ale muncii de partid, rezolvă cu tot mai multă competenţă şi operativitate problemele economice şi social-culturale din raza lor de activitate, asigură îndrumarea continuă şi mai concretă a organizaţiilor de bază, ajutîndu-le la faţa locului să-şi îndeplinească sarcinile ce le revin.

S-a îmbunătăţit simţitor conducerea şi îndrumarea politică de către partid a sfaturilor populare, sindicatelor, Uniunii Tineretului Muncitor, a organizaţiilor de femei şi a celorlalte organizaţii de masă.

Organele locale se sprijină în activitatea lor pe un puternic activ de partid, care numără peste 150.000 de tovarăşi. Activul de partid aduce o mare contribuţie la elaborarea soluţiilor celor mai potrivite şi la munca practică pentru înfăptuirea hotărîrilor de partid şi de stat

Organizaţiile de bază exercită cu tot mai multă eficacitate dreptul de control asupra conducerii administrative din unităţile economice, privind aplicarea hotărîrilor şi directivelor organelor superioare de partid şi de stat şi îndeplinirea planului economic, organizează lupta oamenilor muncii pentru obţinerea celor mai bune rezultate în producţie, ca şi în celelalte domenii de activitate. Ele se sprijină, în munca pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în faţă, pe un larg activ fără de partid, numărînd aproape 650.000 de muncitori, ţărani, intelectuali.

Cu toate rezultatele bune obţinute de organele şi organizaţiile de partid, nu putem trece cu vederea lipsurile care mai persistă în activitatea acestora.

Unele organe de partid nu studiază temeinic situaţia concretă din raza lor de activitate, nu stabilesc măsurile organizatorice şi metodele de muncă cele mai corespunzătoare pentru îndeplinirea în bune condiţiuni a hotărîrilor partidului şi guvernului ; de multe ori ele îşi irosesc forţele în lucruri mărunte, pierd din vedere problemele mari, esenţiale, nu se ocupă de organizarea sistematică a controlului executării hotărîrilor, nu reuşesc întotdeauna să cunoască principalele neajunsuri din muncă şi să asigure îndrumarea şi ajutorul concret pentru înlăturarea lor.

Mai sînt organe de partid care ţin un număr prea mare de şedinţe şi cărora, din această cauză, le rămîne prea puţin timp pentru activitatea politico-organizatorică concretă. Astfel, biroul şi secretariatul Comitetului regional de partid Craiova au ţinut în luna septembrie—în plină campanie agricolă de toamnă — 18 şedinţe, la care, pe lîngă membrii acestor organe, au fost imobilizaţi pentru pregătirea materialelor mulţi lucrători din aparatul de partid, şi au fost invitate să participe numeroase cadre de partid şi de stat din conducerea regiunii şi raioanelor. Datorită acestui fel de a munci, o perioadă de timp le-au scăpat din mînă o seamă de probleme importante ale muncii de partid, de stat şi economice din regiune.

Să reducem numărul de şedinţe la strictul necesar, să le pregătim bine, dinainte, pentru a fi mai scurte şi mai fructuoase ; să destinăm cea mai mare parte a timpului muncii de organizare şi mobilizare a tuturor forţelor, în scopul înfăptuirii sarcinilor puse de partid.

De asemenea, mai sînt organe de partid care nu se preocupă îndeajuns de conducerea politică şi îndrumarea activităţii sfaturilor populare, sindicatelor, Uniunii Tineretului Muncitor şi a celorlalte organizaţii de masă.

Este necesar să lichidăm cît mai grabnic aceste neajunsuri, să ridicăm la un nivel şi mai înalt munca organizatorică, care are rolul hotărîtor în înfăptuirea liniei politice a partidului ; să perfecţionăm continuu metodele noastre de muncă, controlul executării hotărîrilor şi directivelor partidului, să studiem atent, amănunţit, experienţa pozitivă, multilaterală a organizaţiilor noastre de partid, s-o popularizăm şi s-o generalizăm prin toate mijloacele de care dispunem, s-o facem să devină un bun al întregului partid.

Comitetul Central a întocmit propuneri de modificare şi complectare a unor prevederi ale Statutului partidului. Ele se referă la îmbunătăţirile aduse formelor organizatorice ale partidului în ultimii ani, la precizarea unor sarcini ale organizaţiilor de bază şi a unor prevederi în problema calităţii de membru sau candidat de partid, precum şi la unele îmbunătăţiri de formulare. Propunerile urmează a fi supuse spre aprobare Congresului nostru.

În lupta pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste, creşte în măsură şi mai mare rolul conducător al partidului în întreaga activitate de stat, economică şi social-culturală.

Punînd în centrul întregii munci de partid lupta pentru îndeplinirea obiectivelor planului de 6 ani, fiecare organ şi organizaţie de partid trebuie să elaboreze măsurile organizatorice cele mai potrivite, să orienteze munca de partid şi de masă spre înfăptuirea sarcinilor ce-i revin.

Să acordăm o atenţie deosebită repartizării juste a forţelor, concentrînd pe cei mai buni activişti, care cunosc temeinic domeniul de activitate respectiv, la îndeplinirea sarcinilor principale, în sectoarele hotărîtoare ale construcţiei socialiste.

Ca urmare a activităţii pe care a desfăşurat-o partidul în domeniul creşterii şi promovării cadrelor, s-au ridicat din rîndurile muncitorilor, ţăranilor muncitori, intelectualilor, membri şi nemembri de partid, vîrstnici şi tineri, zeci şi sute de mii de cadre, oameni talentaţi, buni organizatori. Imensa lor majoritate s-a dovedit a fi la înălţimea încrederii ce li s-a acordat, constituind mîndria şi bogăţia cea mai de preţ a partidului şi statului nostru. **(Aplauze).**

Trebuie să menţionăm însă că în alegerea oamenilor, unele organe de partid şi de stat nu acordă întotdeauna atenţia necesară analizării activităţii lor după rezultatele obţinute în îndeplinirea sarcinilor încredinţate, promovează sub presiunea nevoilor de moment oameni care n-au cunoştinţele politice şi profesionale corespunzătoare şi nici perspective de dezvoltare, iar cîte odată trec uşor cu vederea fapte şi manifestări nesănătoase pe care aceştia le-au avut în viaţa şi activitatea lor.

Ţinînd seama de obiectivele de mare amploare ce stau în faţa partidului nostru, problema alegerii, creşterii şi repartizării cadrelor trebuie să constituie una din preocupările permanente şi principale ale organelor de partid şi de stat, care sînt datoare să asigure ridicarea continuă a nivelului politico-ideologic şi profesional al cadrelor existente, formarea şi promovarea unui mare număr de cadre noi pentru toate domeniile de activitate.

Este necesar să cunoaştem temeinic cadrele, verificîndu-le însuşirile în focul luptei pentru înfăptuirea sarcinilor, în aşa fel încît, pentru complectarea unei funcţiuni de conducere, să putem avea în vedere nu unul, ci mai mulţi oameni potriviţi şi să putem alege, după o temeinică chibzuială, pe cel mai bun dintre ei.

Îmbunătăţind neîncetat activitatea în domeniul alegerii, creşterii şi repartizării cadrelor, trebuie să asigurăm peste tot în funcţiuni de conducere oameni devotaţi trup şi suflet cauzei construcţiei socialiste, bine pregătiţi profesional, cu perspective de creştere, cu autoritate în mase, animaţi de pasiune revoluţionară şi de fermitate în aplicarea politicii partidului.

Tovarăşi,

Forţa de neînvins a partidului constă în trăinicia legăturilor sale cu masele cele mai largi ale poporului muncitor, în faptul că el ştie să înveţe masele şi să stimuleze iniţiativa lor creatoare, învăţînd în acelaşi timp el însuşi din experienţa lor inepuizabilă.

O însemnătate deosebită pentru întărirea legăturilor partidului cu cei ce muncesc o au organizaţiile de masă, al căror rol a crescut şi va creşte tot mai mult în viaţa societăţii noastre.

În condiţiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, un rol din ce în ce mai mare în viaţa societăţii noastre îl au **sindicatele**, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele desfăşoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, organizează participarea nemijlocită şi tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea şi înfăptuirea măsurilor privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii.

Sindicatele, punînd în centrul activităţii lor lupta pentru înfăptuirea obiectivelor planului de 6 ani, trebuie să depună o intensă muncă de organizare a întrecerii socialiste, a consfătuirilor de producţie, să extindă mişcarea inovatorilor şi raţionalizatorilor, să desfăşoare o largă muncă educativă în rîndul maselor muncitoare, să lichideze metodele administrative şi manifestările de birocratism care mai au loc în activitatea lor.

Ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor puse la dispoziţie de statul nostru pentru satisfacerea nevoilor materiale şi culturale ale celor ce muncesc, să exercite tot mai intens controlul obştesc asupra condiţiilor de muncă, administrării şi repartizării locuinţelor, asupra activităţii unităţilor comerţului de stat, cantinelor, instituţiilor medico-sanitare şi altor domenii de deservire a populaţiei.

Organele şi organizaţiile de partid sînt obligate să asigure îndrumarea permanentă a sindicatelor, pentru ca ele să-şi îndeplinească din ce în ce mai bine rolul de seamă ce le revine în viaţa economică şi socială a ţării noastre.

Uniunea Tineretului Muncitor, ajutorul credincios şi de nădejde al partidului, cuprinzînd astăzi peste 1.800.000 de membri, desfăşoară o bogată activitate de educare comunistă şi de organizare a maselor tineretului.

Alături de întregul popor muncitor, minunatul tineret al patriei noastre, muncind în producţie şi învăţînd în şcoli şi institute, participă cu entuziasm la lupta pentru dezvoltarea economiei şi culturii, aducînd o contribuţie de preţ la obţinerea tuturor victoriilor noastre

Un rol important în educarea politică şi profesională a tineretului studios îl îndeplinesc asociaţiile studenţilor, create în anii din urmă, care cuprind aproape pe toţi studenţii ţării.

Tineretul nostru are în faţa sa un vast cîmp de activitate, pentru afirmarea nestăvilită a energiei şi entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăzneţe năzuinţe închinate fericirii poporului şi înfloririi patriei.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să intensifice munca de educaţie politico-ideologică a tineretului, să-i îndrume pe tineri spre ridicarea continuă a calificării lor profesionale, însuşirea tehnicii noi, îmbogăţirea cunoştinţelor ştiinţifice şi de cultură generală, pentru a deveni constructori pricepuţi ai economiei şi culturii socialiste.

Organele şi organizaţiile de partid trebuie să asigure conducerea permanentă a organizaţiilor Uniunii Tineretului Muncitor, să le ajute zi de zi în munca pe care ele o desfăşoară în rîndurile tineretului.

Activitatea partidului în domeniul ideologiei şi culturii

Tovarăşi,

Partidul nostru desfăşoară o largă şi multilaterală muncă politico-educativă ; propaganda şi agitaţia au devenit mai strîns legate de sarcinile practice ale construcţiei socialiste, contribuind activ la însuşirea politicii partidului de către masele largi, însufleţindu-le şi mobilizîndu-le în lupta pentru înfăptuirea ei.

A fost pus la îndemîna membrilor de partid şi a oamenilor muncii fără de partid nesecatul tezaur al operelor clasice ale marxism-leninismului. Numai în ultimii cinci ani operele lui Marx, Engels, Lenin au fost editate într-un tiraj de peste 1.300.000 exemplare. Aceste opere geniale constituie pentru partidul nostru o călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe economice, politice, sociale ale construirii orînduirii socialiste.

S-a dat o mare atenţie studierii problemelor ideologice ale mişcării comuniste internaţionale, care îmbogăţeşte mereu marxism-leninismul pe baza generalizării uriaşei experienţe istorice acumulate de Uniunea Sovietică, de celelalte ţări socialiste, de toate partidele comuniste şi muncitoreşti.

Conducerea partidului nostru a supus unei analize aprofundate numeroase probleme principiale ale construcţiei socialismului, precum şi probleme de bază ale istoriei partidului şi patriei. Toate acestea au avut un rol deosebit de însemnat în îmbogăţirea vieţii ideologice a partidului, în ridicarea nivelului politic al cadrelor de partid.

În ultimii ani s-au adus o serie de îmbunătăţiri programelor şi conţinutului învăţămîntului de partid, a luat o mare extindere studiul economiei politice şi al problemelor economiei concrete, industriale şi agrare, al problemelor actuale ale politicii partidului şi al Istoriei Partidului Muncitoresc Romîn.

În învăţămîntul de partid studiază în prezent 670.000 membri şi candidaţi de partid, precum şi peste 350.000 de oameni ai muncii fără de partid. În ultimii cinci ani, şcolile de partid au fost absolvite de peste 25.000 de activişti de partid, de stat, din organizaţiile de masă, din economie.

Rezultate îmbucurătoare au fost obţinute în domeniul muncii politice de masă, în educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în dezvoltarea conştiinţei cetăţeneşti a celor ce muncesc.

Atragerea celor mai largi mase la creaţia istorică conştientă de dezvoltare a noii orînduiri sporeşte rolul şi însemnătatea activităţii ideologice, a muncii politico-educative desfăşurate de partid în rîndurile poporului.

Complexitatea sarcinilor politice şi economice care ne stau în faţă în actuala etapă de dezvoltare a societăţii cere fiecărui membru de partid să îmbine munca practică de îndeplinire a sarcinilor încredinţate cu o permanentă preocupare pentru însuşirea bazelor ideologiei marxist-leniniste şi a politicii partidului. Organele şi organizaţiile de partid trebuie să exercite un control sistematic asupra desfăşurării învăţămîntului în şcolile de partid, în cercuri şi cursuri, în universităţi serale de marxism-leninism ; să atragă în munca propagandistică oameni cu bună pregătire ideologică şi experienţă practică în vederea îmbunătăţirii continue a conţinutului şi ridicării nivelului învăţămîntului de partid.

Propaganda şi agitaţia, presa şi radioul trebuie să-şi concentreze eforturile pentru ca prevederile planului de 6 ani, atît cele generale, cît şi cele privind fiecare ramură şi fiecare colectiv, să devină temeinic cunoscute de oamenii muncii, să mobilizeze cele mai largi mase la îndeplinirea sarcinilor economice ; ele trebuie să militeze pentru extinderea a tot ce este înaintat şi valoros în experienţa participanţilor la întrecerea socialistă şi a unităţilor fruntaşe, să combată rutina şi indolenţa care împiedică răspîndirea noului.

Intrarea ţării noastre în noua etapă de dezvoltare face necesară analizarea de către partid a multiplelor probleme teoretice ale dezvoltării bazei tehnico-materiale a socialismului, ale transformărilor în structura de clasă a societăţii şi în evoluţia funcţiilor statului, ale problemelor legate de perspectiva trecerii treptate la construirea comunismului.

Călăuzindu-se după lucrările şi documentele Congresului, cadrele noastre ideologice trebuie să-şi dea contribuţia la tratarea problemelor construcţiei socialismului în etapa actuală. Munca lor va fi rodnică şi utilă dacă vor ţine seama de cerinţele obiective ale fiecărei etape, dacă la temelia lucrărilor lor va sta studierea atentă a politicii şi activităţii practice a partidului, a ceea ce este esenţial în experienţa maselor muncitoare.

Trebuie lichidată discordanţa dintre preocupările atît de bogate şi multilaterale ale partidului şi statului nostru pentru dezvoltarea economică a ţării — şi caracterul abstract, rezultat din insuficienta cunoaştere a realităţilor, pe care-l au unele lucrări de ştiinţe sociale. În acest scop este necesar să se stabilească un contact permanent între institutele de cercetări din acest domeniu şi organele de planificare, financiare şi alte organe de stat şi economice.

În răstimpul dintre cele două congrese au fost obţinute unele rezultate pozitive în ce priveşte publicarea de lucrări în domeniul ştiinţelor sociale ; au apărut cărţi valoroase de istorie a patriei, istorie a Partidului Muncitoresc Romîn, filozofie, economie, geografie.

În prezent, o sarcină importantă a cadrelor ideologice este continuarea muncii începute în vederea întocmirii manualelor de ştiinţe sociale pentru învăţămîntul de partid şi de stat. Elaborarea unor astfel de manuale va ajuta pe membrii de partid şi pe oamenii muncii fără de partid să-şi însuşească ideile marxism-leninismului în legătură indisolubilă cu experienţa istorică a poporului şi a partidului nostru, cît şi cu cea a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a mişcării comuniste internaţionale.

Ca urmare a transformărilor social-economice, în ţara noastră a luat naştere şi se dezvoltă tot mai mult o morală nouă, socialistă, o nouă atitudine faţă de muncă, faţă de bunurile obşteşti şi îndatoririle sociale, noi relaţii de într-ajutorare tovărăşească între cei ce muncesc. Viaţa arată ce forţă reprezintă conştiinţa tot mai înaltă a oamenilor muncii, identificarea lor cu interesele generale, încrederea lor în viitor, hotărîrea lor de a-şi aduce contribuţia la victoria deplină a socialismului. În nici o ţară capitalistă, oricît ar încerca apologeţii capitalismului să deghizeze regimul de exploatare în „capitalism popular", sau „stat al bunăstării generale", nu este cu putinţă o asemenea activitate plină de entuziasm, abnegaţie, spirit inepuizabil de iniţiativă, ca aceea pe care o desfăşoară zecile şi sutele de mii de fruntaşi din uzinele şi minele noastre, şantiere, gospodării colective, gospodării de stat. **(Aplauze).**

Dar formarea conştiinţei socialiste şi lichidarea influenţelor educaţiei şi moralei burgheze este o sarcină de lungă durată. **„Făurirea unei discipline noi în muncă** — scria Lenin — **făurirea unor forme noi de legături sociale între oameni, făurirea unor forme şi metode noi de antrenare a oamenilor în muncă, aceasta este o muncă ce necesită mulţi ani şi multe decenii".** Partidul nostru desfăşoară o intensă activitate pentru dezvoltarea conştiinţei socialiste şi a noilor trăsături de comportare a oamenilor, pentru plămădirea omului nou, membru demn al societăţii socialiste. Capătă o însemnătate tot mai mare judecata opiniei publice, a colectivităţii, formele obşteşti de influenţare a celor ce încalcă normele vieţii sociale, de combatere a manifestărilor nesănătoase ale unor elemente înapoiate ale societăţii.

Muncitorii, ţăranii, tineretul manifestă o mare sete de carte, de cunoştinţe, de frumos. Partidul şi statul nostru desfăşoară o muncă vastă pentru a transforma cultura într-un bun al tuturor, alocă mari fonduri pentru dezvoltarea bazei materiale a activităţii culturale. Este de datoria sindicatelor, organizaţiilor de tineret şi a altor organizaţii obşteşti, a sfaturilor populare şi organelor Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, de a folosi din plin puternicul instrument de educaţie socialistă pe care-l reprezintă aşezămintele de cultură şi artă, a organiza în fiecare club, cămin, casă de cultură, o activitate bogată şi atrăgătoare, avînd o sferă de cuprindere din ce în ce mai largă.

O mare atenţie trebuie acordată îmbunătăţirii muncii politico-educative la sate. Organizaţiile de partid, tineret, femei, trebuie să stimuleze procesul de dezvoltare a conştiinţei socialiste, de formare a spiritului colectivist la oamenii muncii de la sate, să intensifice activitatea de răspîndire a culturii, corespunzător cerinţelor şi necesităţilor satului nou, socialist.

Trebuie îmbunătăţită şi lărgită, cu activa participare a oamenilor de ştiinţă şi cultură, munca de răspîndire a cunoştinţelor ştiinţifice, de popularizare, pe înţelesul maselor largi, a concepţiei materialiste despre lume, de combatere a vederilor înapoiate, superstiţiilor, prejudecăţilor şi misticismului.

Organele şi organizaţiile de partid au datoria să înlăture lipsurile ce mai dăinuie în domeniul activităţii de propagandă şi agitaţie, să lichideze deficienţele de conţinut de care suferă unele materiale de propagandă — broşuri, articole, lecţii : tratarea abstractă a problemelor, formule şablon, nesocotirea cerinţelor vieţii. Chiar într-o problemă atît de importantă a politicii partidului cum este industrializarea socialistă, au apărut unele materiale care tratau lucrurile într-un mod stereotip, static, fără să reflecte bogata experienţă acumulată de partid în opera de industrializare, aspectele ei cele mai esenţiale în etapa actuală a dezvoltării noastre economice.

Trebuie să imprimăm muncii politice de masă mai multă operativitate, mai multă preocupare pentru eficacitatea şi rezultatele ei practice ; fiecare sarcină dată de partid, fiecare apreciere sau indicaţie privind un sector sau altul al activităţii de stat, economice, culturale, să formeze obiectul unei munci politice vii şi combative, pentru ca cei cărora le sînt destinate aceste indicaţii să le cunoască şi să şi le însuşească, pentru a putea să le aplice cît mai bine în viaţă.

Înfăptuind cu perseverenţă principiul conducerii de către partid a activităţii ideologice şi culturale, trebuie să veghem şi pe viitor ca această activitate să fie pătrunsă de partinitate, de intransigenţă faţă de ideologia burgheză, să combatem neobosit manifestările de liberalism, obiectivismul burghez, naţionalismul şi şovinismul. **În prezent, activitatea ideologică, munca de lichidare a înrîuririlor educaţiei burgheze din conştiinţa oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi şi nou.** De aici rezultă necesitatea consecvenţei şi fermităţii în combaterea concepţiilor ideologice străine, unele — moştenire a trecutului, altele — reflectare a influenţelor lumii capitaliste.

Trebuie supuse unei critici ştiinţifice, combative, teoriile filozofice, juridice, economice şi istorice ale feluriţilor apologeţi ai capitalismului. Coexistenţa paşnică între state nu numai că nu exclude, ci **presupune** în mod necesar **lupta de idei** între socialism şi capitalism. Promovînd politica de dezvoltare a relaţiilor de colaborare paşnică între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, partidul nostru militează în mod consecvent pentru triumful deplin al ideologiei marxiste, pentru evidenţierea superiorităţii socialismului asupra capitalismului, dezvăluirea falsităţii şi caracterului antiştiinţific al ideologiei burgheze sub toate formele ei. **(Aplauze).**

O deosebită însemnătate are combaterea concepţiilor antimarxiste ale revizioniştilor în problemele fundamentale ale contemporaneităţii. Negînd valabilitatea universală a tezelor de bază ale marxism-leninismului, revizioniştii nu pregetă să dea „lecţii" mişcării muncitoreşti internaţionale, încercînd să prezinte „drumul iugoslav spre socialism" drept „model" pentru toate ţările.

Una din ţintele principale ale atacurilor lor sînt tezele leniniste cu privire la rolul conducător al partidului şi la statul socialist, ca instrument al construirii socialismului. Aşa cum s-a văzut şi la recentul Congres al Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Iugoslavia, revizioniştii reduc rolul partidului la atribuţii strict educative, şterg orice delimitare între partid, ca detaşament de avangardă al clasei muncitoare, şi organizaţiile obşteşti cu o compoziţie eterogenă. Într-unul din rapoartele ţinute la acest congres s-a recunoscut pe faţă că în Iugoslavia nici nu există partid „în accepţiunea clasică a noţiunii" (cu alte cuvinte în accepţiunea marxist-leninistă) şi că, întrucît la baza întregului sistem iugoslav se află „autoconducerea", nici nu poate şi nu trebuie să existe partid.

(Continuare în pag. 7-a)

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 6-a)

Îndelungata experiență a partidelor marxist-leniniste a demonstrat însă că nici organizațiile obștești, nici felurite organe ale „autoconducerii", oricum s-ar numi ele, nu pot lua locul partidului clasei muncitoare, ca organizator și conducător al operei de construire a socialismului. Pe măsura înaintării pe calea socialismului, rolul conducător al partidului în viața socială crește tot mai mult, deoarece sarcinile construcției socialiste cer unitatea de voință și acțiune a întregului popor, profunda cunoaștere a legilor de dezvoltare a societății, o clară perspectivă istorică. Concepțiile lichidatoriste ale revizioniștilor cu privire la partid urmăresc dezarmarea și dezorganizarea clasei muncitoare și nu pot fi decît pe placul dușmanilor socialismului ; ele au primit și vor primi întotdeauna cea mai hotărîtă ripostă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

În problema statului, teoriile revizioniștilor contemporani reprezintă un amalgam eclectic, în care crîmpeie ale unor teze marxiste sînt covîrșite de concepții anarhiste și reformiste, focul lor fiind îndreptat împotriva rolului economic al statului socialist. „Statul în mecanismul nostru — a declarat E. Kardelj — nu are sarcina de a fi un constructor al socialismului în numele societății... Sarcina lui se reduce la a fi apărătorul dezvoltării neîngrădite a forțelor socialiste în noul mecanism democratic..."

Aceasta nu înseamnă altceva decît a ridica la rang de principiu suprem în construirea socialismului spontaneitatea, după vechea rețetă a revizioniștilor din toate timpurile. Așa cum arată și realitatea iugoslavă, aceste concepții duc la slăbirea rolului planificator al statului, la dezvoltarea unor fenomene anarhice în viața economică, la ignorarea și încălcarea intereselor generale ale societății și la alte manifestări negative, de care se plîng chiar conducătorii iugoslavi.

Rezultatele teoriei spontaneității și ale negării rolului statului, ca instrument de făurire a noilor relații socialiste, se vădesc cu deosebită claritate în agricultură. În Iugoslavia, după cum știți, procesul de cooperativizare a agriculturii a stagnat ; are loc întărirea continuă a puterii economice a chiaburilor, aceștia beneficiază de credite, au posibilitatea să cumpere mașini agricole, își rotunjesc proprietățile pe seama țăranilor săraci și mijlocași, care se ruinează și ajung să se tocmească slugi la chiaburi.

Acestea sînt doar cîteva din rezultatele revizuirii marxism-leninismului de către conducătorii iugoslavi.

Supremul judecător al justeței oricăror concepții este viața. Ea confirmă în totul valabilitatea nepieritoare a marilor adevăruri ale învățăturii marxist-leniniste, a ceea ce este esențial în experiența acumulată de țările socialiste pe tărîmul construirii noii orînduiri.

Tovarăși,

Partidul nostru a desfășurat o largă și bogată activitate în rîndurile oamenilor de cultură, obținînd rezultate valoroase atît în clarificarea ideologică a intelectualității vechi, în apropierea ei de ideile socialismului, cît și în formarea noii intelectualități, ieșite din rîndurile poporului.

La învățămîntul ideologic participă în prezent toate cadrele didactice din învățămîntul superior, mediu și elementar, precum și numeroși alți oameni de știință și cultură. Mulți dintre cei mai de seamă reprezentanți ai intelectualității noastre au devenit ei înșiși propagandiști ai ideilor marxism-leninismului, participă activ la lupta dusă împotriva idealismului, împotriva concepțiilor retrograde, reacționare în știință, literatură și artă. Covîrșitoarea majoritate a intelectualității își manifestă adeziunea deplină față de politica partidului și guvernului, aduce o contribuție de preț la dezvoltarea economiei naționale, a științei și artei, la răspîndirea culturii în popor.

Sarcini deosebit de importante în realizarea planului nostru economic, în introducerea cuceririlor științei și tehnicii moderne în economie, revin cercetătorilor științifici, îndeosebi celor din domeniul științelor tehnice, al fizicii și chimiei. Cercetările în domeniul științelor tehnice trebuie orientate spre rezolvarea problemelor valorificării superioare a resurselor energetice și de materii prime, automatizării și perfecționării mașinilor fabricate în țară, îmbunătățirii tehnologiei în toate ramurile de producție.

Pentru cercetătorii din domeniul fizicii și chimiei proiectul de Directive stabilește o sferă largă de preocupări în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, al mașinilor de calculat și al aparatelor electronice, al semiconductorilor, materialelor sintetice, petrochimiei, îngrășămintelor chimice. Aportul adus la rezolvarea problemelor concrete ale dezvoltării economiei va trebui să reprezinte principalul criteriu de apreciere a muncii de cercetare tehnico-științifică. Întărind colaborarea cu institutele similare din celelalte țări socialiste și folosind în mai mare măsură documentarea tehnică, institutele noastre de cercetări vor trebui să țină seama de rezultatele obținute în alte țări în vederea sporirii eficienței muncii lor.

În același timp se va acorda în toate ramurile științei atenția cuvenită cercetărilor cu caracter teoretic, care lărgesc bazele dezvoltării de perspectivă a cercetării științifice.

Avîntul uriaș al forțelor creatoare ale poporului oferă o sursă inepuizabilă de inspirație pentru scriitorii și artiștii noștri. Dezvoltînd rezultatele pozitive obținute în ultimii ani în lărgirea tematicii și îmbogățirea fondului de idei al literaturii, artei, teatrului, cinematografiei, creatorii noștri au îndatorirea de a făuri opere la nivelul înaltelor exigențe artistice și ideologice ale partidului și poporului. Pentru aceasta se cere, în afară de talent, lichidarea a tot ce-l poate îndepărta pe artist de popor — spirit de castă, individualism, tendința de a făuri opere pentru uzul unui cerc îngust de „aleși" ; se cere îndeosebi cunoașterea aprofundată a realităților, studierea lor îndelungată, contactul viu, permanent, al artistului cu oamenii muncii — viitori eroi ai operelor sale. Numai astfel în paginile cărților, în operele de artă va pulsa din plin viața noastră atît de bogată, cu faptele ei mărețe, cu ideile ei nobile, cu luptele ei victorioase.

O problemă de însemnătate capitală pentru economie și cultură, care se află în permanență în atenția partidului și statului nostru, este pregătirea de cadre calificate de toate gradele. Astăzi numărul inginerilor în economia noastră este de 59 mii față de 9 mii cîți se numărau în 1938, iar numărul cadrelor de specialiști cu pregătire medie de peste 220.000. Aproape 3/4 din muncitorii noștri sînt calificați. Cadrele noastre de specialiști, în marea lor majoritate, lucrează cu devotament și simț de răspundere la locurile lor de muncă, se preocupă de lărgirea cunoștințelor lor profesionale, de însușirea tehnicii moderne și au adus o mare contribuție la obținerea realizărilor noastre în toate ramurile economiei naționale.

Corespunzător necesităților crescînde, economia noastră națională va primi în anii 1960—1965 peste 100.000 noi cadre tehnice medii. Învățămîntul superior va pregăti circa 54 mii de absolvenți. O deosebită atenție se va acorda învățămîntului tehnic superior ; numărul total al inginerilor pe întreaga economie va ajunge la circa 80 mii. Va trebui continuată profilarea institutelor de învățămînt superior — îndeosebi prin dezvoltarea ramurilor legate de extinderea tehnicii moderne — îmbunătățită pregătirea practică a studenților în anii de studiu, dezvoltat și perfecționat în continuare învățămîntul superior fără frecvență.

Statul democrat-popular le-a creat studenților noștri posibilități largi de învățătură și condiții de trai din ce în ce mai bune. Datoria lor este de a învăța cu perseverență, pregătindu-se să devină slujitori devotați ai poporului, gata să se ducă acolo unde este mai mare nevoie de ei, unde pot să-și valorifice cunoștințele și aptitudinile cu cel mai mare folos pentru construcția socialismului.

Se prevede extinderea an de an a școlarizării pentru pregătirea muncitorilor, astfel ca în această perioadă numărul de cadre muncitorești calificate prin școli să crească cu circa 260 de mii.

În anul școlar care a luat sfîrșit, din totalul elevilor înscriși în anul I al diferitelor școli de nivel mediu, circa 39.000 s-au înscris în școlile medii de cultură generală și școlile pedagogice, circa 45.000 în școlile profesionale și de meserii, iar 33.000, dintre care circa 73 la sută tineri muncitori, urmează cursurile învățămîntului seral și fără frecvență, lucrînd în producție. Aceste schimbări în compoziția tineretului școlar arată ce ecou puternic a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat, gospodării agricole colective.

Va trebui să dezvoltăm în continuare învățămîntul profesional și tehnic și să extindem tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

În ce privește școala de cultură generală, în anul școlar încheiat, peste 88 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a au continuat studiile în clasa a V-a. Astfel, în anul 1962, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. Acesta va fi un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în patria noastră.

Odată cu încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, proiectul de Directive prevede trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, astfel că durata școlii medii de cultură generală va ajunge la 12 ani.

Pentru a crea condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd cu acest an școlar se introduce gratuitatea complectă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv. (Aplauze). În viitor se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare.

O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată în această privință de un număr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesiuni potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

V.

Situația internațională

Tovarăși,

În domeniul vieții internaționale, caracteristica principală a perioadei care a trecut de la Congresul al II-lea al partidului nostru a fost creșterea uriașelor forțe ale socialismului, progresului și păcii, continua accentuare a superiorității lor pe plan mondial. O însemnătate hotărîtoare au în această privință succesele țărilor socialiste, avîntul puternic al economiei și culturii lor, creșterea prestigiului lor politic în lumea întreagă.

Omenirea muncitoare urmărește cu admirație victoriile istorice obținute de Uniunea Sovietică în construcția desfășurată a comunismului. **(Aplauze puternice, prelungite).** Marea forță vitală a socialismului își găsește ilustrarea în depășirea considerabilă a prevederilor planului septenal, în succesele repurtate în întrecerea economică cu Statele Unite ale Americii. Deschiderea drumului spre Cosmos de către știința și tehnica sovietică a fost pretutindeni salutată cu entuziasm, întărind încrederea în capacitatea geniului omenesc de a supune natura spre folosul tuturor. **(Aplauze îndelungate).**

Asigurînd continua dezvoltare a bazei tehnico-materiale a comunismului, politica Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este îndreptată constant spre făurirea unei vieți de înaltă bunăstare materială și spirituală pentru cei ce muncesc. Trecerea la cea mai scurtă zi și săptămînă de lucru din lume, măsurile privind desființarea complectă, pînă în cîțiva ani, a impozitelor, sporirea continuă a puterii de cumpărare a oamenilor sovietici, dezvoltarea considerabilă a producției bunurilor de consum, alocarea de către stat a unor fonduri uriașe pentru scopuri social-culturale — arată cum se întruchipează concret comunismul în viața celor ce muncesc, stîrnind un larg ecou în rîndul maselor populare din toate țările. **(Aplauze puternice).**

Aceste mărețe victorii constituie o strălucită confirmare a justeței și înțelepciunii liniei generale a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central leninist, care rezolvă în mod creator, științific, problemele teoretice și practice ale construcției comuniste. **(Aplauze îndelung repetate).**

Rezultate remarcabile au fost obținute și de celelalte țări ale lagărului socialist în dezvoltarea industriei și agriculturii, în înflorirea culturii și ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii. În prezent, producția industrială a țărilor lagărului socialist întrece de 5,7 ori nivelul antebelic. Avîntul puternic și continuu al forțelor de producție, posibilitățile inepuizabile ale sistemului mondial socialist, avantajele cooperării și întrajutorării frățești deschid țărilor socialiste perspectiva certă a depășirii sistemului capitalist în producția bunurilor materiale și obținerii celui mai înalt nivel din lume, ca producție și consum pe locuitor. **(Aplauze puternice).**

Cu totul alta este situația lumii capitaliste.

În ciuda teoriilor despre „regenerarea" capitalismului, a rețetelor „magice" ale diferiților săi apologeți, sistemul capitalist nu reușește să înlăture plăgile sale de nelecuit, contradicțiile care-l macină. În lumea capitalistă folosirea incomplectă a capacităților de producție are un caracter cronic, se manifestă tot mai accentuat fenomene inflaționiste, are loc o creștere a datoriei publice și deficitelor în balanțele de plăți, economia este zguduită, la intervale scurte, de crize. Covîrșitoarea majoritate a avuțiilor produse de oamenii muncii este însușită de un mănunchi de magnați ai capitalului. Au crescut imens supraprofiturile burgheziei monopoliste ; resurse materiale gigantice, care ar putea face ca nicăieri în lume să nu mai existe mizerie, sînt irosite pentru cheltuielile militare legate de politica agresivă. Toate acestea, pe seama exploatării și asupririi oamenilor muncii, loviți de șomaj, apăsați de povara impozitelor, de scumpirea continuă a traiului, de restrîngerea mijloacelor destinate nevoilor lor social-culturale.

O trăsătură caracteristică a stărilor de lucruri din lumea capitalistă este creșterea luptei oamenilor muncii pentru revendicări economice, împotriva uriașelor cheltuieli militare, pentru pace între popoare. Cu toate eforturile reformiștilor, ale liderilor sindicali de dreapta de a zăgăzui această luptă, uriașe greve, cu participarea a milioane de oameni, se țin lanț în numeroase țări capitaliste.

Într-un șir de țări capitaliste se dezvoltă lupta maselor largi pentru suveranitate și independență națională, împotriva putredelor regimuri teroriste ale marionetelor impuse de imperialismul american. Călăul Batista a fost alungat prin lupta revoluționară a poporului cuban, Menderes, alt „stîlp" al „democrației occidentale", s-a prăbușit și el ; populația Coreei de Sud l-a izgonit pe Li Sîn Man și continuă lupta pentru evacuarea din țară a trupelor americane, încît să poată dispune singură de soarta sa. Această „criză" a regimurilor dictatoriale demonstrează că nici dolarii, nici baionetele străine nu pot înăbuși năzuința popoarelor înrobite de imperialism de a cuceri independența națională și libertăți democratice. **(Aplauze prelungite).**

O uriașă mișcare de masă antiimperialistă împotriva aservirii țării de către cercurile militariste din Statele Unite ale Americii se desfășoară în prezent în Japonia ; faptul că guvernul Kiși s-a văzut nevoit să ceară contramandarea vizitei președintelui Eisenhower este apreciat, în înseși paginile presei americane, ca o lovitură gravă dată prestigiului Statelor Unite ale Americii, ca o „înfrîngere diplomatică de proporții amenințătoare".

Criza generală a capitalismului, accentuată de formarea și dezvoltarea sistemului mondial socialist, se adîncește și mai mult prin destrămarea sistemului colonial al imperialismului, ajuns astăzi în pragul lichidării sale totale. Popoare și țări care timp de secole au fost încătușate în lanțurile sclaviei, servind puterilor imperialiste ca obiect de jaf și exploatare, s-au ridicat cu hotărîre la luptă pentru libertate și independență. În anii de după război și-au cucerit independența țări din Asia și Africa cu o populație de aproape un miliard și jumătate de oameni. Țările socialiste manifestă o caldă simpatie și un puternic spirit de solidaritate cu lupta popoarelor afro-asiatice pentru apărarea și întărirea independenței lor naționale, pentru lichidarea înapoierii economice lăsată moștenire de colonialiști. Pe drept cuvînt, popoarele acestor țări și cele încă înrobite de colonialiști, văd în țările lagărului socialist pe prietenii lor cei mai sinceri, statornici și de nădejde. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

Anii la care ne referim au avut o mare însemnătate în viața mișcării muncitorești internaționale, caracterizîndu-se prin creșterea rîndurilor partidelor comuniste și muncitorești, prin întărirea unității și coeziunii lor. Mișcarea comunistă internațională se dovedește o forță uriașă a progresului în viața societății contemporane.

În țările lagărului socialist, partidele frățești și-au întărit mai departe rîndurile și îndeplinesc cu succes rolul de conducători ai popoarelor lor în opera de construire a vieții noi. Partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste și-au sporit considerabil prestigiul și autoritatea în mase, prin lupta lor pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare, a forțelor care luptă pentru pace, democrație și progres. Persecuțiile sau înscenările judiciare și întemnițările grele într-o serie de țări capitaliste, schingiuirile și execuțiile sîngeroase n-au putut abate eroicele partide comuniste de la lupta pentru interesele vitale ale popoarelor lor. **(Aplauze).**

Intensele încercări ale reacțiunii internaționale și agenților acesteia de a destrăma unitatea mișcării comuniste mondiale și de a sădi confuzie și dezorientare în rîndurile ei au suferit un eșec zdrobitor, lovindu-se de coeziunea internaționalistă de monolit a partidelor comuniste și muncitorești, de atașamentul lor față de ideile marxism-leninismului.

Forța mișcării comuniste internaționale, maturitatea și unitatea ei și-au găsit expresia în Declarația Consfătuirii de la Moscova din noiembrie 1957, la elaborarea căreia a participat și partidul nostru. Întreaga dezvoltare a mișcării muncitorești, desfășurarea situației internaționale au confirmat pe deplin justețea aprecierilor Declarației în toate problemele social-politice ale timpului nostru, cît și a orientării pe care a dat-o partidelor frățești în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Așa cum a arătat Declarația, partidele comuniste, condamnînd dogmatismul, consideră că în actualele condiții principalul pericol împotriva căruia trebuie îndreptată vigilența mișcării muncitorești internaționale este revizionismul. Revizionismul contemporan, care și-a găsit o expresie concentrată în programul Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a primit o ripostă fermă, unanimă din partea partidelor comuniste și muncitorești.

Alături de celelalte partide comuniste și muncitorești, partidul nostru și-a adus aportul său la lupta pentru continua întărire a coeziunii mișcării comuniste mondiale și a lagărului socialist.

Un rol de cea mai mare însemnătate teoretică și practică pentru întreaga mișcare comunistă au tezele cu privire la problemele fundamentale ale construirii comunismului, ale dezvoltării sistemului mondial socialist, la formele de trecere de la capitalism la socialism, la problema apărării păcii — elaborate de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, organizatorul construcției victorioase a comunismului, partidul care întotdeauna a ținut și ține sus steagul leninismului și care se bucură de un înalt prestigiu și de dragoste frățească în mișcarea comunistă mondială. **(Aplauze prelungite, aclamații ; asistența, în picioare, ovaționează îndelung).**

La întărirea relațiilor frățești de încredere reciprocă, bazate pe principiile internaționalismului proletar, care leagă partidul nostru de partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste și din lumea întreagă, o contribuție de seamă au adus contactele între delegațiile partidului nostru și ale altor partide. Reprezentanți ai partidului nostru au participat la congrese ale partidelor frățești, exprimîndu-și solidaritatea cu lupta acestora. Organizațiile obștești din țara noastră participă activ la viața organizațiilor muncitorești și democratice internaționale, militînd pentru întărirea lor.

Tovarăși

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii în lume.

Popoarele lumii acordă o înaltă prețuire activității neobosite depuse de țările lagărului socialist pentru îmbunătățirea climatului internațional — activitate exprimată în numeroase inițiative internaționale, în eforturile țărilor socialiste pentru dezvoltarea colaborării internaționale, în vizitele făcute într-un șir de țări din Occident și din Asia de tovarășul Hrușciov, neobosit luptător pentru pace. **(Aplauze puternice, îndelung repetate ; asistența, în picioare, ovaționează).**

Politica externă a Uniunii Sovietice constitutie un model de politică leninistă, prin consecvența cu care promovează principiile coexistenței, prin caracterul ei științific bazat pe analiza aprofundată a tuturor factorilor situației internaționale, prin fermitatea și principialitatea cu care demască pe adepții încordării, prin perseverența cu care militează pentru unirea forțelor păcii.

Viața a verificat justețea și eficacitatea acestei politici. Ea a dus la creșterea și consolidarea forțelor mondiale ale păcii, la demascarea cercurilor imperialiste agresive și la accentuarea izolării lor, a determinat serioase deplasări în opinia publică, a permis multor oameni din Occident să înțeleagă sinceritatea năzuințelor de pace ale țărilor socialiste și să vadă mai clar răspunderea cercurilor agresive pentru încordarea existentă în lume.

În ultimii ani s-au înregistrat anumite rezultate pozitive în viața internațională. S-a realizat o oarecare slăbire a încordării, relațiile dintre statele cu sisteme sociale deosebite au cunoscut o îmbunătățire.

Alarmate de perspectiva prăbușirii politicii „războiului rece", cercurile imperialiste din Statele Unite ale Americii și sprijinitorii lor au încercat să stăvilească acest curs al relațiilor internaționale, să întoarcă evoluția evenimentelor spre o nouă ascuțire a încordării. Incursiunile provocatoare ale avioanelor militare americane în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, declarațiile președintelui Statelor Unite și ale altor factori responsabili ai politicii americane, care au ridicat aceste provocări la rangul de politică de stat, au vădit intenția premeditată a guvernului american de a zădărnici conferința la nivel înalt.

În această orientare a politicii externe a Statelor Unite ale Americii este exprimată influența celor mai reacționare grupări ale burgheziei monopoliste și cercuri militariste, legate strîns de cursa înarmărilor. La cîteva zile după torpilarea conferinței la nivel înalt, ziarul „New York Times" scria : „Eșecul conferinței a venit ca un tonic pentru bursa de valori, care a cunoscut o remarcabilă performanță. Datorită situației internaționale, săptămîna trecută a fost o săptămînă nemaiîntîlnită după octombrie 1950 ; după luni de dezamăgire și confuzie, ea a adus o puternică încurajare". Pentru beneficiarii psihozei războiului, pentru cei ce speculează cu viața și sîngele popoarelor, orice succes al politicii de pace constituie o dezamăgire, iar orice recidivă a „războiului rece" — un simptom „încurajator".

Riposta fermă dată acestor acțiuni agresive a constituit un mare și real serviciu adus cauzei păcii. A crescut izolarea adepților politicii agresive. Oamenii cinstiți, de diferite convingeri politice, și-au exprimat dezaprobarea față de politica provocatoare a cercurilor militariste. Chiar și în Statele Unite s-au ridicat numeroase voci de protest împotriva politicii externe a guvernului american, s-au accentuat divergențele între diferitele grupări ale cercurilor conducătoare. A crescut nemulțumirea aliaților Statelor Unite ale Americii ; unele țări membre ale pactelor agresive, aflate sub egida americană, au protestat oficial împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor pentru incursiunile de spionaj. În întreaga lume forțele păcii s-au activizat, a crescut hotărîrea lor de luptă.

Omenirea are o singură alternativă: ori coexistență pașnică, ori războiul, care, în actualele condiții de dezvoltare a științei și tehnicii, ar însemna distrugeri și pierderi incalculabile pentru toate popoarele.

O dezvoltare a principiului leninist al coexistenței pașnice reprezintă teza formulată la Congresele al XX-lea și al XXI-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice că în epoca noastră războiul mondial poate fi eliminat din viața societății încă înainte de victoria socialismului în întreaga lume.

Imperialismul, agresiv prin însăși natura sa, se caracterizează, azi ca și în trecut, prin tendința de a cotropi teritorii străine, noi piețe, a subjuga alte țări. Imperialismul nutrește o ură înverșunată față de țările socialiste, față de mișcarea de eliberare națională și ar dori să folosească armele pentru a-și restabili dominația mondială.

De aceea, țările socialiste, partidele comuniste și muncitorești consideră drept sarcină să țină trează vigilența popoarelor, să demaște neobosit politica cercurilor agresive, imperialiste, să militeze pentru zădărnicirea uneltirilor lor războinice, să lupte în mod consecvent pentru unirea într-un front larg a tuturor forțelor păcii.

Dar o analiză științifică marxist-leninistă nu se poate limita la constatarea caracteristicilor imperialismului. Aceasta ar însemna a nesocoti profundele transformări petrecute în lume. Natura imperialismului nu s-a schimbat față de trecut — dar raportul de forțe pe plan mondial este altul. Imperialismului, planurilor sale agresive li se opun astăzi forțe cum n-au existat niciodată — lagărul strîns unit al țărilor socialiste, care reprezintă o gigantică forță materială ; noile state independente care, pronunțîndu-se pentru coexistență, lărgesc continuu „zona păcii" unde trăiește de pe acum peste jumătate din omenire; clasa muncitoare din țările capitaliste, ale cărei forțe cresc mereu ; mișcarea contemporană de luptă pentru pace, care cuprinde pături sociale din cele mai largi. Acestea sînt forțe uriașe care, luptînd unite, pot ține la respect cercurile agresive, pot împiedica o conflagrație mondială și asigura victoria principiilor coexistenței pașnice. **(Aplauze).**

Teza cu privire la posibilitatea înlăturării războiului mondial din viața societății exprimă o concluzie justă, tocmai pentru că ea se bazează pe analiza profundă a realității contemporane în ceea ce are aceasta mai esențial, pe factorii actualului raport de forțe și pe perspectivele evoluției lui viitoare. Însemnătatea acestei teze constă în faptul că ea dă forțelor mondiale ale păcii o orientare clară și un țel fundamentat, le dinamizează și contribuie la lărgirea lor, le insuflă încredere și energie. **(Aplauze puternice).**

Încredințate de posibilitatea reală a preîntîmpinării războaielor, țările socialiste nu-și micșorează combativitatea în lupta împotriva politicii agresive a imperialismului. Politica lor de pace nu izvorăște din slăbiciune sau din iluzii, forțele lor sînt capabile să dea riposta cuvenită oricărui agresor.

Țările socialiste arată însă omenirii altă cale decît războiul aducător de moarte și ruină ; lor le este scumpă cauza păcii și nu le poate fi indiferentă viața a milioane și milioane de oameni.

De la începuturile existenței sale, statul sovietic a luptat cu perseverență pentru pace între popoare, pe baza principiilor coexistenței pașnice formulate de Lenin. Lupta pentru triumful acestor principii stă la temelia politicii externe a țării lor lagărului socialist. Ținînd sus steagul luptei pentru pace, țările socialiste exprimă aspirațiile tuturor popoarelor, care năzuiesc spre pace, bunăstare, progres. Tocmai de aceea, politica lor externă are un profund răsunet în toate țările lumii, cucerește de partea sa inimile și conștiințele sutelor de milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc. **(Aplauze îndelungi).**

Țările socialiste au adresat celor capitaliste chemarea : să ne întrecem nu pe cîmpurile de luptă, ci pe tărîmul rezultatelor materiale în făurirea bunăstării popoarelor și al confruntării ideilor. Noi sîntem convinși că aceasta este calea ce corespunde cerințelor menținerii păcii, intereselor clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii și că în întrecerea pașnică între cele două sisteme, victoria va fi de partea socialismului. **(Aplauze puternice).**

În domeniul relațiilor internaționale, Republica Populară Romînă se afirmă ca un factor activ în lupta pentru menținerea și întărirea păcii.

La temelia politicii externe a statului nostru se află prietenia și alianța indestructibilă cu popoarele celorlalte țări socialiste, întărirea continuă a sistemului socialist mondial. Coeziunea indestructibilă a lagărului socialist este condiția esențială a apărării independenței și construirii cu succes a noii orînduiri în fiecare țară socialistă.

Politica consecventă de pace a țării noastre a sporit continuu prestigiul ei internațional, numărul prietenilor ei în toate colțurile lumii.

Țara noastră întreține în prezent relații diplomatice cu 44 de state și schimburi comerciale cu peste 70 țări. Dezvoltarea economiei naționale deschide perspective pentru o nouă și însemnată sporire a acestor schimburi. Conform prevederilor din Directive, volumul comerțului exterior se va dubla în 1965 față de nivelul din 1959.

Vor crește în primul rînd schimburile cu țările lagărului socialist, care vor cuprinde circa 65—70 la sută din tot volumul de comerț exterior. În cadrul lor, locul principal îl va ocupa și în viitor comerțul cu Uniunea Sovietică, al cărei ajutor reprezintă o mare contribuție la propășirea economiei noastre.

Relațiile din cadrul sistemului economic mondial socialist, statornicite pe principii de colaborare frățească și ajutor reciproc, constituie o bază trainică pentru sporirea necontenită a schimburilor noastre, iar colaborarea tehnico-economică, pe baza diviziunii internaționale socialiste a muncii, contribuie la dezvoltarea multilaterală a țării noastre și la grăbirea ritmurilor construcției socialiste.

Relațiile noastre economice cu celelalte state s-au îmbunătățit continuu, ceea ce s-a manifestat printr-un volum de schimburi comerciale în continuă creștere. Astfel, au sporit simțitor în ultimii ani schimburile cu Franța, Anglia, Italia, Elveția, Austria, cu unele țări din America Latină, precum și cu alte țări. Tot mai numeroase sînt în lumea capitalistă cercurile oamenilor de afaceri, care manifestă interes față de relațiile economice cu țara noastră.

Republica Populară Romînă va extinde și pe viitor schimburile cu toate țările, aducînd prin aceasta contribuția sa la dezvoltarea relațiilor pașnice între popoare prin promovarea comerțului mondial.

Țara noastră acordă o mare atenție dezvoltării schimburilor culturale, obștești, tehnico-științifice, turistice, sportive cu toate țările. Avem strînse legături de colaborare culturală cu țările socialiste, se dezvoltă legăturile noastre cu numeroase alte țări, s-au intensificat schimburile reciproce de vizite între delegații parlamentare, personalități ale vieții publice, oameni de știință și cultură din țara noastră și din alte țări, participarea Romîniei la diferite manifestări internaționale.

Romînia ia parte la activitatea Organizației Națiunilor Unite și a altor organisme internaționale. În cadrul Organizației Națiunilor Unite, țara noastră s-a pronunțat pentru adoptarea unor măsuri efective îndreptate spre lichidarea „războiului rece", pentru apărarea drepturilor și intereselor statelor care și-au cîștigat sau sînt pe cale de a-și cîștiga independența, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele, pe bazele respectării suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Militînd în permanență pentru rezolvarea pe cale pașnică, prin tratative, a problemelor litigioase, pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale, nu putem să nu ținem seama de existența cercurilor imperialiste agresive, care continuă cursa înarmărilor, își mențin bazele militare și se dedau la acte provocatoare împotriva țărilor socialiste. De aceea trebuie să păstrăm mereu trează vigilența poporului, acordînd cea mai mare grijă Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne, pregătirii lor militare și politice și înzestrării lor cu tot ce le este necesar pentru ca, alături de forțele armate ale celorlalte state participante la Tratatul de la Varșovia, să-și poată îndeplini cu cinste misiunea încredințată — apărarea păcii, a independenței patriei și cuceririlor revoluționare ale oamenilor muncii. **(Aplauze puternice).**

Țara noastră s-a pronunțat ferm pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, ca mijloc radical pentru asigurarea păcii. Ca participantă la lucrările Comitetului celor zece state de la Geneva, Republica Populară Romînă sprijină cu hotărîre noile propuneri ale Uniunii Sovietice, care dezvoltă și întregesc programul prezentat la Organizația Națiunilor Unite și arată calea sigură pentru înfăptuirea, pe etape, a măsurilor de dezarmare efectiv și riguros controlate, astfel încît la sfîrșitul procesului de dezarmare să fie desființate înseși mijloacele de ducere a războiului. Trebuie arătat că, în contrast cu caracterul constructiv al acestor propuneri, delegațiile occidentale manifestă tendința de a se situa pe o poziție de rigiditate și de a îneca problema dezarmării în discuții sterpe, fără rezultatele practice pe care le așteaptă toate popoarele.

Popoarele Europei, printre care și poporul nostru, care nu o dată au avut greu de suferit din partea militarismului german, nu pot fi indiferente față de pericolul pe care-l reprezintă focarul agresiv din Republica Federală Germană, unde are loc refacerea Wehrmachtului revanșard și dezmățul neo-nazist de la Bonn. Republica Populară Romînă sprijină cu toată hotărîrea poziția justă a Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane cu privire la necesitatea lichidării rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin semnarea Tratatului de pace cu Germania și încetarea regimului de ocupație în Berlinul occidental, ca una din problemele internaționale care așteaptă o rezolvare neîntîrziată. **(Aplauze).**

Sînt cunoscute propunerile guvernului romîn și guvernelor altor țări socialiste cu privire la dezvoltarea colaborării interbalcanice și la crearea unei zone denuclearizate și fără arme-rachetă în Balcani. Aceste propuneri sînt mai actuale ca oricînd și se află în centrul atenției opiniei publice din țările regiunii balcanice. Ne exprimăm convingerea că glasul rațiunii va triumfa și se va ajunge la o evoluție a situației din Balcani potrivit cu interesele fundamentale ale popoarelor din acest spațiu.

Considerînd de datoria fiecărei țări, mari sau mici, să-și aducă propria contribuție la cauza apărării păcii, Republica Populară Romînă este hotărîtă să militeze în strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist pentru micșorarea încordării internaționale, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor agresive, pentru promovarea perseverentă a principiilor coexistenței pașnice și statornicirea unei păci trainice în lume. **(Aplauze puternice).**

Tovarăși,

Pășim într-o etapă nouă de dezvoltare, care deschide poporului nostru perspectiva luminoasă a victoriei depline a socialismului și trecerii treptate la comunism, cauză pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare și ai întregului popor romîn. **(Aplauze).**

Hotărîrile pe care le va adopta Congresul vor deveni programul de luptă al partidului și al tuturor oamenilor muncii, vor da un nou avînt forțelor creatoare ale țării.

Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea — strîns unite sub gloriosul steag al încercatului nostru partid, vor porni cu elan patriotic și puteri înzecite la înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congres și vor obține noi victorii în dezvoltarea și înflorirea patriei noastre socialiste. **(Aplauze îndelungate).**

Poporul nostru își va aduce astfel contribuția la victoria sistemului mondial socialist în întrecerea pașnică cu capitalismul, la izbînda forțelor păcii.

Trăim o epocă în care ideile socialismului exercită în întreaga lume o atracție tot mai puternică, luminînd popoarelor calea luptei pentru bunăstare, pentru pace, pentru dezvoltarea forțelor materiale și spirituale ale omului.

Să consacrăm, tovarăși, întreaga noastră putere de muncă triumfului cauzei nobile a socialismului și păcii. **(Aplauze puternice).**

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor! **(Aplauze îndelungate, ovații).**

Trăiască patria noastră iubită, Republica Populară Romînă, eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră ! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască marea familie a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică ! **(Aplauze furtunoase, ovații).**

Trăiască unitatea și coeziunea mișcării comuniste și muncitorești din întreaga lume ! **(Aplauze puternice, urale).**

Trăiască atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă !

(Aplauze furtunoase, îndelung repetate, urale ; asistența, în picioare, ovaționează minute în șir pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central, pentru Republica Populară Romînă, pentru cel de-al III-lea Congres al P.M.R.).

Deschiderea Expoziţiei sovietice

Duminică dimineaţa, în pavilionul din Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin", a avut loc deschiderea Expoziţiei sovietice.

La festivitate au participat tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroş, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leontin Sălăjan, Ştefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekaş, Alexandru Bîrlădeanu, Gherasim Popa, Mihail Ralea, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor obşteşti, reprezentanţi ai unor întreprinderi, ziarişti.

In aplauzele celor prezenţi, la deschiderea expoziţiei au sosit tovarăşul N. S. Hruşciov, conducătorul delegaţiei P.C.U.S. la cel de-al III-lea Congres al P.M.R., şi membrii delegaţiei, tovarăşii N. V. Podgornîi, P. N. Pospelov, B. N. Ponomariov, I. V. Andropov, L. F. Ilicev, P. A. Satiukov, A. A. Epişev.

Erau de faţă conducătorii şi membrii delegaţiilor partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, care participă la Congresul al III-lea al P.M.R.

Au asistat şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Bucureşti.

Tov. Gogu Rădulescu, ministrul Comerţului al R. P. Romîne şi M. V. Nesterov, preşedintele Prezidiului Camerei Unionale de Comerţ a U.R.S.S. au rostit cuvîntări.

Au fost intonate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice şi R.P. Romîne.

In aplauzele asistenţei tovarăşul N. S. Hruşciov a tăiat panglica inaugurală şi a declarat deschisă expoziţia, invitînd pe cei prezenţi s-o viziteze.

In expoziţie sînt prezentate peste 6.000 de exponate care redau imagini din construcţia bazei tehnico-materiale a comunismului, din marile succese dobîndite de Uniunea Sovietică în dezvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei, culturii şi în ridicarea continuă a bunăstării poporului.

In centrul pavilionului sînt expuse machetele sateliţilor artificiali sovietici ai Pămîntului, precum şi macheta ultimei trepte a rachetei cosmice, materiale despre folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice, mărturii ale marilor cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii sovietice.

In partea centrală a expoziţiei vizitatorii s-au oprit la maşinile-unelte cu un înalt grad de automatizare, primind explicaţiile specialiştilor, care le-au pus în funcţiune. Au fost prezentate de asemenea în funcţiune diferite utilaje pentru industria uşoară, instalaţii şi aparate electronice, optice, de măsură şi control.

In alte standuri au fost expuse produse ale industriei uşoare şi alimentare.

Pe platforma de lîngă pavilion, oaspeţii au examinat cu interes diferite utilaje pentru industria petrolieră şi industria minieră, utilaje şi maşini agricole, precum şi autovehicule de diferite tipuri.

Expoziţia sovietică oglindeşte grăitor aspecte din uriaşa muncă a constructorilor comunismului, politica de pace şi colaborare internaţională a Uniunii Sovietice.

La deschiderea Expoziţiei sovietice

Intre primii miniştri ai U.R.S.S. şi Ghanei va avea loc un schimb de vizite

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS: S-a anunţat în mod oficial că va avea loc un schimb de vizite între preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, şi primul ministrul al Ghanei, Kwame Nkrumah. Data vizitelor nu s-a stabilit încă. Durata vizitelor va fi anunţată în viitor.

Primul ministru al statului Ghana, dr. Kwame Nkrumah, a acceptat invitaţia de a vizita Uniunea Sovietică ca răspuns la o invitaţie similară acceptată de către preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov.

In numele guvernului Ghanei, invitaţia a fost transmisă lui N. S. Hruşciov de către Kodjo Botsio, membru în Parlament, în timpul vizitei sale în Uniunea Sovietică, ca conducător al delegaţiei parlamentare.

Ambasadorul sovietic în Ghana din însărcinarea guvernului U.R.S.S. a transmis invitaţia dr-lui Kwame Nkrumah.

U.R.S.S. a recunoscut noul stat independent Federaţia Mali

DAKAR 20 (Agerpres). — La palatul Adunării Federale a Federaţiei Mali, la 20 iunie într-o atmosferă de entuziasm general Leopold Senghor, preşedintele Adunării Federale, a anunţat că deputaţii au votat în unanimitate proclamarea independenţei Federaţiei Mali.

După cum se ştie din Federaţia Mali fac parte două republici africane foste colonii franceze, Senegal şi Sudan, cu o populaţie de şase milioane de locuitori. Federaţia continuă să facă parte din Comunitatea franceză.

★

MOSCOVA 20 (Agerpres) TASS: Cu prilejul proclamării independenţei Federaţiei Mali, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., *Nikita Hruşciov*, a adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri al acestei Federaţii, domnului Modibo Keita un mesaj în care se spune:

Călăuzită de marele principiu al autodeterminării popoarelor şi respectînd năzuinţele naţionale juste ale senegalezilor şi sudanezilor, scrie N. S. Hruşciov, *Uniunea Sovietică declară solemn că recunoaşte Federaţia Mali ca stat independent şi îşi exprimă dorinţa de a stabili cu el relaţii diplomatice şi de a efectua un schimb de reprezentanţe diplomatice.*

Calea dezarmării nu trebuie îngrădită

Au trecut două săptămîni de la reluarea lucrărilor Comitetului celor zece state pentru dezarmare generală şi totală, dar nu se întrevăd rezultate pozitive. Vinovaţi de aceasta sînt delegaţii puterilor occidentale care, în frunte cu delegaţia S.U.A., au adoptat o poziţie negativă. Aşa după cum a reieşit din însăşi cuvîntarea lui Fr. Eaton, şeful delegaţiei americane, guvernul american este împotriva distrugerii mijloacelor de transportare a armei nucleare la ţintă, a lichidării bazelor militare străine aflate pe teritoriile altor ţări şi a retragerii trupelor străine de pe aceste teritorii. Din cuvîntarea delegatului american a reieşit, de asemenea, că guvernul S.U.A. este împotriva oricărei măsuri radicale de dezarmare. Scopul principal urmărit de delegaţia S.U.A. este nu dezarmarea, ci instituirea unui control fără dezarmare, adică să se dea posibilitate spionajului american să facă, pe această cale, ceea ce n-a izbutit cu ajutorul avioanelor care au violat spaţiul U.R.S.S.

Această poziţie potrivnică păcii şi înţelegerii între ţări, pe care o duce guvernul S.U.A., e aspru criticată de oamenii iubitori de pace, de însăşi presa capitalistă.

Printre publicaţiile care au criticat vehement atitudinea cercurilor conducătoare din S.U.A. faţă de problema dezarmării, se află şi revista engleză „New Statesman", care a publicat un articol bine documentat, sub semnătura unui cunoscut om politic englez, Barbara Castle. Făcînd un scurt istoric al tratativelor de dezarmare, Barbara Castle scrie că „la 10 mai 1955 delegatul sovietic anunţa nu numai că acceptă propunerile occidentale, pentru prima etapă, dar şi respectivele şase principii. El a prezentat chiar o propunere scrisă în care se arată în amănunt sistemul de inspecţie pe care îl propunea: înfiinţarea unui organ internaţional de control cu un personal internaţional şi cu prerogative largi de control, inclusiv „acces neîngrădit la arhive" şi „acces neîngrădit în orice moment la ... care obiective de control".

La început, delegaţii statelor occidentale s-au arătat bucuroşi. „Sîntem satisfăcuţi constatînd că ideile pe care le-am propus de multă vreme... au fost acceptate în mare măsură de către Uniunea Sovietică", a spus delegatul S.U.A. „Am făcut un mare progres pe care nici nu l-am visat ca posibil", scrie Barbara Castle, reproducînd cuvintele delegatului englez. Şi, mai departe, Barbara Castle scrie că imediat după aceasta, în loc să continue tratativele şi să pună în practică propriile lor propuneri acceptate de U.R.S.S., delegaţii occidentali au cerut „o suspendare de trei luni a lucrărilor". După reluarea lucrărilor, „Statele Unite au uimit Rusia anunţînd că ele îşi reconsideră întreaga atitudine de la conferinţa de la Geneva", spune Barbara Castle.

Şi, mai departe, vorbind despre atitudinea cercurilor conducătoare engleze faţă de dezarmare, Castle citează răspunsul pe care Selwyn Lloyd, ministrul de externe englez l-a dat liderului laburist Gaitskell: „propunerile sovietice ar fi însemnat dezarmarea N.A.T.O., fără ca să existe vreun control". Comentînd această declaraţie, Castle remarcă: „O denaturare atît de insolentă a faptelor face ca orice înţelegere să fie imposibilă. Mai mult decît atît, o astfel de denaturare arată că Occidentul nu se gîndeşte de fapt la nici o dezarmare care ar reduce substanţial dispozitivele existente ale forţelor sale sau ar face unele serioase reduceri".

O dovadă şi mai elocventă a politicii războinice dusă de cercurile conducătoare din occident o constituie recentele înţelegeri survenite între S.U.A. şi Anglia de a participa împreună la efectuarea de zboruri cu avioane care au la bord bombe cu hidrogen. Politica nerealistă, de pe poziţii de forţă, care promovează războiul rece nu poate să ducă decît la un eşec al cercurilor conducătoare din ţările occidentale. Infrîngerea pe care Eisenhower, preşedintele S.U.A. a suferit-o de curînd nefiind primit în Japonia a constituit o palmă usturătoare. Dar adepţii politicii de pe poziţii de forţă nu vor să înveţe din eşecurile pe care le-au suferit. Ei continuă aceeaşi politică aventuristă, războinică, făcîndu-se şi mai ridicoli şi mai urîţi de popoare.

Ţinînd parcă într-adins să se acopere de ridicol, preşedintele Eisenhower a avut de curînd tratative cu Cian Kai-şi. Cu acest prilej, Eisenhower a declarat că S.U.A. vor acorda şi în viitor un „sprijin deplin şi susţinut" guvernului fantomă al lui Cian Kai-şi.

Asemenea asigurări au mai dat S.U.A. şi lui Li Sîn Man, cel care se află, în prezent, într-o casă de nebuni, au dat şi lui Menderes, fostul premier al Turciei.

„Asigurările" preşedintelui S.U.A. nu le pot fi însă de nici un folos slugoilor de teapa lui Li Sîn Man. Popoarele nu ştiu de glumă. Ele aruncă la lada de gunoi a istoriei pe toţi acei care duc o politică antipopulară, potrivnică păcii. Şi, oricît de meşteşugit ar fi ţesute intrigile, oricît de solemne ar fi „asigurările" de sprijin venite din S.U.A. acei care fac jocul duşmanilor păcii vor sfîrşi prin a fi măturaţi din posturile pe care le deţin.

Singura cale pe care pot merge conducătorii tuturor statelor este calea arătată de U.R.S.S. şi de celelalte ţări socialiste, calea păcii şi a destinderii în relaţiile internaţionale, calea dezarmării generale şi totale.

O mare victorie a poporului japonez

Poporul japonez a obţinut o mare victorie. Preşedintele S.U.A., Eisenhower, care anunţase în repetate rînduri că nu-şi contramandează vizita proiectată în Japonia, a fost silit în ultimul moment să renunţe la călătoria în această ţară. Guvernul Kişi care spera că vizita lui Eisenhower îl va ajuta să-şi întărească poziţia a trebuit, sub presiunea uriaşului val de manifestaţii populare, să ceară celui pe care-l invitase să-şi amîne vizita pe o durată nedefinită. Manevrele şi încercările disperate făcute de guvern, arestările şi brutalităţile săvîrşite de poliţie împotriva manifestanţilor nu au făcut decît să sporească revolta populară.

De mai bine de două luni de cînd a fost încheiat tratatul militar japono-american menit să lege şi mai mult Japonia de carul aţîţătorilor la război din S.U.A., pe toate insulele japoneze a izbucnit o adevărată furtună a miniei populare. Mase de milioane şi milioane de oameni s-au ridicat la lupta împotriva tratatului militarist, împotriva politicii antipopulare duse de guvernul japonez şi împotriva vizitei lui Eisenhower. Au avut loc mari demonstraţii de stradă, s-au desfăşurat greva politică generală şi lupte de stradă, care au culminat cu pătrunderea demonstranţilor, peste baricade, în clădirea parlamentului. Pînă la urmă Kişi şi ciracii săi au trebuit să cedeze şi să ceară contramandarea vizitei lui Eisenhower.

Amînarea vizitei preşedintelui S.U.A. constituie un prim rezultat al marilor acţiuni ale maselor populare care au avut şi continuă să aibă loc în Japonia. În acelaşi timp evenimentul acesta reprezintă una din cele mai grave şi ruşinoase înfrîngeri suferite de politica cercurilor agresive din S.U.A. Pînă şi ziarele şi oamenii politici din ţările capitaliste care-i slujesc cu credinţă pe imperialişti sînt siliţi să recunoască în mod deschis gravitatea eşecului înregistrat de politica cercurilor imperialiste din S.U.A. „Cea mai grea lovitură dată prestigiului unui preşedinte american şi guvernului S.U.A. de la război încoace"; „O înfrîngere de proporţii ameninţătoare"; „O catastrofă diplomatică"; „Eisenhower a fost pus într-o poziţie umilitoare". Cu asemenea aprecieri comentează presa şi oamenii politici din occident puternicul eşec pe care-l reprezintă evenimentele din Japonia pentru cercurile reacţionare din S.U.A.

Ceea ce s-a întîmplat şi se întîmplă în Japonia nu constituie însă un fenomen izolat. El face parte dintr-un lanţ întreg de înfrîngeri, ca, de pildă, în Coreea de Sud, în Turcia şi în alte ţări, înfrîngeri pe care le-a cunoscut în ultimul timp nesăbuita politică „de pe poziţii de forţă", de provocări şi spionaj pe care o duc cercurile reacţionare din S.U.A.

Lupta maselor populare din Japonia, ca şi din alte ţări, a luat o deosebită amploare după zborul provocator al avionului de spionaj american „U-2" deasupra Uniunii Sovietice şi după torpilarea de către cercurile reacţionare din S.U.A. a conferinţei la nivel înalt. Evenimentele arată că popoarele se împotrivesc cu forţe sporite politicii cercurilor imperialiste menite să zvîrle omenirea în viitoarea unui măcel mondial.

Contramandarea vizitei lui Eisenhower a slăbit şi mai mult poziţia — şi aşa destul de şubredă — a guvernului Kişi. Masele populare din Japonia continuă lupta pentru alungarea de la conducere a acestui guvern şi împotriva alianţei militare cu S.U.A. Aproape zilnic în diferite localităţi din Japonia continuă să aibă loc uriaşe mitinguri şi demonstraţii la care participă zeci şi sute de mii de oameni. Demonstranţii cer demisia imediată a guvernului, anularea tratatului militarist, „tratatul negru" cum îi spun masele populare din Japonia, dizolvarea parlamentului şi efectuarea de noi alegeri. Mînia poporului japonez e cu atît mai îndreptăţită cu cît guvernul Kişi, nesocotind voinţa maselor, a ţinut să mai facă un serviciu stăpînilor săi din America. Folosind un tertip, el consideră „ratificat" tratatul înrobitor împotriva căruia s-a pronunţat şi continuă să se pronunţe masele populare din Japonia. Poporul japonez respinge însă cu indignare şi mînie uneltirile periculoase de ultim moment întreprinse de duşmanii săi şi ai păcii. După cum au declarat numeroşi reprezentanţi de frunte ai opiniei publice din Japonia şi după cum dovedesc evenimentele, masele populare din această ţară nu-şi vor înceta lupta pînă nu vor obţine anularea „tratatului negru" şi desfiinţarea bazelor militare de pe teritoriul japonez.

Evenimentele din Japonia dovedesc încă o dată că în zilele noastre nu poate fi stăvilită năzuinţa spre libertate, spre pace şi o viaţă mai bună a popoarelor.

ÎN ACESTE ZILE PE OGOARELE PATRIEI

Mecanizatorii din S. M. T. Zorleni şi-au îndeplinit angajamentul

Pentru a doua oară în acest an mecanizatorii staţiunii de maşini şi tractoare din Zorleni, regiunea Iaşi, şi-au îndeplinit angajamentul luat. Primul angajament a fost îndeplinit în cinstea zilei de 1 Mai cînd au realizat planul campaniei de primăvară, în proporţie de 107 la sută faţă de 105 cît le-a fost angajamentul.

Cu cîteva săptămîni în urmă în consfătuirile de producţie organizate pe grupe sindicale ei şi-au luat un nou angajament: în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. să execute toate reparaţiile necesare tractoarelor şi celorlalte maşini ce vor fi folosite în campania de recoltare cu 10 zile înainte de termen, să facă lucrări de calitate şi să reducă preţul de cost al reparaţiilor.

Pentru traducerea în viaţă a acestui angajament, ei şi-au organizat temeinic munca. Spre deosebire de alţi ani acum toate reparaţiile le-au executat pe brigăzi. In acest scop conducerea staţiunii a repartizat maşinile ce se vor folosi în campania de recoltare pe brigăzi. Aceasta după ce în prealabil comisia organizată pe staţiune a stabilit ce anume reparaţii trebuie executate la fiecare maşină în parte.

Lucrările de reparaţii au fost începute de îndată ce s-au terminat muncile de primăvară. Tractoarele, plugurile etc., au fost reparate la locul de muncă, adică în brigăzile permanente din gospodăriile colective. In această muncă mecanizatorii au fost ajutaţi de personalul celor două ateliere mobile, care s-au deplasat potrivit unui itinerar din brigadă în brigadă, ajutîndu-i pe mecanizatori la lucrările mai grele.

După ce au terminat reparaţiile în brigadă, mecanizatorii au venit în staţiune unde au început reparaţia combinelor, a secerătorilor-legători, şi a batozelor.

Organizînd în acest fel munca îndrumaţi de organizaţia de bază a partidului şi mobilizaţi de comitetul sindical, mecanizatorii au muncit cu multă însufleţire executînd numai lucrări de bună calitate. Astfel, ei au reuşit să termine cu 15 zile înainte de termen toate lucrările de reparaţii la cele 90 tractoare, 20 combine, 46 batoze şi la celelalte maşini şi unelte, îndeplinindu-şi astfel şi cel de-al doilea angajament luat în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Aplicînd pe scară largă metoda recondiţionărilor de piese, mecanizatorii din Zorleni, au reuşit să realizeze importante economii. Reparaţia unei batoze a costat în medie între 1.800-2.000 lei în loc de 2.970 lei cît a fost planificat, realizîndu-se astfel numai la aceste maşini o economie de peste 46.000 lei. In total s-a realizat pe staţiune o economie, la reparaţii, în valoare de 254.477 lei.

Paralel cu lucrările de reparaţii în S.M.T. Zorleni s-a desfăşurat o intensă muncă şi pentru asigurarea volumului de lucrări prin contractări. Pînă acum s-au contractat cu 2 la sută mai multe lucrări decît prevede planul. Trebuie arătat că acţiunea de contractări continuă încă.

In muncile de reparaţii s-au evidenţiat în mod deosebit brigada 2-a condusă de comunistul Stelian Gălan şi cei din brigada 8 în fruntea căreia se află candidatul de partid Ion Mocanu.

Executînd reparaţiile la timp şi de bună calitate şi avînd asigurat întregul volum de lucrări, mecanizatorii S.M.T.-ului Zorleni, cu siguranţă că vor îndeplini şi chiar depăşi şi cel de al 3-lea angajament luat zilele acestea: depăşirea cu 5 la sută a planului din campania de vară şi reducerea preţului de cost al lucrărilor cu 3 la sută.

V. CAZACU

Toate lucrările agricole să fie executate operativ şi în timp scurt

In mai multe raioane din ţară a început recoltatul orzului de toamnă. Cu aceasta, bătălia muncilor de vară poate fi considerată deschisă. Anul acesta, condiţiile în care trebuie să se desfăşoare lucrările din campania de vară se deosebesc de cele din alţi ani. Datorită ploilor ce au căzut în majoritatea regiunilor ţării, lucrările de întreţinere a culturilor au fost în bună măsură stînjenite, ceea ce a făcut ca în culturi să se dezvolte rapid buruienile, necesitînd un mare volum de muncă la prăşit. Această lucrare este mult întîrziată în majoritatea regiunilor ţării. Dacă praşila I (cu excepţia trusturilor Gostat Hunedoara, Suceava, Iaşi, Cluj, Bacău, Autonomă Maghiară şi Stalin, —care n-au încheiat primul prăşit la porumb) poate fi socotită terminată, — praşila a II-a nu s-a executat decît în procent de 87 la sută la sfecla de zahăr, 75 la sută la floarea-soarelui, 45 la sută la porumb boabe, 40 la sută la porumb siloz şi 65 la sută la cartofi. Cît priveşte praşila a III-a, s-a executat la sfecla de zahăr în procent de numai 43 la sută, la floarea-soarelui 20 la sută, la porumb boabe 4 la sută, la porumb siloz 4 la sută, la cartofi 14 la sută.

Faţă de starea de îmburuienire a culturilor este necesar ca în anul acesta să se execute cel puţin 3 praşile la porumb şi 4 praşile la sfecla de zahăr, floarea-soarelui şi cartofi.

Lucrările de întreţinere a culturilor nu trebuie să determine neglijarea problemei centrale în aceste zile: pregătirea recoltării păioaselor în scurt timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice. In fiecare unitate agricolă de stat şi cooperatistă este necesar să fie întocmit un plan concret de lucru, prevăzîndu-se termene precise pentru executarea lucrărilor, utilajul ce trebuie folosit, oamenii ce sînt repartizaţi pe combine, autocamioane, batoze, secerători-legători etc. Maşinile trebuie scoase imediat la locul de muncă, instruirea oamenilor grabnic terminată, cantităţile de carburanţi aduse din vreme la depozitele respective.

In gospodăriile de stat se impune a fi terminată de urgenţă repararea combinelor autopropulsoare, a batozelor şi mai ales a preselor de balotat paie (care nu s-au reparat pînă acum decît în procent de 58 la sută). Trusturile Gostat în colaborare cu serviciile regionale S.M.T. au datoria, potrivit instrucţiunilor date, să urgenteze acolo unde este nevoie mişcarea combinelor ce sînt transferate pentru vîrfurile de muncă din acest an, de la S.M.T.-uri la gospodăriile de stat.

Recoltarea rapiţei, a fînurilor şi însilozările timpurii constituie, totodată, lucrări de cea mai mare însemnătate. Pînă acum cîteva zile, în întreaga ţară rapiţa a fost recoltată în procent de 26 la sută. Trebuie dată mai multă atenţie uscării fînurilor recoltate spre a se evita degradarea acestora. De asemenea, trebuie grăbit ritmul însilozărilor de nutreţuri verzi (pînă acum nerealizîndu-se decît 86.500 de tone, — ceea ce e foarte puţin faţă de planul prevăzut).

In aceste zile, după cum se vede, s-au aglomerat numeroase lucrări care trebuie făcute repede şi cît se poate de bine.

Şi colectiviştii noştri luptă pentru producţii sporite

Am citit cu toţii proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. şi sîntem convinşi că prevederile cuprinse în proiect se pot realiza şi chiar depăşi.

De curînd în cadrul unei adunări generale, noi am analizat cu atenţie posibilităţile ca şi gospodăria noastră să contribuie cu toate forţele la realizarea prevederilor cuprinse în proiectul de Directive. Astfel, pentru obţinerea unui belşug de produse, colectiviştii noştri s-au angajat să muncească în aşa fel încît să se depăşească cifrele din planul de producţie, pe acest an la toate culturile.

De asemenea, vom căuta ca în privinţa creşterii animalelor să mărim numărul acestora, îndeosebi din prăsilă proprie. De pe acum noi am şi oprit 15 viţele, 110 mieluţe. La sfîrşitul anului ferma de vaci va ajunge la 100 capete, iar ferma de ovine la 1.000 de capete.

TRAIAN CIONT
colectivist, comuna Dumitra, raionul Năsăud, regiunea Cluj

La prăşit în vie

Paralel cu stropitul viei, în brigada a IV-a, condusă de comunistul Dumitru Tănase de la gospodăria de stat Bucium, regiunea Iaşi, se desfăşoară şi prăşitul. In fotografie: un aspect din timpul executării prăşitului.

Vizita preşedintelui Indiei în U. R. S. S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS:

In capitala Uniunii Sovietice a sosit preşedintele Indiei, Rajendra Prasad.

Rajendra Prasad a fost întîmpinat de Leonid Brejnev, Ekaterina Furţeva, Frol Kozlov, Aleksei Kosîghin, Anastas Mikoian, Nuritdin Muhitdinov, Nikolai Organov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., miniştri ai U.R.S.S., precum şi de K. S. Menon, ambasadorul Indiei în Uniunea Sovietică, membri ai corpului diplomatic, ziarişti sovietici şi străini.

La aeroport, înaltul oaspete a fost salutat de Leonid Brejnev, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. A răspuns Rajendra Prasad.

O delegaţie a guvernului provizoriu al Republicii Algeria va pleca în Franţa

PARIS 20 (Agerpres). — După cum transmite din Tunis corespondentul agenţiei France Presse, **guvernul provizoriu al Republicii Algeria a hotărît să trimită în Franţa o delegaţie pentru a se întîlni cu generalul de Gaulle.**

In declaraţia dată publicităţii de guvernul provizoriu al Republicii Algeria se subliniază că poziţia actuală a preşedintelui Republicii franceze — deşi reprezintă un pas înainte în comparaţie cu poziţiile sale anterioare — este totuşi departe de aceea a guvernului provizoriu.

„Totuşi, dorind să pună capăt conflictului şi să reglementeze definitiv problema, guvernul provizoriu al Republicii Algeria hotărăşte să trimită o delegaţie în frunte cu Ferhat Abbas pentru a se întîlni cu generalul de Gaulle".

SPORT

O asociaţie sportivă fruntaşă

„Gloria"-G. A. S. Fundeni pe primul loc în raionul Brăneşti

Asociaţia sportivă „Gloria" a muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat din comuna Fundeni, se numără printre cele fruntaşe în raionul Brăneşti. Anul trecut a ocupat locul doi la concursul bilanţ cu premii, primind astfel, echipament şi material sportiv în valoare de 1.200 lei.

Membrii asociaţiei practică cu plăcere atletismul, călăria, fotbalul, şahul, tenisul de masă, popicele, voleiul. Aceştia participă la competiţiile organizate pe plan raional, unde obţin rezultate remarcabile. De pildă, echipa de fotbal „Gloria" a cucerit recent titlul de campioană a raionului Brăneşti. La această competiţie au participat 21 de echipe, care au fost împărţite în 3 serii, şi care au jucat sistem turneu, tur şi retur. Apoi cîştigătorii celor 3 serii au participat la un turneu de baraj — tur şi retur — pentru a decide echipa campioană. Echipa „Gloria" Fundeni a cîştigat şi în turneul de baraj. Acum se pregăteşte pentru jocurile de baraj de calificare în campionatul regional de fotbal.

Echipa de călărie, care a fost înfiinţată de scurtă vreme, şi care cuprinde o serie de elemente talentate din rîndurile muncitorilor din gospodărie, a fost înscrisă la campionatul de amatori pe anul 1960, ce se desfăşoară pe hipodromul de stat Băneasa.

„Cupa G.A.S."

Pentru a da posibilitate tinerilor muncitori din G.A.S.-uri să desfăşoare o activitate sportivă mai intensă, consiliul de conducere al asociaţiei „Gloria" a iniţiat o competiţie de masă dotată cu „Cupa Gospodăriilor Agricole de Stat". La această competiţie care a fost organizată în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., participă 9 asociaţii sportive aparţinînd gospodăriilor agricole de stat din Afumaţi, Belciugatele, Fundeni, Bragadiru, Dudu, Mogoşoaia, Pantelimon, Popeşti-Leordeni şi Roşia.

Competiţia cuprinde disciplinele: atletism, călărie, fotbal şi volei. „Cupa G.A.S." este transmisibilă şi revine asociaţiei sportive care o cîştigă 3 ani consecutivi sau 5 ani alternativ.

Campionate de casă

Pe timpul verii, asociaţia sportivă din comuna Fundeni va organiza campionate locale la şah, tenis de masă, (în luniile iulie), atletism (august), călărie (septembrie), călărie (octombrie). De asemenea, în luna noiembrie va organiza o competiţie dotată cu „Cupa de iarnă" la disciplinele de sală: popice, şah, tenis de masă şi trîntă. La aceste concursuri vor participa membrii celor 9 asociaţii sportive ale gospodăriilor agricole de stat care s-au înscris şi la competiţia de vară „Cupa G.A.S.".

In prezent, o preocupare de seamă a conducerii consiliului asociaţiei sportive „Gloria"-G.A.S. Fundeni este de a mări numărul membrilor înscrişi în U.C.F.S. şi de a atrage pe terenurile de sport un număr tot mai mare de tinere.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".